

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

59 tomas

2016 m. lapkričio 23 d.

Turinys

I Teisėkūros procedūra priimami aktai

REGLAMENTAI

- ★ 2016 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/2030, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 nuostatos, susijusios su Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) priežiūros komiteto sekretoriatu 1
- ★ 2016 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/2031 dėl apsaugos priemonių nuo augalų kenkėjų, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 228/2013, (ES) Nr. 652/2014 ir (ES) Nr. 1143/2014 ir panaikinamos Tarybos direktyvos 69/464/EEB, 74/647/EEB, 93/85/EEB, 98/57/EB, 2000/29/EB, 2006/91/EB ir 2007/33/EB 4
- ★ 2016 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/2032, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento (EB) Nr. 91/2003 dėl geležinkelių transporto statistikos nuostatos, susijusios su krovinių, keleivių ir eismo įvykių duomenų rinkimu 105

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2016/2030

2016 m. spalio 26 d.

kuriuo iš dalies keičiamos Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 nuostatos, susijusios su Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) priežiūros komiteto sekretoriatu

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 325 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 106a straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Audito Rūmų nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 ⁽³⁾ 15 straipsnio 1 dalį Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (toliau – Tarnyba) priežiūros komitetui pavesta reguliariai stebėti, kaip Tarnyba atlieka savo tyrimo funkciją, kad sustiprintų Tarnybos nepriklausomumą;
- (2) biudžeto asignavimų, susijusių su Priežiūros komiteto nariais, vykdymo sistema turėtų būti sudaryta taip, kad būtų išvengta nuogastavimų dėl galimo Tarnybos trukdymo Priežiūros komiteto nariams atlikti savo pareigas. Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 turėtų būti pritaikytas, kad būtų numatyta tokia sistema, tuo pačiu metu užtikrinant tokį patį kaip anksčiau Priežiūros komiteto veiklai skirtų asignavimų skaidrumą;
- (3) siekiant užtikrinti, kad Priežiūros komitetas veiktų veiksmingai ir efektyviai, jo sekretoriato paslaugas turėtų tiesiogiai teikti Komisija, nepriklausomai nuo Tarnybos, o Komisija turėtų suteikti sekretoriatui tinkamas priemones jo funkcijai vykdyti. Kad būtų užtikrintas Priežiūros komiteto nepriklausomumas, Komisija turėtų nesikišti Priežiūros komitetui atliekant savo stebėsenos funkcijas;

⁽¹⁾ OL C 150, 2016 4 27, p. 1.

⁽²⁾ 2016 m. liepos 6 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2016 m. rugsėjo 20 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 2013 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 ir Tarybos reglamentas (Euratomas) Nr. 1074/1999 (OL L 248, 2013 9 18, p. 1).

- (4) kai Tarnyba paskiria duomenų apsaugos pareigūną pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 10 straipsnio 4 dalį, to duomenų apsaugos pareigūno kompetencijai turėtų ir toliau priklausyti Priežiūros komiteto sekretoriato atliekamas duomenų tvarkymas;
- (5) Priežiūros komiteto sekretoriato darbuotojams toliau turėtų būti taikoma konfidencialumo pareiga;
- (6) vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 45/2001 ⁽¹⁾ 28 straipsnio 2 dalimi buvo konsultuotasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu ir 2016 m. kovo 18 d. jis nusprendė nuomonės neteikti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 iš dalies keičiamas taip:

1. 10 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 4 dalis papildoma šia pastraipa:

„Duomenų apsaugos pareigūno kompetencijai priklauso Tarnybos ir Priežiūros komiteto sekretoriato atliekamas duomenų tvarkymas.“;

b) 5 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Remiantis Tarnybos nuostatais, Tarnybos darbuotojai ir Priežiūros komiteto sekretoriato darbuotojai be leidimo neatskleidžia jokios informacijos, kurią jie gavo vykdydami savo funkcijas, išskyrus atvejus, kai tokia informacija jau yra teisėtai paviešinta ar prieinama visuomenei, ir baigę tarnybą toliau turi laikytis tos pareigos.“

Priežiūros komiteto nariai, vykdydami savo funkcijas, privalo laikytis tokios pačios pareigos saugoti profesinę paslaptį ir turi jos laikytis toliau pasibaigus jų įgaliojimams.“

2. 15 straipsnio 8 dalis pakeičiama taip:

„8. Priežiūros komitetas skiria savo pirmininką. Jis patvirtina savo darbo tvarkos taisykles, kurios prieš tvirtinant pateikiamos susipažinti Europos Parlamentui, Tarybai, Komisijai ir Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui. Priežiūros komiteto posėdžiai rengiami jo pirmininko arba generalinio direktoriaus iniciatyva. Per metus jis surengia ne mažiau kaip 10 posėdžių. Priežiūros komitetas sprendimus priima jo sudėtį sudarančių narių balsų dauguma. Jo sekretoriato paslaugas, nepriklausomai nuo Tarnybos ir glaudžiai bendradarbiaudama su Priežiūros komitetu, teikia Komisija. Prieš skiriant kiekvieną sekretoriato darbuotoją konsultuojamasi su Priežiūros komitetu ir atsižvelgiama į jo nuomonę. Sekretoriatas veikia vadovaudamasis Priežiūros komiteto nurodymais ir nepriklausomai nuo Komisijos. Komisija, nedarant poveikio jos vykdomai Priežiūros komiteto ir jo sekretoriato biudžeto kontrolei, nesikiša Priežiūros komitetui atliekant savo stebėsenos funkcijas.“

Eiti pareigas priežiūros komiteto sekretoriato paskirti pareigūnai nesiekia gauti ir nevykdo jokios Vyriausybės ar institucijos, įstaigos, organo arba agentūros nurodymų, susijusių su Priežiūros komiteto atliekamomis stebėsenos funkcijomis.“

⁽¹⁾ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

3. 18 straipsnis pakeičiamas taip:

„18 straipsnis

Finansavimas

Visi asignavimai Tarnybai įtraukiami į atskirą Komisijai skirtą Europos Sąjungos bendrojo biudžeto skyriaus eilutę ir išsamiai išdėstomi to skyriaus priede. Asignavimai Priežiūros komitetui ir jo sekretoriatui įtraukiami į Komisijai skirtą Europos Sąjungos bendrojo biudžeto skyrių.

Tarnybos etatų planas pridedamas prie Komisijos etatų plano. Į Komisijos etatų planą įtraukiamas Priežiūros komiteto sekretoriatas.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja pirmą kito mėnesio po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Jis taikomas nuo 2017 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2016 m. spalio 26 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

I. LESAY

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2016/2031

2016 m. spalio 26 d.

dėl apsaugos priemonių nuo augalų kenkėjų, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 228/2013, (ES) Nr. 652/2014 ir (ES) Nr. 1143/2014 ir panaikinamos Tarybos direktyvos 69/464/EEB, 74/647/EEB, 93/85/EEB, 98/57/EB, 2000/29/EB, 2006/91/EB ir 2007/33/EB

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 43 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Tarybos direktyva 2000/29/EB ⁽³⁾ nustatyta augalų sveikatos sistema;
- (2) 2008 m. lapkričio 21 d. Taryba paragino Komisiją atlikti minėtos augalų sveikatos sistemos vertinimą;
- (3) atsižvelgiant į to įvertinimo rezultatus ir patirtį, įgytą taikant Direktyvą 2000/29/EB, ta direktyva turėtų būti pakeista. Siekiant užtikrinti, kad naujos taisyklės būtų taikomos vienodai, aktas, kuriuo pakeičiama minėta direktyva, turėtų būti reglamentas;
- (4) augalų sveikata yra labai svarbi augalų auginimui, miškams, natūralioms gamtinėms augvietėms ir apšodintiems plotams, natūralioms ekosistemoms, ekosistemos paslaugoms ir biologinei įvairovei Sąjungoje. Augalų sveikatai kelia grėsmę augalams ir augaliniams produktams žalingos rūšys, kurių įvežimo į Sąjungos teritoriją grėsmė šiuo metu yra didesnė dėl prekybos globalizacijos ir klimato kaitos. Siekiant kovoti su šia grėsme būtina patvirtinti priemones, kuriomis būtų nustatyta ir iki priimtino lygio sumažinta tų kenkėjų keliami fitosanitarinė rizika;
- (5) seniai pripažinta, kad tokios priemonės yra būtinos. Jos buvo įtrauktos į tarptautinius susitarimus ir tarptautines konvencijas, įskaitant 1951 m. gruodžio 6 d. Jungtinių Tautų Maisto ir žemės ūkio organizacijoje (FAO) sudarytą Tarptautinę augalų apsaugos konvenciją (IPPC) ir jos naują peržiūrėtą redakciją, kuri buvo patvirtinta 1997 m. lapkričio mėn. įvykusioje FAO konferencijos 29-oje sesijoje. Sąjunga ir visos jos valstybės narės yra IPPC susitariančiosios šalys;
- (6) paaiškėjo, kad nustatant šio reglamento taikymo sritį svarbu atsižvelgti į biologinius ir geografinius veiksnius, siekiant išvengti įvežimo į Europos Sąjungos teritoriją joje nesančių kenkėjų ir jų išplitimo joje. Todėl į šio reglamento teritorinę taikymo sritį neturėtų būti įtrauktos Seuta, Melilja ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 355 straipsnio 1 dalyje nurodyti valstybių narių atokiausi regionai, išskyrus Madeirą ir Azorus. Nuorodos į trečiąsias valstybes taip pat turėtų būti laikomos nuorodomis į tas teritorijas, neįeinančias į taikymo sritį;

⁽¹⁾ OL C 170, 2014 6 5, p. 104.

⁽²⁾ 2014 m. balandžio 15 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2016 m. liepos 18 d. Tarybos pozicija, priimta per pirmąjį svarstymą (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2016 m. spalio 26 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ 2000 m. gegužės 8 d. Tarybos direktyva 2000/29/EB dėl apsaugos priemonių nuo augalams ir augaliniams produktams kenksmingų organizmų įvežimo į Bendriją ir išplitimo joje (OL L 169, 2000 7 10, p. 1).

- (7) Direktyvoje 2000/29/EB nustatytos taisyklės dėl apsaugos nuo augalams ar augaliniams produktams kenksmingų organizmų įvežimo į Bendriją ir jų išplitimo joje priemonių oficialios kontrolės, kurią turi atlikti kompetentingos institucijos. Pagal tas taisykles reikalaujama, kad valstybės narės taikytų tinkamas ir veiksmingas kontrolės priemones. Tokios tinkamos ir veiksmingos oficialios kontrolės priemonės turėtų būti taikomos ir ateityje. Šiuo reglamentu, kuris įtrauktas į rinkinį „Pažangesnis reglamentavimas siekiant sveikesnių maisto produktų“, turėtų būti numatomos tik kelios nuostatos dėl oficialios kontrolės, kadangi tos taisyklės turėtų būti numatytos pagal horizontaliuosius teisės aktus dėl oficialios kontrolės;
- (8) turėtų būti nustatyti kriterijai, kad būtų galima identifikuoti kenkėjus, dėl kurių būtina patvirtinti priemones siekiant užkirsti kelią jų įvežimui į visos Sąjungos teritoriją ir jų išplitimui joje. Tokie kenkėjai vadinami Sąjungos karantininiais kenkėjais. Taip pat turėtų būti nustatyti kenkėjų, dėl kurių būtina patvirtinti kontrolės priemones, taikomas tik vienoje arba keliose tos teritorijos dalyse, identifikavimo kriterijai. Tokie kenkėjai vadinami saugomos zonos karantininiais kenkėjais. Kai tie kenkėjai yra augalai, įgyvendinant šį reglamentą daug dėmesio turėtų būti skiriama visų pirma tiems augalams, kurie yra parazitiniai kitų augalų atžvilgiu ir yra žalingiausi augalų sveikatai;
- (9) tam, kad kontroliuojant Sąjungos karantininius kenkėjus daugiausia dėmesio būtų skiriama tiems kenkėjams, kurių galimas ekonominis poveikis, poveikis aplinkai arba socialinis poveikis būtų didžiausias Sąjungos teritorijai, turėtų būti sudarytas tokių kenkėjų (toliau – prioritetiniai kenkėjai) ribotas sąrašas;
- (10) siekiant užtikrinti, kad aptikus Sąjungos karantininių kenkėjų ar įtariant juos esant būtų laiku imamasi veiksmingų veiksmų, valstybėms narėms, profesionaliems veiklos vykdytojams ir visuomenei turėtų būti taikomos prievolės pranešti;
- (11) kai tokios prievolės pranešti reišia, kad kompetentingoms institucijoms turėtų būti atskleisti fizinių arba juridinių asmenų asmens duomenys, tai gali būti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 8 straipsnio (asmens duomenų apsauga) apribojimas. Tačiau toks apribojimas būtų būtinas ir proporcingas siekiant šio reglamento viešojo intereso tikslo;
- (12) profesionalus veiklos vykdytojas ar kitas asmuo, įtaręs ar sužinojęs, kad jo kontroliuojamame ar kontroliuotame augale, augaliniame produkte ar kitame objekte yra Sąjungos karantininis kenkėjas, turėtų privalėti šiuos įtarimus arba tai, ką sužinojo, pranešti kompetentingai institucijai, imtis visų priemonių, kurių gali prireikti, kad kenkėjas būtų sunaikintas ir, kad susiję augalai, augaliniai produktai ar kiti objektai būtų pašalinti iš rinkos arba susigrąžinti, bei, kad būtų informuota kompetentinga institucija, kiti asmenys prekybos grandinėje ir visuomenė;
- (13) valstybės narės turėtų imtis visų būtinų fitosanitarinių priemonių, kad būtų sunaikinti jų teritorijoje aptikti Sąjungos karantininiai kenkėjai. Tikslinga nustatyti priemones, kurių tokiu atveju gali imtis valstybės narės. Taip pat tikslinga nustatyti principus, kuriu valstybės narės laikytųsi sprendamos, kokių priemonių reikėtų imtis. Tokios priemonės turėtų apimti demarkacinių zonų, sudarytų iš užkrėstos zonos ir buferinės zonos, nustatymą ir, kai taikytina, veiksmų, kurių turėtų imtis profesionalūs veiklos vykdytojai ar kiti asmenys, kad karantininis kenkėjas būtų sunaikintas arba kad būtų užkirstas kelias to kenkėjo išplitimui, nustatymą;
- (14) tam tikrais atvejais valstybės narės turėtų nustatyti priemones, kad būtų sunaikinti ant privačiose valdose esančių augalų esantys karantininiai kenkėjai, nes kenkėjus galima sėkmingai sunaikinti tik pašalinus visus užkrato židinius. Tuo tikslu valstybių narių kompetentingos institucijos turėtų galėti teisėtai patekti į tas valdas. Tai gali būti Chartijos 7 straipsnio (teisė į privatų ir šeimos gyvenimą) ir 17 straipsnio (teisė į nuosavybę) apribojimas. Tačiau tas apribojimas turėtų būti būtinas ir proporcingas siekiant šio reglamento viešojo intereso tikslo;
- (15) tam, kad kenkėjai būtų laiku ir veiksmingai sunaikinti, labai svarbu vykdyti prevenciją ir juos anksti aptikti. Todėl valstybės narės turėtų vykdyti stebėseną dėl Sąjungos karantininių kenkėjų buvimo tose zonose, kuriose apie jų buvimą nebūvo žinoma. Atsižvelgdamos į Sąjungos karantininių kenkėjų skaičių ir laiką bei išteklius, reikalingus tai stebėsenai atlikti, valstybės narės turėtų parengti daugiametes stebėsenos programas;

- (16) Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai patvirtinti priemones įtariamo ar patvirtinto konkrečių Sąjungos karantininių kenkėjų buvimo atveju, visų pirma dėl jų sunaikinimo ir izoliavimo, demarkacinių zonų nustatymo, stebėsenos, nenumatytų atvejų planų, imitavimo pratybų ir veiksmų planų;
- (17) kai Sąjungos karantininis kenkėjas išsivertina demarkacinėje zonoje ir negali būti sunaikintas, Komisija turėtų patvirtinti Sąjungos priemones dėl to kenkėjo izoliavimo toje zonoje;
- (18) siekiant užtikrinti greitus ir veiksmingus kovos su kenkėjais, kurie nėra Sąjungos karantininiai kenkėjai, bet kurie, valstybių narių nuomone, gali atitikti įtraukimo į Sąjungos karantininių kenkėjų sąrašą reikalavimus, veiksmus turėtų būti numatytos priemonės, kurių valstybės narės turi imtis sužinojusios apie tokių kenkėjų buvimą. Panašios nuostatos turėtų būti nustatytos Komisijai;
- (19) tam tikromis sąlygomis valstybėms narėms turėtų būti leidžiama patvirtinti griežtesnes priemones, nei reikalaujama pagal Sąjungos teisės aktus;
- (20) prioritetiniams kenkėjams turėtų būti taikomos specialios nuostatos, visų pirma dėl visuomenės informavimo, stebėsenos, nenumatytų atvejų planų, imitavimo pratybų, sunaikinimo veiksmų planų ir dėl Sąjungos bendrai finansuojamų priemonių;
- (21) karantininiai kenkėjai, kurių yra Sąjungos teritorijoje, tačiau kurių nėra tam tikrose tos teritorijos dalyse, kurios yra pripažintos saugomomis zonomis, ir kurie padarytų nepriimtina ekonominių ir socialinių poveikį arba poveikį aplinkai tik tose saugomose zonose, turėtų būti konkrečiai identifikuoti ir įtraukti į saugomos zonos karantininių kenkėjų sąrašą. Saugomos zonos karantininius kenkėjus turėtų būti draudžiama įvežti į atitinkamas saugomas zonas, vežti jose ir išleisti į jas;
- (22) turėtų būti nustatytos taisyklės dėl saugomų zonų pripažinimo, pripažinimo pakeitimo arba panaikinimo, prievolių atlikti saugomų zonų stebėseną, veiksmų, kurių turi būti imtasi, jeigu atitinkamose saugomose zonose aptinkama saugomos zonos karantininių kenkėjų, taip pat dėl laikinų saugomų zonų nustatymo. Atitinkamoje saugomoje zonoje aptikus saugomos zonos karantininį kenkėją, saugomų zonų dydžio keitimui ir pripažinimo panaikinimui turėtų būti taikomos griežtos taisyklės;
- (23) kenkėjas, kuris nėra Sąjungos karantininis kenkėjas, daugiausiai perduodamas per tam tikrus sodinti skirtus augalus, o dėl jo buvimo ant minėtų sodinti skirtų augalų daromas nepriimtinas ekonominis poveikis numatomos tų augalų paskirties atžvilgiu, ir įtrauktas į Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų sąrašą, turėtų būti vadinamas Sąjungos reguliuojamu nekarantininiu kenkėju. Kai šių kenkėjų aptinkama daugiau už tam tikrą ribinę vertę, siekiant apriboti tokių kenkėjų kiekį juos turėtų būti draudžiama įvežti į Sąjungos teritoriją ar vežti joje ant atitinkamų sodinti skirtų augalų;
- (24) tam tikri augalai, augaliniai produktai ir kiti objektai kelia nepriimtina riziką, nes jie gali būti Sąjungos karantininio kenkėjo šeiminkai. Kai kuriems (bet ne visiems) iš jų jau yra nustatytos priimtinos rizikos mažinimo priemonės. Atsižvelgiant į turimas priimtinas rizikos mažinimo priemones, juos turėtų būti draudžiama įvežti į Sąjungos teritoriją ar vežti joje, arba turėtų būti taikomi specialūs reikalavimai. Turėtų būti sudarytas minėtų augalų, augalinių produktų ir kitų objektų sąrašas;
- (25) šiame reglamente turėtų būti nustatytos ne tik priemonės, kurių imamasi siekiant valdyti augalų, augalinių produktų ir kitų objektų nepriimtina riziką, bet ir numatytos rizika grindžiamos ir prevencinės priemonės, kad Sąjungos teritorija būtų apsaugota nuo kenkėjų, kurie gali būti įvežti su trečiosios valstybės kilmės augalu, augaliniu produktu ar kitu objektu, remiantis preliminariniu tos didelės rizikos vertinimu. Atliekant tokį preliminarų vertinimą turėtų būti atsižvelgiama į konkrečius kriterijus, būdingus atitinkamam augalui, augaliniam produktui ar kitam objektui. Tuo tikslu reikėtų atsižvelgti į IPPC, Europos ir Viduržemio jūros regiono augalų apsaugos organizacijos (EPPO), Europos maisto saugos tarnybos (EFSA) arba valstybių narių institucijų mokslines nuomones ar tyrimus. Remiantis šiuo preliminariniu vertinimu, turėtų būti sudarytas tokių didelės rizikos augalų, augalinių produktų ar kitų objektų sąrašas, o juos turėtų būti draudžiama įvežti į Sąjungos teritoriją, kol bus atliktas rizikos įvertinimas pagal IPPC standartus. Tie augalai, augaliniai produktai ar kiti objektai neturėtų apimti tų, kuriuos įvežti į Sąjungos teritoriją draudžiama arba kurių įvežimui taikomi specialūs ir lygiaverčiai reikalavimai, remiantis kenkėjo rizikos analize, arba kuriems taikomi šiame reglamente išdėstyti laikini draudimai;

- (26) turėtų būti numatytos nuostatos, leidžiančios nukrypti nuo draudimų arba specialių reikalavimų, taikomų augalų, augalinių produktų ir kitų objektų įvežimui į Sąjungos teritoriją. Komisija turėtų būti įgaliota pripažinti trečiųjų valstybių tam tikrų priemonių lygiavertiškumą reikalavimams, taikomiems atitinkamų augalų, augalinių produktų ir kitų objektų vežimui Sąjungos teritorijoje;
- (27) tie draudimai ar reikalavimai neturėtų būti taikomi nekomercinės ir neprofesionalios paskirties mažiems tam tikrų augalų, augalinių produktų ir kitų objektų kiekiams, išskyrus sodinti skirtus augalus, taip pat tam tikrais atvejais augalų, augalinių produktų ir kitų objektų įvežimui į pasienio zonas ir jų vežimui jose;
- (28) tikslinga numatyti išimtis draudimui į Sąjungos teritoriją įvežti ir joje vežti kenkėjus, augalus, augalinius produktus ir kitus objektus, kuriems taikomi tie draudimai ir kurie yra skirti tam tikriems tikslams, pavyzdžiui, oficialių tyrimų, mokslo ar švietimo tikslams, bandymams, veislių atrankai arba selekcijai. Turėtų būti nustatytos tinkamos apsaugos priemonės, o atitinkamiems asmenims bei institucijoms turėtų būti pateikta informacija;
- (29) į Sąjungą iš trečiųjų valstybių įvežami augalai ir paštu siunčiami augalai daugeliu atvejų neatitinka Sąjungos fitosanitarinių reikalavimų. Siekiant didinti informuotumą, turėtų būti nustatytos konkrečios taisyklės dėl informacijos, kuri turi būti pateikiama keleiviams ir pašto paslaugų naudotojams;
- (30) turėtų būti numatyta nuostata, leidžianti nukrypti nuo Sąjungos taisyklių, taikomų augalų, augalinių produktų ir kitų objektų įvežimui į Sąjungos teritoriją ir vežimui joje siekiant vežti juos fitosanitarinio pobūdžio tranzitu, laikantis konkrečių sąlygų;
- (31) tarptautinė prekyba augalais, augaliniais produktais ir kitais objektais, apie kuriuos turima nedaug fitosanitarinių žinių, gali būti susijusi su nepriimtina rizika, kad gali išsivirti karantininiai kenkėjai, kurie dar neįtraukti į sąrašą kaip Sąjungos karantininiai kenkėjai ir dėl kurių nebuvo patvirtinta jokių priemonių pagal šį reglamentą. Siekiant užtikrinti greitus ir veiksmingus veiksmus kovojant su tokia nustatyta nauja arba įtariama kenkėjo rizika, susijusia su augalais, augaliniais produktais ir kitais objektais, kuriems netaikomi nuolatiniai reikalavimai arba draudimai, bet kurie gali atitikti tokių nuolatinių priemonių taikymo kriterijus, Komisijai turėtų būti suteikta galimybė patvirtinti laikinas priemones laikantis atsargumo principo ir identifikuoti tuos augalus, augalinius produktus ir kitus objektus atsižvelgiant į tikslą ir nustatytus elementus;
- (32) būtina nustatyti draudimus ir specialius reikalavimus, kurie būtų panašūs į nustatytuosius Sąjungos teritorijai, taikomus augalų, augalinių produktų ir kitų objektų, kurie galėtų kelti nepriimtino lygio riziką, nes jie gali būti atitinkamos saugomos zonos karantininio kenkėjo šeimininkai, įvežimui į saugomas zonas ir vežimui jose;
- (33) reikėtų priimti bendruosius reikalavimus, susijusius su augalais, augaliniams produktams ir kitiems objektams naudojamomis transporto priemonėmis, įrenginiais ir pakavimo medžiagomis, siekiant užtikrinti, kad jie nebūtų užkrėsti karantininiais kenkėjais;
- (34) valstybės narės turėtų paskirti izoliavimo infrastruktūros objektus ir karantino punktus. Turėtų būti nustatyti tų izoliavimo infrastruktūros objektų ir karantino punktų skyrimo, leidimų jiems išdavimo, veikimo ir priežiūros bei augalų, augalinių produktų ar kitų objektų išleidimo iš tų infrastruktūros objektų ar punktų reikalavimai. Kai šie reikalavimai apima į tuos infrastruktūros objektus ir punktus patenkančių darbuotojų ir lankytojų sąrašų pildymą, tai gali būti Chartijos 8 straipsnio (asmens duomenų apsauga) apribojimas. Tačiau šis apribojimas būtų būtinas ir proporcingas siekiant šio reglamento viešojo intereso tikslo;
- (35) Komisija turėtų tvarkyti viešai skelbiamą ir atnaujinamą visų savo gautų pranešimų apie trečiojoje valstybėje atsirandančius naujus kenkėjus, galinčius kelti riziką augalų sveikatai Sąjungos teritorijoje, sąrašą;
- (36) siekiant užtikrinti veiksmingą šio reglamento įgyvendinimą, tam tikri profesionalūs veiklos vykdytojai, kuriems taikomos šiame reglamente nustatytos prievolės, turėtų būti registruojami valstybių narių nustatytuose registruose. Turėtų būti nustatyti registravimo reikalavimai ir tų reikalavimų išimtys;
- (37) tam, kad būtų lengviau nustatyti užkrato karantininiu kenkėju židini, tikslinga reikalauti, kad profesionalūs veiklos vykdytojai saugotų įrašus apie augalus, augalinius produktus ir kitus objektus, kuriuos jiems tiekia profesionalūs veiklos vykdytojai ir kuriuos jie tiekia kitiems profesionaliems veiklos vykdytojams. Atsižvelgiant į kai kurių karantininių kenkėjų latentinį laikotarpį ir laiką, kurio reikia užkrato židiniui nustatyti, įrašai turėtų būti saugomi bent trejus metus;

- (38) profesionalūs veiklos vykdytojai taip pat turėtų įdiegti sistemas ir procedūras, kad būtų galima identifikuoti augalų, augalinių produktų ir kitų objektų judėjimą jų valdose ir iš vienu valdų į kitas;
- (39) įvežant į Sąjungą ir į saugomas zonas tam tikrus augalus, augalinius produktus ir kitus objektus iš trečiųjų valstybių turėtų būti reikalaujama turėti fitosanitarinį sertifikatą. Siekiant skaidrumo tie augalai, augaliniai produktai ir kiti objektai turėtų būti išvardyti atitinkamame sąraše;
- (40) be to, fitosanitarinių sertifikatų turėtų būti reikalaujama į Sąjungos teritoriją įvežant kitus augalus iš trečiųjų valstybių. Tai svarbu siekiant užtikrinti tinkamo lygio fitosanitarinę saugą ir veiksmingą tokių augalų importo į Sąjungos teritoriją ir jų keliamos rizikos priežiūrą. Vis dėlto tiems augalams neturėtų būti taikomos nuostatos dėl oficialios kontrolės pasienio kontrolės postuose, nustatytos atitinkamuose Sąjungos teisės aktuose;
- (41) tie fitosanitariniai sertifikatai turėtų atitikti IPPC reikalavimus ir jais turėtų būti patvirtinamas pagal šį reglamentą nustatytų reikalavimų ir priemonių laikymasis. Siekiant užtikrinti fitosanitarinių sertifikatų patikimumą, turėtų būti nustatytos taisyklės dėl jų galiojimo ir pripažinimo negaliojančiais sąlygų;
- (42) tam tikrus augalus, augalinius produktus ir kitus objektus vežti Sąjungos teritorijoje, įvežti į saugomas zonas ir vežti jose turėtų būti leidžiama tik tuo atveju, jeigu prie jų pridedamas augalo pasas, kuriuo patvirtinamas pagal šio reglamento nuostatas nustatytų reikalavimų ir priemonių laikymasis. Siekiant skaidrumo tie augalai, augaliniai produktai ir kiti objektai turėtų būti išvardyti atitinkamame sąraše;
- (43) augalo pasų neturėtų būti reikalaujama, kai augalai, augaliniai produktai ir kiti objektai tiekiami tiesiogiai galutiniams naudotojams, įskaitant sodininkus mėgėjus. Vis dėlto turėtų būti nustatytos tam tikros išimties;
- (44) siekiant užtikrinti augalų pasų patikimumą, reikėtų nustatyti taisykles dėl jų turinio ir formos;
- (45) augalų pasus paprastai turėtų išduoti įgaliotasis profesionalus veiklos vykdytojas. Kompetentingos institucijos turėtų galėti nuspręsti išduoti augalų pasus;
- (46) turėtų būti nustatytos taisyklės dėl augalų pasų išdavimo, patikrinimų, kuriuos reikia atlikti prieš išduodant augalo pasą, augalų pasų pritvirtinimo, profesionalių veiklos vykdytojų, išduodančių augalo pasus, įgaliojimo ir priežiūros, įgaliotųjų veiklos vykdytojų prievolių ir tokio įgaliojimo panaikinimo;
- (47) siekiant sumažinti įgaliotiesiems veiklos vykdytojams tenkančią naštą, su augalų pasų išdavimu susiję patikrinimai atitinkamais atvejais turėtų būti atliekami kartu su patikrinimais, nustatytais Tarybos direktyvose 66/401/EEB ⁽¹⁾, 66/402/EEB ⁽²⁾, 68/193/EEB ⁽³⁾, 2002/54/EB ⁽⁴⁾, 2002/55/EB ⁽⁵⁾, 2002/56/EB ⁽⁶⁾, 2002/57/EB ⁽⁷⁾, 2008/72/EB ⁽⁸⁾ ir 2008/90/EB ⁽⁹⁾;
- (48) įgaliotieji veiklos vykdytojai turėtų turėti reikiamų žinių apie kenkėjus;
- (49) tam tikri įgaliotieji veiklos vykdytojai gali pageidauti parengti kenkėjų rizikos valdymo planą, kuriuo būtų užtikrinama ir įrodoma aukšto lygio kompetencija ir informuotumas apie kenkėjų riziką atsižvelgiant į jų profesinės veiklos kritinius taškus ir pagrindžiami specialūs susitarimai su kompetentingomis institucijomis dėl kontrolės priemonių. Turėtų būti nustatytos Sąjungos taisyklės dėl tokių planų turinio;

⁽¹⁾ 1966 m. birželio 14 d. Tarybos direktyva 66/401/EEB dėl prekybos pašarinių augalų sėkla (OL L 125, 1966 7 11, p. 2298).

⁽²⁾ 1966 m. birželio 14 d. Tarybos direktyva 66/402/EEB dėl prekybos javų sėkla (OL L 125, 1966 7 11, p. 2309).

⁽³⁾ 1968 m. balandžio 9 d. Tarybos direktyva 68/193/EEB dėl prekybos vynuodžių dauginimo medžiaga (OL L 93, 1968 4 17, p. 15).

⁽⁴⁾ 2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 2002/54/EB dėl prekybos runkelių sėkla (OL L 193, 2002 7 20, p. 12).

⁽⁵⁾ 2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 2002/55/EB dėl prekybos daržovių sėkla (OL L 193, 2002 7 20, p. 33).

⁽⁶⁾ 2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 2002/56/EB dėl prekybos sėklinėmis bulvėmis (OL L 193, 2002 7 20, p. 60).

⁽⁷⁾ 2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 2002/57/EB dėl prekybos aliejinių ir pluoštinių augalų sėkla (OL L 193, 2002 7 20, p. 74).

⁽⁸⁾ 2008 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 2008/72/EB dėl prekybos daržovių dauginamąja ir sodinamąja medžiaga, išskyrus sėklą (OL L 205, 2008 8 1, p. 28).

⁽⁹⁾ 2008 m. rugsėjo 29 d. Tarybos direktyva 2008/90/EB dėl prekybos vaisinių augalų dauginamąja medžiaga ir sodininkystei skirtais vaisiniais augalais (OL L 267, 2008 10 8, p. 8).

- (50) tikslinga numatyti nuostatas dėl augalų pasų ir fitosanitarinių sertifikatų pakeitimo;
- (51) jei Sąjungos taisyklių nesilaikoma, augalų pasai turėtų būti panaikinami, pripažįstami negaliojančiais ir dėl su atsekamumu susijusių priežasčių saugomi;
- (52) pagal Tarptautinį fitosanitarijos priemonių standartą Nr. 15 „Nurodymai medinei pakavimo medžiagai tarptautinėje prekyboje (ISPM15)“ reikalaujama, kad medinė pakavimo medžiaga būtų paženklinta specialiu ženklu; tai atlieka tinkamai įgalioti ir prižiūrimi profesionalūs veiklos vykdytojai. Šiame reglamente turėtų būti išdėstyti reikalavimai, susiję su medinės pakavimo medžiagos apdorojimu, ženkliniu ir taisymu, vadovaujantis tuo standartu. Be to, šis reglamentas turėtų nustatyti taisykles dėl profesionalių veiklos vykdytojų, ženklinančių tuo ženklu, įgaliojimo ir priežiūros;
- (53) kai to reikalauja trečioji valstybė, atitinkami augalai, augaliniai produktai ar kiti objektai iš Sąjungos teritorijos į tą trečiąją valstybę turėtų būti išvežami prie jų pridėdant fitosanitarinį eksporto arba reeksporto sertifikatą. Atsižvelgiant į atitinkamas IPPC nuostatas, minėti sertifikatai turėtų būti išduoti kompetentingų institucijų pagal IPPC nustatytą eksporto ir reeksporto sertifikatų pavyzdį ir turinį. Trečiosioms valstybėms turėtų būti užtikrinta apsauga nuo Sąjungos karantinių kenkėjų dėl patvirtinto jų kenksmingumo, išskyrus atvejus, kai apie tokio Sąjungos karantininio kenkėjo buvimą atitinkamoje trečiojoje valstybėje yra oficialiai žinoma ir jam netaikoma oficiali kontrolė, arba kai galima pagrįstai manyti, kad tas Sąjungos karantininis kenkėjas neatitinka atitinkamos trečiosios valstybės kriterijų, pagal kuriuos jis būtų laikomas karantiniu kenkėju;
- (54) kai augalas, augalinis produktas ar kitas objektas yra vežamas per daugiau nei vienos valstybės narės teritoriją prieš jį eksportuojant į trečiąją valstybę, svarbu, kad valstybė narė, kurioje augalai, augaliniai produktai ar kiti objektai buvo išauginti ar perdirbti, keistųsi informacija su valstybe nare, išduodančia fitosanitarinį eksporto sertifikatą. Keistis ta informacija svarbu tam, kad būtų galima patvirtinti trečiosios valstybės reikalavimų laikymąsi. Todėl siekiant užtikrinti, kad šia informacija būtų keičiamasi vienodai, turėtų būti nustatytas suderintas išankstinis eksporto sertifikatas;
- (55) Komisija turėtų sukurti elektroninę pranešimų, kurių reikalaujama pagal šį reglamentą, sistemą;
- (56) siekiant atsižvelgti į tam tikrų Sąjungos karantinių kenkėjų didžiausią ekonominį, socialinį poveikį ar poveikį aplinkai Sąjungos teritorijoje, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl prioritетinių kenkėjų sąrašo sudarymo;
- (57) siekiant užtikrinti, kad išimtyms Sąjungos karantiniams kenkėjams ir augalams, augaliniams produktams bei kitiems objektams, kilusiems iš trečiųjų valstybių ar teritorijų, iš kurių įvežimas į Sąjungos teritoriją draudžiamas, ir naudojamiems oficialiems tyrimams, mokslo ar švietimo tikslais, bandymams, veislių atrankai ar selekcijai, būtų taikomos taip, kad nekiltų jokios kenkėjų rizikos Sąjungos teritorijai ar jos dalims, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl taisyklių, susijusių su valstybių narių ir Komisijos keitimusi informacija apie atitinkamų kenkėjų ir augalų, augalinių produktų ir kitų objektų įvežimą į Sąjungos teritoriją, vežimą per ją ir laikymą, dauginimą ir naudojimą joje, atitinkamo leidimo suteikimo procedūra bei sąlygomis ir laikymosi stebėjimu bei veiksmais, kurių turi būti imamasi nesilaikymo atveju;
- (58) siekiant užtikrinti, kad nuo prievolės kasmet vykdyti demarkacinių zonų stebėseną leidžiančios nukrypti nuostatos būtų tinkamai taikomos, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriuose tiksliau apibrėžiami kenkėjai, kurių atveju taikomos tos leidžiančios nukrypti nuostatos, ir tų leidžiančių nukrypti nuostatų taikymo sąlygos;
- (59) siekiant užtikrinti, kad saugomos zonos būtų nustatomos ir veiktų patikimai, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl išsamių taisyklių, reglamentuojančių stebėseną, kuri turi būti vykdoma saugomų zonų pripažinimo tikslais, ir pasirengimą stebėsenai, susijusiai su saugomų zonų karantiniais kenkėjais, ir jos turinį;
- (60) siekiant užtikrinti, kad išimtyms, susijusios su augalų, augalinių produktų ar kitų objektų vežimu į pasienio zonas ar per jas, būtų taikomos proporcingai ir ribotai, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl taisyklių, susijusių su didžiausiu galimu trečiųjų valstybių pasienio zonų ir valstybių

narių pasienio zonų plociu, didžiausiu leidžiamu atitinkamų augalų, augalinių produktų ir kitų objektų vežimo trečiųjų valstybių pasienio zonose ir valstybių narių pasienio zonose atstumu ir procedūromis, susijusiomis su leidimu augalus, augalinius produktus ir kitus objektus įvežti į valstybių narių pasienio zonas ir vežti jose;

- (61) siekiant užtikrinti, kad profesionalių veiklos vykdytojų registravimas būtų proporcingas tikslui kontroliuoti kenkėjų riziką, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl taisyklių, kuriose nustatomos kitos profesionalių veiklos vykdytojų, kuriems turi būti taikoma prievolės registruotis išimtis, kategorijos, konkretūs tam tikrų kategorijų profesionaliems veiklos vykdytojams taikomi registracijos reikalavimai ir didžiausias leidžiamas nedidelis kiekis, kurį profesionalūs veiklos vykdytojai gali tiekti galutiniams naudotojams, kad būtų taikoma prievolės registruotis išimtis;
- (62) siekiant užtikrinti trečiųjų valstybių, kurios nėra IPPC susitariančiosios šalys, fitosanitarinių sertifikatų patikimumą, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl taisyklių, kuriomis papildomos tų trečiųjų valstybių fitosanitarinių sertifikatų pripažinimo sąlygos;
- (63) siekiant sumažinti kenkėjų riziką, kylančią vežant augalus, augalinius produktus ar kitus objektus Sąjungos teritorijoje, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl taisyklių, kuriomis nustatomi atvejai, kai reikalavimo išduoti augalo pasus išimtis taikoma tik mažiems konkrečių augalų, augalinių produktų ar kitų objektų kiekiams;
- (64) siekiant užtikrinti augalų, augalinių produktų ir kitų objektų tikrinimą, atliekamų augalų pasų išdavimo tikslu, patikimumą, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl taisyklių, reglamentuojančių vizualinę apžiūrą, mėginių ėmimą ir tyrimus ir šių tikrinimų dažnumą ir atlikimo laiką;
- (65) siekiant padidinti augalų pasų patikimumą, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl taisyklių, kuriomis nustatomi kriterijai, kuriuos turi atitikti profesionalūs veiklos vykdytojai, kad jiems būtų suteiktas leidimas išduoti augalų pasus, ir procedūros, kuriomis užtikrinama, kad tų kriterijų būtų laikomasi;
- (66) siekiant užtikrinti, kad medinė pakavimo medžiaga būtų ženklinama tinkamai, ir atsižvelgti į tarptautinių standartų raidą, o visų pirma į ISPM15, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais būtų iš dalies keičiami ir papildomi reikalavimai, susiję su medine pakavimo medžiaga, įskaitant jos įvežimą į Sąjungos teritoriją, ir tiksliai apibrėžiami registruotųjų veiklos vykdytojų įgaliojimui ženklinti ženklų medinę pakavimo medžiagą Sąjungos teritorijoje taikomi reikalavimai;
- (67) siekiant atsižvelgti į tarptautinių standartų raidą, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais nustatomos taisyklės dėl augalų, augalinių produktų ir kitų objektų, išskyrus medinę pakavimo medžiagą, patvirtinimą; jų atitiktis šio reglamento taisyklėms turėtų būti tvirtinama pagal konkrečias nuostatas;
- (68) siekiant užtikrinti oficialių patvirtinimų naudingumą ir patikimumą, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais nustatomos taisyklės dėl oficialių patvirtinimų turinio, tuos patvirtinimus išduodančių profesionalių veiklos vykdytojų įgaliojimo ir priežiūros, taip pat eksporto, reeksporto ir išankstinio eksporto sertifikato elementų;
- (69) siekiant prisitaikyti prie mokslo bei technikos žinių ir tarptautinių standartų, visų pirma IPPC ir Eppo standartų, pokyčių, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl taisyklių, kuriomis iš dalies keičiami šio reglamento priedai;
- (70) ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros⁽¹⁾ nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;

(¹) O L L 123, 2016 5 12, p. 1.

- (71) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai siekiant sudaryti Sąjungos karantininių kenkėjų sąrašą, pateikti ataskaitų dėl stebėsenos formą ir nurodymus, kaip pildyti tą formą, nustatyti daugiamečių stebėsenos programų formą ir susijusias praktines taisykles, nustatyti priemones, taikytinas konkrečioms Sąjungos karantininiams kenkėjams ir tam tikram laikotarpiui patvirtinti priemones, susijusias su kenkėjų, neįtrauktų į Sąjungos kenkėjų sąrašą, keliamą riziką;
- (72) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai siekiant sudaryti saugomų zonų bei atitinkamų saugomos zonos karantininių kenkėjų sąrašą ir pakeisti saugomų zonų dydį arba panaikinti saugomų zonų pripažinimą;
- (73) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai siekiant sudaryti Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų ir atitinkamų sodinti skirtų augalų sąrašą ir nustatyti Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų patekimo ant atitinkamų sodinti skirtų augalų prevencijos priemones;
- (74) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai siekiant: sudaryti augalų, augalinių produktų ir kitų objektų, kuriuos draudžiama įvežti į Sąjungos teritoriją, ir atitinkamų trečiųjų valstybių sąrašą; sudaryti augalų, augalinių produktų ir kitų objektų, kuriems taikomi specialūs reikalavimai, sąrašą ir nustatyti atitinkamus specialius reikalavimus, taikomus jų įvežimui į Sąjungos teritoriją ir vežimui joje; sudaryti laikiną didelės rizikos augalų, augalinių produktų ir kitų objektų, kuriuos turi būti draudžiama įvežti į Sąjungos teritoriją, ir atitinkamų trečiųjų valstybių sąrašą; nustatyti su tuo sąrašu susijusio rizikos vertinimo procedūrą; nustatyti trečiosioms valstybėms reikalavimus, kurie yra lygiaverčiai reikalavimams, taikomiems augalų, augalinių produktų ar kitų objektų vežimui Sąjungos teritorijoje; nustatyti plakatų ir brošiūrų, susijusių su augalų, augalinių produktų ir kitų objektų įvežimu į Sąjungos teritoriją, pateikimo ir naudojimo tvarką; nustatyti konkrečias sąlygas arba priemones, susijusias su tam tikrų augalų, augalinių produktų ir kitų objektų įvežimu į valstybių narių pasienio zonas; patvirtinti laikinas priemones, susijusias su augalais, augaliniais produktais ir kitais objektais, kurie gali kelti nustatytą naują kenkėjo riziką ar kitą įtariamą fitosanitarinę riziką; priimti sprendimus dėl su neišvengiamu pavojumi susijusių laikinų priemonių, kurių imasi valstybės narės; sudaryti augalų, augalinių produktų ir kitų objektų, kuriuos draudžiama įvežti į konkrečias saugomas zonas, sąrašą; sudaryti augalų, augalinių produktų ir kitų objektų, kuriems taikomi specialūs reikalavimai, ir atitinkamų specialių reikalavimų jų įvežimui į tam tikras saugomas zonas ir vežimui jose sąrašą ir nustatyti taisykles, susijusias su karantino punktais bei izoliavimo infrastruktūrai taikomais reikalavimais ir augalų, augalinių produktų ir kitų objektų išleidimui iš tokių punktų ir infrastruktūros taikomais reikalavimais;
- (75) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai siekiant nustatyti trumpesnius ar ilgesnius įrašų dėl atsekamumo, kuriuos saugoja profesionalūs veiklos vykdytojai, minimalius saugojimo laikotarpius ir tų įrašų prieinamumo reikalavimus;
- (76) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai siekiant: sudaryti augalų, augalinių produktų ir kitų objektų bei atitinkamų trečiųjų kilmės arba išsiuntimo valstybių, kurių atveju turi būti reikalaujama pateikti fitosanitarinį sertifikatą norint šiuos augalus, augalinius produktus ir kitus objektus įvežti į Sąjungos teritoriją, sąrašus; sudaryti augalų, augalinių produktų ir kitų objektų bei atitinkamų trečiųjų kilmės arba išsiuntimo valstybių, kurių atveju turi būti reikalaujama pateikti fitosanitarinį sertifikatą norint šiuos augalus, augalinius produktus ir kitus objektus iš šių trečiųjų valstybių įvežti į tam tikras saugomas zonas, sąrašus; sudaryti augalų, augalinių produktų ir kitų objektų, atitinkamų trečiųjų valstybių ir maksimalių kiekių, kuriuos įvežus į Sąjungos teritoriją neturi būti taikomas reikalavimas pateikti fitosanitarinį sertifikatą, sąrašus; nustatyti technines sąlygas, susijusias su elektroninių fitosanitarinių sertifikatų pripažinimu negaliojančiais;
- (77) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai siekiant sudaryti augalų, augalinių produktų ir kitų objektų, kurių atveju turi būti reikalaujama pateikti augalo pasą siekiant juos vežti Sąjungos teritorijoje, sąrašus; sudaryti augalų, augalinių produktų ir kitų objektų, kurių atveju turi būti reikalaujama pateikti augalo pasą siekiant juos įvežti į tam tikras saugomas zonas ir vežti jose, sąrašus; ir tiksliai nurodyti saugomų zonų kenkėjus, augalus, augalinius produktus ar kitus objektus, kurių atveju reikalaujama pateikti augalo pasą, skirtą saugomoms zonoms, tuo atveju, kai jie tiesiogiai tiekiami galutiniam naudojimui;

- (78) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai siekiant nustatyti augalo paso formos specifikacijas; identifikuoti sodinti skirtų augalų rūšis ir veisles, kurių atveju neturėtų būti taikomos išimtys, susijusios su atsekamumo kodo nurodymu nustatytos formos augalo pase; ir nustatyti technines elektroninių augalų pasų išdavimo sąlygas;
- (79) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai siekiant nustatyti konkrečias sąlygas dėl medžiagos, apdorojimo ir ženklavimo, susijusių su medinės pakavimo medžiagos taisymu; nustatyti kitas patvirtinimų formos specifikacijas nei medinės pakavimo medžiagos ženklas; nustatyti išankstinio eksporto sertifikato išdavimo procedūras; ir nustatyti konkrečias taisykles, susijusias su pranešimų teikimu;
- (80) Komisijai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais turėtų būti naudojamos laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾;
- (81) Komisija turėtų priimti nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus, kai tinkamai pagrįstais atvejais, susijusiais su priemonėmis, kurios turi būti patvirtintos konkrečių Sąjungos karantininių kenkėjų arba kenkėjų, neįtrauktų į Sąjungos karantininių kenkėjų sąrašą, atžvilgiu, su draudimu įvežti į Sąjungos teritoriją ar saugomą zoną tam tikrus augalus, augalinius produktus ir kitus objektus arba specialių reikalavimų taikymu tokiam įvežimui ir su laikinomis priemonėmis dėl augalų, augalinių produktų ir kitų objektų, galinčių kelti nustatytą naują kenkėjo riziką arba kitą įtariamą fitosanitarinę riziką, yra priežasties, dėl kurių privaloma skubėti;
- (82) Tarybos direktyvose 74/647/EEB ⁽²⁾ ir 2006/91/EB ⁽³⁾ nustatytos gvazdikų lapsukių ir kaliforninio skydamario kontrolės priemonės. Nuo tų direktyvų įsigaliojimo atitinkami kenkėjai plačiai išplito visoje Sąjungos teritorijoje, ir juos izoliuoti nebeįmanoma. Todėl minėtos direktyvos turėtų būti panaikintos;
- (83) Tarybos direktyvos 69/464/EEB ⁽⁴⁾, 93/85/EEB ⁽⁵⁾, 98/57/EB ⁽⁶⁾ ir 2007/33/EB ⁽⁷⁾ turėtų būti panaikintos, nes pagal šį reglamentą turėtų būti patvirtintos naujos priemonės dėl jomis reglamentuojamų kenkėjų. Atsižvelgiant į toms naujoms priemonėms patvirtinti reikalingą laiką ir išteklius, minėtos direktyvos turėtų būti panaikintos nuo 2022 m. sausio 1 d.;
- (84) Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 652/2014 ⁽⁸⁾ numatyta, kad subsidijos kovos su kenkėjais priemonės turi būti susijusios su tam tikrais kenkėjais, išvardytais Direktyvos 2000/29/EB prieduose, ir tam tikrais kenkėjais, kurie neišvardyti tuose prieduose, tačiau kuriems taikomos Sąjungos laikinos priemonės, susijusios su šiais organizmais. Be nuostatų, nustatytų tuo reglamentu, šiuo reglamentu nustatoma prioritetingi kenkėjų kategorija ir itin svarbu, kad tam tikros priemonės, kurių imasi valstybės narės, visų pirma, dėl prioritetingi kenkėjų, atitiktų Sąjungos subsidijų, įskaitant profesionaliems veiklos vykdytojams mokamą kompensaciją už augalų, augalinių produktų ir kitų objektų, kurie buvo sunaikinti taikant šiame reglamente nustatytas naikinimo priemones, vertę, skyrimo reikalavimus. Todėl Reglamentas (ES) Nr. 652/2014 turėtų būti iš dalies pakeistas.

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

⁽²⁾ 1974 m. gruodžio 9 d. Tarybos Direktyva 74/647/EEB dėl gvazdikų lapsukių kontrolės (OL L 352, 1974 12 28, p. 41).

⁽³⁾ 2006 m. lapkričio 7 d. Tarybos direktyva 2006/91/EB dėl kaliforninio skydamario kontrolės (OL L 312, 2006 11 11, p. 42).

⁽⁴⁾ 1969 m. gruodžio 8 d. Tarybos direktyva 69/464/EEB dėl bulvių vėžio kontrolės (OL L 323, 1969 12 24, p. 1).

⁽⁵⁾ 1993 m. spalio 4 d. Tarybos direktyva 93/85/EEB dėl bulvių žiedinio puvinio kontrolės (OL L 259, 1993 10 18, p. 1).

⁽⁶⁾ 1998 m. liepos 20 d. Tarybos direktyva 98/57/EB dėl *Ralstonia solanacearum* (Smith) *Yabuuchi et al.* kontrolės (OL L 235, 1998 8 21, p. 1).

⁽⁷⁾ 2007 m. birželio 11 d. Tarybos direktyva 2007/33/EB dėl bulvinių cistas sudarančių nematodų kontrolės, panaikinanti Direktyvą 69/465/EEB (OL L 156, 2007 6 16, p. 12).

⁽⁸⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 652/2014, kuriuo nustatomos išlaidų, susijusių su maisto grandine, gyvūnų sveikata ir gerove bei augalų sveikata ir augalų dauginamąja medžiaga, valdymo nuostatos ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 98/56/EB, 2000/29/EB ir 2008/90/EB, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 178/2002, (EB) Nr. 882/2004 ir (EB) Nr. 396/2005, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/128/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1107/2009 ir panaikinami Tarybos sprendimai 66/399/EEB, 76/894/EEB ir 2009/470/EB (OL L 189, 2014 6 27, p. 1).

- (85) reikėtų taip pat padaryti techninių pakeitimų Europos Parlamento ir Tarybos reglamentuose (ES) Nr. 228/2013 ⁽¹⁾ ir (ES) Nr. 1143/2014 ⁽²⁾;
- (86) kadangi šio reglamento tikslo, t. y. užtikrinti suderintą požiūrį į apsaugos nuo augalų kenkėjų priemones, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl jos poveikio, sudėtingumo ir tarpvalstybinio bei tarptautinio pobūdžio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (87) mažosioms ir vidutinėms įmonėms (toliau – MVI) šiuo reglamentu nesukuriamas neproporcingas administracinės naštos arba ekonominio poveikio. Šiame reglamente, remiantis konsultacijomis su suinteresuotaisiais subjektais, buvo kiek įmanoma atsižvelgta į ypatingą MVI padėtį. Atsižvelgiant į viešosios politikos tikslą – apsaugoti augalų sveikatą, nesvarstyta galimybė taikyti bendrą išimtį labai mažoms įmonėms, kurios sudaro didžiąją bendrovių dalį;
- (88) šiuo reglamentu atsižvelgiama į IPPC, Sutartį dėl sanitarinių ir fitosanitarinių priemonių taikymo (SFS susitarimas) ir jose nustatytas gaires;
- (89) remiantis „pažangaus“ reglamentavimo principu šio reglamento įgyvendinimas turėtų būti derinamas su Reglamento (ES) Nr. 1143/2014 įgyvendinimu, siekiant užtikrinti visapusišką visų su augalų sveikata susijusių Sąjungos teisės aktų taikymą;
- (90) šiame reglamente laikomasi pagrindinių teisių ir principų, visų pirma pripažintų Chartijoje, būtent – teisės į privatų ir šeimos gyvenimą, nuosavybės teisės, asmens duomenų apsaugos, laisvės užsiimti verslu ir menų bei mokslo laisvės. Valstybės narės šį reglamentą turėtų taikyti nepažeisdamos tų teisių ir principų,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

Dalykas, taikymo sritis ir terminų apibrėžtys

I straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiuo reglamentu nustatomos taisyklės, pagal kurias apibrėžiama fitosanitarinė rizika, kurią kelia augalams ar augaliniams produktams žalingi bet kurios rūšies, padermės ar biotipo patogenai, gyvūnai arba parazitiniai augalai (toliau – kenkėjai), ir priemonės tai rizikai sumažinti iki priimtino lygio.
2. Visais atvejais, kai esama įrodymų, kad neparazitiniai augalai, kiti nei augalai, reglamentuojami Reglamento (ES) Nr. 1143/2014 4 straipsnio 1 dalimi, keltų fitosanitarinę riziką, Sąjungos teritorijoje darančią didelį ekonominį ir socialinį poveikį bei poveikį aplinkai, tie neparazitiniai augalai šiame reglamente gali būti laikomi kenkėjais.
3. Šiame reglamente nuorodos į trečiąsias valstybes laikomos nuorodomis į trečiąsias valstybes, Seutą, Melilją ir teritorijas, nurodytas SESV 355 straipsnio 1 dalyje, išskyrus Madeirą ir Azorus.

Šiame reglamente nuorodos į Sąjungos teritoriją laikomos nuorodomis į Sąjungos teritoriją be Seutos, Meliljos ir teritorijų, nurodytų SESV 355 straipsnio 1 dalyje, išskyrus Madeirą ir Azorus.

⁽¹⁾ 2013 m. kovo 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 228/2013, kuriuo nustatomos specialios žemės ūkio priemonės atokiausiems Sąjungos regionams ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 247/2006 (OL L 78, 2013 3 20, p. 23).

⁽²⁾ 2014 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1143/2014 dėl invazinių svetimų rūšių introdukcijos ir plitimo prevencijos ir valdymo (OL L 317, 2014 11 4, p. 35).

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) augalai – gyvi augalai ir šios gyvos augalų dalys:
 - a) sėklos botanine prasme, išskyrus neskirtas sėti;
 - b) vaisiai botanine prasme;
 - c) daržovės;
 - d) gumbai, gumbasvogūniai, svogūnai, šakniastiebiai, šaknys, poskiepai, palaipos;
 - e) skiepūgliai, stiebai, ūsai;
 - f) skintos gėlės;
 - g) šakos su lapais arba be lapų;
 - h) nupjauti medžiai su lapais;
 - i) lapai, lapija;
 - j) augalų audinių kultūros, įskaitant ląstelių kultūras, genetinę medžiagą, meristemas, chimerinius klonus, mikrodauginimo būdu gautą medžiagą;
 - k) gyvos žiedadulkės ir sporos;
 - l) akutės, įskiepai, auginiai, skiepūgliai, skiepai;
- 2) augaliniai produktai – neapdorota augalinės kilmės medžiaga ir tie apdoroti produktai, kurie dėl savo pobūdžio ar perdirbimo būdo gali kelti karantininių kenkėjų išplitimo riziką.

Jei pagal 28, 30 ir 41 straipsnius priimtuose įgyvendinimo aktuose nenumatyta kitaip, mediena augaliniu produktu laikoma tik tada, jeigu ji atitinka vieną ar kelis iš šių kriterijų:

 - a) ji visa arba jos dalis tebėra natūralios rąsto formos, yra su žieve arba be jos;
 - b) jos natūralios rąsto formos neliko, nes ji buvo supjaustyta, sukapota arba suskaldyta;
 - c) ji yra drožlių, skiedrų, pjuvenų, medžio atliekų, skutenų arba gabaliukų pavidalo ir nebuvo apdorota klijais, karščiu ar slėgiu arba keliais iš šių būdų siekiant pagaminti granuliu, briketų, faneros ar medienos drožlių plokščių;
 - d) ji naudojama arba skirta naudoti kaip pakavimo medžiaga, nesvarbu, ar ji faktiškai naudojama prekėms vežti;
- 3) Sodinimas – bet kuris augalų patalpinimui į auginimo terpę skirtas veiksmas atliekant skiepijimą ar panašų veiksmą siekiant užtikrinti jų tolesnį augimą, dauginimąsi ar dauginimą;
- 4) sodinti skirti augalai – augalai, skirti būti palikti augti, skirti sodinti arba skirti persodinti;
- 5) kitas objektas – bet kuri medžiaga ar objektas, išskyrus augalus arba augalinius produktus, kuriuose gali telktis kenkėjai arba kurie gali juos skleisti, įskaitant dirvožemį ar auginimo terpę;
- 6) kompetentinga institucija – valstybės narės arba, kai taikytina, trečiosios valstybės centrinė valdžios institucija ar institucijos, atsakinga (-os) už oficialios kontrolės organizavimą ir už kitą oficialią veiklą, arba bet kuri kita institucija, kuriai ta atsakomybė perduota pagal Sąjungos teisės aktus dėl oficialios kontrolės;
- 7) partija – tam tikras siuntos dalį sudarančių vienos rūšies prekių, kurioms būdingas jų sudėties, kilmės ir kitų atitinkamų elementų vienodumas, vienetų skaičius;
- 8) prekybos vienetas – atitinkamu prekybos etapu taikomas mažiausias komercinis ar kitas naudotinas vienetas, kuris gali būti partijos pogrupis arba visa partija;

- 9) profesionalus veiklos vykdytojas – bet kuris viešosios arba privatinės teisės reglamentuojamas asmuo, vykdamas ir teisiškai atsakingas už vienos ar kelių iš toliau išvardytų rūšių profesinę veiklą, susijusią su augalais, augaliniais produktais ir kitais objektais:
 - a) sodinimą;
 - b) veisimą;
 - c) gamybą, įskaitant auginimą, dauginimą ir priežiūrą;
 - d) įvežimą į Sąjungos teritoriją, bei vežimą joje ir išvežimą iš jos teritorijos;
 - e) tiekimą rinkai;
 - f) sandėliavimą, rinkimą, išsiuntimą ir perdirbimą;
- 10) registruotasis veiklos vykdytojas – profesionalus veiklos vykdytojas, įregistruotas pagal 65 straipsnį;
- 11) įgaliotasis veiklos vykdytojas – registruotasis veiklos vykdytojas, kurį kompetentinga institucija įgaliojo išduoti augalų pasus pagal 89 straipsnį, ženklinti ženklų pagal 98 straipsnį arba išduoti patvirtinimus pagal 99 straipsnį;
- 12) galutinis naudotojas – bet kuris asmuo, siekiantis su to asmens prekyba, verslu ar profesija nesujusių tikslų, kuris įsigyja augalų ar augalinių produktų savo reikmėms;
- 13) tyrimas – oficialus tyrimas, išskyrus vizualinį, kuriuo siekiama nustatyti, ar yra kenkėjų, arba juos identifikuoti;
- 14) apdorojimas – oficiali arba neoficiali kenkėjų žudymo, inaktyvinimo ar pašalinimo, arba šių kenkėjų vaisingumo arba augalų ar augalinių produktų gyvybingumo sunaikinimo procedūra;
- 15) tankumas – vienetų, kuriuose aptinkama kenkėjų, santykis arba skaičius mėginyje, siuntoje, lauke arba kitoje apibrėžtoje populiacijoje;
- 16) įsitvirtinimas – į zoną patekusio kenkėjo įsitvirtinimas artimoje ateityje;
- 17) sunaikinimas – fitosanitarijos priemonių taikymas siekiant zonoje sunaikinti kenkėją;
- 18) izoliavimas – fitosanitarijos priemonių taikymas užkrėstoje zonoje ir aplink ją siekiant užkirsti kelią kenkėjo išplitimui;
- 19) karantino punktas – bet kuris oficialus punktas, skirtas kenkėjams, augalams, augaliniams produktams ar kitiems objektams laikyti karantino sąlygomis;
- 20) izoliavimo infrastruktūra – bet kuris infrastruktūros objektas, išskyrus karantino punktus, kuriame kenkėjai, augalai, augaliniai produktai ar kiti objektai laikomi izoliavimo sąlygomis;
- 21) atsekamumo kodas – raidė, skaitmeninis arba raidinis skaitmeninis kodas, pagal kurį identifikuojama siunta, partija arba prekybos vienetą, naudojamas atsekamumo tikslais, įskaitant kodus, nurodančius partiją, paketą, seriją, išauginimo (pagaminimo) datą arba profesionalaus veiklos vykdytojo dokumentus;
- 22) fitosanitarijos priemonė – bet kuri oficiali priemonė, kuria siekiama užkirsti kelią karantininių kenkėjų įvežimui arba jų išplitimui arba apriboti reguliuojamų nekarantininių kenkėjų ekonominį poveikį;

II SKYRIUS

Karantininiai kenkėjai

1 skirsnis

Karantininiai kenkėjai

3 straipsnis

Karantininių kenkėjų apibrėžtis

Kenkėjas yra karantininis kenkėjas apibrėžtos teritorijos atžvilgiu, jei jis atitinka visas šias sąlygas:

- a) jo tapatybė yra nustatyta, kaip apibrėžta I priedo 1 skirsnio 1 punkte;

- b) jo nėra teritorijoje, kaip apibrėžta I priedo 1 skirsnio 2 punkto a papunktyje, arba, jei jis yra, toje teritorijoje jis nėra plačiai išplitęs, kaip apibrėžta I priedo 1 skirsnio 2 punkto b ir c papunkčiuose;
- c) jis gali patekti į tą teritoriją, įsitvirtinti ir išplisti joje arba, jeigu jis joje yra, tačiau nėra plačiai joje išplitęs – tose tos teritorijos dalyse, kuriose jo nėra, kaip apibrėžta I priedo 1 skirsnio 3 punkte, jis gali patekti į jas, įsitvirtinti ir išplisti jose;
- d) dėl jo patekimo, įsitvirtinimo ir išplitimo, kaip apibrėžta I priedo 1 skirsnio 4 punkte, tai teritorijai arba, jeigu jis joje nustatytas, tačiau nėra plačiai joje išplitęs – toms teritorijos dalims, kuriose jo nėra, būtų daromas nepriimtinas ekonominis poveikis, poveikis aplinkai ar socialinis poveikis ir
- e) yra prieinamos įgyvendinamos ir veiksmingos priemonės, skirtos užkirsti kelią tam kenkėjui patekti į tą teritoriją, joje įsitvirtinti arba išplisti ir sumažinti jo keliamą riziką bei poveikį.

2 skirsnis

Sąjungos karantininiai kenkėjai

4 straipsnis

Sąjungos karantininių kenkėjų apibrėžtis

Karantininis kenkėjas yra Sąjungos karantininis kenkėjas, jeigu apibrėžta teritorija, nurodyta 3 straipsnio įžanginėje dalyje, yra Sąjungos teritorija, ir jis yra įtrauktas į 5 straipsnio 2 dalyje nurodytą sąrašą.

5 straipsnis

Draudimas įvežti, vežti per teritoriją, laikyti, dauginti ar išleisti Sąjungos karantinius kenkėjus

1. Sąjungos karantininis kenkėjas negali būti įvežamas į Sąjungos teritoriją ar vežamas joje, arba laikomas, dauginamas arba išleidžiamas Sąjungos teritorijoje.
2. Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriame nustatomas kenkėjų, kurie tenkina 3 straipsnyje nurodytas sąlygas Sąjungos teritorijos atžvilgiu, sąrašas (toliau – Sąjungos karantininių kenkėjų sąrašas).

Į Sąjungos karantininių kenkėjų sąrašą įtraukiami Direktyvos 2000/29/EB I priedo A dalyje ir II priedo A dalies I skirsnyje nurodyti kenkėjai.

Kenkėjai, kurie yra būdingi bet kuriai Sąjungos teritorijos daliai arba yra tose dalyse įsitvirtinę natūraliai arba dėl to, kad buvo įvežti ne iš Sąjungos teritorijos, Sąjungos karantininių kenkėjų sąrašė nurodomi kaip kenkėjai, kurie žinomi kaip pasitaikantys Sąjungos teritorijoje.

Kenkėjai, kurie nėra būdingi jokiai Sąjungos teritorijos daliai arba nėra įsitvirtinę jokioje Sąjungos teritorijos dalyje, Sąjungos karantininių kenkėjų sąrašė nurodomi kaip kenkėjai, apie kurių pasitaikymą Sąjungos teritorijoje nėra žinoma.

3. Jei atlikus įvertinimą paaiškėja, kad į Sąjungos karantininių kenkėjų registrą neįtrauktas kenkėjas tenkina 3 straipsnyje nurodytas sąlygas Sąjungos teritorijos atžvilgiu, arba tas į Sąjungos karantininių kenkėjų registrą įtrauktas kenkėjas nebeatitinka vienos ar kelių iš tų sąlygų, Komisija, priimdama įgyvendinimo aktą, atitinkamai iš dalies pakeičia šio straipsnio 2 dalyje nurodytą įgyvendinimo aktą, įtraukdama atitinkamą kenkėją į tą sąrašą arba jį išbraukdama iš to sąrašo.

Komisija suteikia galimybę valstybėms narėms susipažinti su tuo vertinimu.

Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus, gali pakeisti šio straipsnio 2 dalyje nurodytą įgyvendinimo aktą, siekdama konsoliduoti dalinius pakeitimus.

4. 2 ir 3 dalyse nurodyti įgyvendinimo aktai priimami laikantis 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

6 straipsnis

Prioritetiniai kenkėjai

1. Sąjungos karantininiai kenkėjai yra prioritetiniai kenkėjai, jeigu jie tenkina visas šias sąlygas:
 - a) jie atitinka vieną ar daugiau sąlygų dėl Sąjungos teritorijos, nustatytų I priedo 1 skirsnio 2 punkte;
 - b) jų galimas ekonominis poveikis, poveikis aplinkai ar socialinis poveikis yra didžiausias Sąjungos teritorijos atžvilgiu, kaip nustatyta I priedo 2 skirsnyje;
 - c) jie yra įtraukti į sąrašą pagal šio straipsnio 2 dalį.
2. Komisijai pagal 105 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais šis reglamentas papildomas, nustatant prioritetinių kenkėjų sąrašą (toliau – prioritetinių kenkėjų sąrašas).

Jeigu vertinimo rezultatai rodo, kad Sąjungos karantininis kenkėjas tenkina šio straipsnio 1 dalyje nurodytas sąlygas arba, kad kenkėjas nebeatitinka vienos ar kelių iš tų sąlygų, Komisijai pagal 105 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais pirmoje pastraipoje nurodytas sąrašas atitinkamai iš dalies keičiamas, atitinkamą kenkėją įrašant į tą sąrašą arba išbraukiant iš jo.

Komisija nedelsdama suteikia galimybę valstybėms narėms susipažinti su tuo vertinimu.

Kai atsiradus didelei kenkėjo rizikai yra priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti, pagal šį straipsnį priimtiems deleguotiesiems aktams taikoma 106 straipsnyje numatyta procedūra.

7 straipsnis

I priedo 1 skirsnio dalinis pakeitimas

Komisijai pagal 105 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamas I priedo 1 skirsnis, siekiant jį pritaikyti prie mokslo bei technikos žinių ir atitinkamų tarptautinių standartų pokyčių.

8 straipsnis

Sąjungos karantininiai kenkėjai, naudojami oficialių tyrimų, mokslo arba švietimo tikslais, bandymams, veislių atrankai arba selekcijai

1. Nukrypdomas nuo 5 straipsnio 1 dalies valstybės narės, gavusios prašymą, gali laikinai leisti į savo teritoriją įvežti, joje vežti, laikyti ir dauginti Sąjungos karantininius kenkėjus arba kenkėjus, kuriems taikomos pagal 30 straipsnio 1 dalį patvirtintos priemonės oficialių tyrimų, mokslo arba švietimo tikslais, bandymams, veislių atrankai arba selekcijai.

Leidimas atitinkamai veiklai išduodamas tik tuo atveju, jei nustatomi tinkami apribojimai siekiant užtikrinti, kad dėl atitinkamo kenkėjo įvežimo, vežimo, laikymo, dauginimo ar naudojimo jis neišsivirtintų ir neišplistų Sąjungos teritorijoje, atsižvelgiant į kenkėjo tapatybę, biologines savybes ir plitimo būdus, numatytą veiklą, sąveiką su aplinka ir kitus atitinkamus veiksnius, susijusius su to kenkėjo keliamo rizika.

2. Į visus pagal 1 dalį išduodamus leidimus įtraukiamos visos šios sąlygos:
 - a) kenkėjas turi būti laikomas tokioje vietoje ir tokiomis sąlygomis:
 - i) kurių tinkamumą patvirtino kompetentinga institucija ir
 - ii) kurios yra nurodytos leidime;
 - b) su kenkėju susijusi veikla turi būti vykdoma karantino punkte arba izoliavimo infrastruktūros objekte, kurį pagal 60 straipsnį paskyrė kompetentinga institucija ir kuris yra nurodytas leidime;

- c) su kenkėju susijusią veiklą turi vykdyti darbuotojai:
 - i) kurių mokslinę ir techninę kompetenciją kompetentinga institucija pripažįsta tinkama ir
 - ii) kurie yra nurodyti leidime.
- d) kenkėją įvežant į Sąjungos teritoriją, vežant arba laikant ar dauginant jos teritorijoje prie jo turi būti pridedamas leidimas.

3. 1 dalyje nurodytų leidimų galiojimas ribojamas kenkėjų, kurie gali būti įvežami, vežami, laikomi, dauginami ar naudojami, kiekio atžvilgiu ir laikotarpio, kuris yra adekvatus atitinkamai veiklai atlikti atžvilgiu. Įgaliojimais neviršijami paskirto karantino punkto arba izoliavimo infrastruktūros objekto pajėgumai.

Į leidimus įtraukiami apribojimai, būtini siekiant tinkamai pašalinti atitinkamų Sąjungos karantininių kenkėjų arba kenkėjų, kuriems taikomos pagal 30 straipsnio 1 dalį patvirtintos priemonės, išvirtinimo ir išplitimo riziką.

4. Kompetentinga institucija stebi, kaip laikomasi 2 dalyje nurodytų sąlygų ir 3 dalyje nurodytų apribojimų, ir imasi būtinų veiksmų, jeigu jų nesilaikoma. Kai tinkama, tie veiksmai – tai 1 dalyje nurodyto leidimo panaikinimas.

5. Komisijai pagal 105 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildomas šis reglamentas, nustatant išsamias taisykles dėl:

- a) valstybių narių ir Komisijos keitimosi informacija apie atitinkamų kenkėjų įvežimą į Sąjungos teritoriją, vežimą ir laikymą, dauginimą ir naudojimą jos teritorijoje;
- b) 1 dalyje nurodyto leidimo išdavimo procedūros bei sąlygų ir
- c) reikalavimų laikymosi stebėsenos ir veiksmų, kurių turi būti imtasi reikalavimų nesilaikymo atveju, kaip nurodyta 4 dalyje.

9 straipsnis

Pranešimas apie gresiantį pavojų

1. Kai valstybė narė turi įrodymų apie gresiantį pavojų, kad į Sąjungos teritoriją arba tos teritorijos dalį, kurioje Sąjungos karantininio kenkėjo dar nėra, pateks tas Sąjungos karantininis kenkėjas, valstybė narė nedelsdama raštu apie tuos įrodymus praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms.

2. 1 dalis taip pat taikoma kenkėjui, kuris nėra įtrauktas į Sąjungos karantininių kenkėjų sąrašą, kai:

- a) tam kenkėjui taikomos pagal 30 straipsnio 1 dalį patvirtintos priemonės arba
- b) atitinkama valstybė narė mano, kad tas kenkėjas gali atitikti jo įtraukimo į Sąjungos karantininių kenkėjų sąrašą sąlygas.

3. Profesionalūs veiklos vykdytojai nedelsdami praneša kompetentingoms institucijoms apie visus gresiančio pavojaus įrodymus, kurių jos gali turėti, kaip nurodyta 1 dalyje, susijusius su Sąjungos karantininiais kenkėjais arba su 2 dalyje nurodytais kenkėjais.

10 straipsnis

Kompetentingų institucijų oficialus Sąjungos karantininio kenkėjo buvimo patvirtinimas

Kai kompetentinga institucija įtaria arba gauna įrodymų apie Sąjungos karantininio kenkėjo arba kenkėjo, kuriam taikomos pagal 30 straipsnio 1 dalį patvirtintos priemonės, buvimą jos valstybės narės teritorijos dalyje, kurioje anksčiau apie to kenkėjo buvimą nebuvo žinoma, arba augalų, augalinių produktų ar kitų objektų siuntoje, kuri buvo įvežta į Sąjungos teritoriją, kurią ketinama įvežti į jos teritoriją arba kuri buvo vežama per ją, ji nedelsdama imasi priemonių, būtinų patvirtinti (toliau – oficialiai patvirtinti) to kenkėjo buvimą.

Tas oficialus patvirtinimas grindžiamas oficialios laboratorijos, kurią, laikydamosi Sąjungos teisės aktuose dėl oficialios kontrolės nustatytų sąlygų ir reikalavimų, paskyrė ta kompetentinga institucija, įvertinimu.

Kol kenkėjo buvimas oficialiai patvirtinamas, atitinkama valstybė narė, kai tinkama, imasi fitosanitarijos priemonių, kad būtų panaikinta kenkėjo išplitimo rizika.

Šio straipsnio pirmoje pastraipoje nurodytas įtarimas arba įrodymai gali būti grindžiami bet kuria informacija, gauta pagal 14 ir 15 straipsnius, arba bet kuriuo kitu šaltiniu.

11 straipsnis

Valstybių narių pranešimai apie Sąjungos karantinius kenkėjus Komisijai ir kitoms valstybėms narėms

Valstybė narė, pateikia pranešimą Komisijai ir kitoms valstybėms narėms tuo atveju, kai jos kompetentinga institucija oficialiai patvirtino vieną iš šių situacijų:

- a) kad jos teritorijoje yra Sąjungos karantinis kenkėjas, apie kurio buvimą ten anksčiau nebuvo žinoma;
- b) Sąjungos karantinio kenkėjo buvimą toje jos teritorijos dalyje, kurioje jo anksčiau nebuvo;
- c) kad jos teritorijoje augalų, augalinių produktų ar kitų objektų siuntoje, kuri buvo įvežta į Sąjungos teritoriją, kurią ketinama į ją įvežti arba kuri buvo vežama per jos teritoriją, yra Sąjungos karantinis kenkėjas.

Pranešimus pagal 1 dalį teikia viena atitinkamos valstybės narės institucija, kaip nurodyta Sąjungos teisės aktuose dėl oficialios kontrolės, naudodamasi 103 straipsnyje nurodyta elektronine pranešimo sistema.

12 straipsnis

Informacija apie Sąjungos karantinius kenkėjus, kurią kompetentingos institucijos teikia profesionaliems veiklos vykdytojams

1. Kai oficialiai patvirtinama viena iš 11 straipsnio situacijų, kompetentinga institucija užtikrina, kad profesionalūs veiklos vykdytojai, kurių augalams, augaliniams produktams ar kitiems objektams gali būti padarytas poveikis, būtų nedelsiant informuoti apie Sąjungos karantinio kenkėjo buvimą.
2. Komisija sudaro ir atnaujina viešai skelbiamą visų gautų pranešimų apie trečiosiose valstybėse atsirandančių naujų kenkėjų, galinčių kelti riziką augalų sveikatai Sąjungos teritorijoje, sąrašą.

Tas sąrašas gali būti 103 straipsnyje nurodytos elektroninės sistemos dalis.

13 straipsnis

Informacija apie prioritetinius kenkėjus, kurią kompetentingos institucijos teikia visuomenei

Kai oficialiai patvirtinama viena iš 11 straipsnio pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodytų situacijų, susijusių su prioritetiniu kenkėju, kompetentinga institucija informuoja visuomenę apie priemones, kurių ji ėmėsi arba ketina imtis ir apie visas priemones, kurių turi imtis atitinkamų kategorijų profesionalūs veiklos vykdytojai ar kiti asmenys.

14 straipsnis

Priemonės, kurių nedelsdami turi imtis profesionalūs veiklos vykdytojai

1. Kai profesionalus veiklos vykdytojas įtaria arba sužino, kad jo kontroliuojamuose augaluose, augaliniuose produktuose ar kituose objektuose yra Sąjungos karantinis kenkėjas arba kenkėjas, kuriam taikomos pagal 30 straipsnio 1 dalį patvirtintos priemonės, jis nedelsdamas apie tai praneša kompetentingai institucijai, kad ta kompetentinga institucija galėtų imtis priemonių pagal 10 straipsnį. Kai tinkama, profesionalus veiklos vykdytojas taip pat nedelsdamas imasi atsargumo priemonių, kad būtų užkirstas kelias to kenkėjo įsitvirtinimui ar išplitimui.
2. Kompetentinga institucija gali nuspręsti, kad kai žinoma apie konkretaus kenkėjo pasitaikymą atitinkamoje zonoje, 1 dalyje nurodyto pranešimo pateikti nereikia. Tokiu atveju apie tą sprendimą ji informuoja atitinkamus profesionalius veiklos vykdytojus.

3. Kai profesionalus veiklos vykdytojas gauna oficialų patvirtinimą, susijusį su Sąjungos karantininio kenkėjo buvimu jo kontroliuojamuose augaluose, augaliniuose produktuose ar kituose objektuose, jis konsultuojasi su kompetentinga institucija dėl veiksmų, kurių turi būti imtasi, o kai taikytina – imasi 4–7 dalyse nurodytų veiksmų.

4. Profesionalus veiklos vykdytojas nedelsiant imasi priemonių, būtinų užkirsti kelią to kenkėjo išplitimui. Kai kompetentinga institucija yra pateikusi nurodymų dėl tų priemonių, profesionalus veiklos vykdytojas veikia laikydamasis tų nurodymų.

5. Kai tai yra nurodžiusi kompetentinga institucija, profesionalus veiklos vykdytojas imasi priemonių, būtinų kenkėjui pašalinti nuo atitinkamų augalų, augalinių produktų ar kitų objektų ir iš jo valdų, žemės, dirvožemio, vandens ar kitų užkrėstų elementų, kuriuos jis kontroliuoja.

6. Jei kompetentinga institucija nėra nurodžiusi kitaip, profesionalus veiklos vykdytojas nedelsdamas pašalina iš rinkos augalus, augalinius produktus ir kitus objektus, kuriuos jis kontroliuoja ir kuriuose galėtų būti kenkėjų.

Kai tų augalų, augalinių produktų ir kitų objektų profesionalus veiklos vykdytojas nebekontroliuoja, profesionalus veiklos vykdytojas nedelsdamas, jei kompetentinga institucija nėra nurodžiusi kitaip:

- a) informuoja asmenis prekybos grandinėje, kuriems tie augalai, augaliniai produktai ir kiti objektai buvo pateikti, apie kenkėjo buvimą;
- b) pateikia tiems asmenims gaires dėl būtinų priemonių, kurių turi būti imtasi siunčiant atitinkamus augalus, augalinius produktus ir kitus objektus siekiant sumažinti atitinkamų kenkėjų išplitimo arba ištrūkimo riziką, ir
- c) susigrąžina tuos augalus, augalinius produktus ar kitus objektus.

7. Kai taikoma šio straipsnio 1, 3, 4, 5 ar 6 dalis, profesionalus veiklos vykdytojas, gavęs prašymą, kompetentingai institucijai pateikia visą informaciją, kuri yra aktuali visuomenės nariams. Nedarant poveikio 13 straipsniui, jei turi būti imamasi veiksmų, susijusių su augalais, augaliniiais produktais ar kitais objektais, kuriuose gali būti atitinkamų kenkėjų, kompetentinga institucija kaip įmanoma greičiau informuoja visuomenę apie tai.

15 straipsnis

Priemonės, kurių turi imtis asmenys, kurie nėra profesionalūs veiklos vykdytojai

1. Jei kuris nors asmuo, kuris nėra profesionalus veiklos vykdytojas, sužino apie Sąjungos karantininio kenkėjo buvimą arba turi pagrindo tai įtarti, tas asmuo nedelsdamas apie tai praneša kompetentingai institucijai. Tais atvejais, kai pranešama ne raštu, kompetentinga institucija tą pranešimą oficialiai užregistruoja. Jei to paprašo kompetentinga institucija, tas asmuo tai institucijai pateikia turimą informaciją apie to kenkėjo buvimą.

2. Kompetentinga institucija gali nuspręsti, kad tais atvejais, kai žinoma apie konkretaus kenkėjo buvimą atitinkamoje zonoje, 1 dalyje nurodyto pranešimo pateikti nereikia.

3. Asmuo, pateikęs 1 dalyje nurodytą pranešimą, konsultuojasi su kompetentinga institucija dėl veiksmų, kurių turi būti imtasi ir, laikydamasis kompetentingos institucijos nurodymų, imasi būtinų priemonių, kad būtų užkirstas kelias to kenkėjo išplitimui, ir jo pašalinimui nuo (iš) atitinkamų augalų, augalinių produktų ar kitų objektų, o kai taikytina – iš savo valdų.

16 straipsnis

Nuo prievolių pranešti leidžiančios nukrypti nuostatos

14 ir 15 straipsniuose nurodytos prievolės pranešti netaikomos, kai:

- a) Sąjungos karantininis kenkėjas aptinkamas demarkacinės zonos, kuri buvo nustatyta siekiant izoliuoti tą kenkėją, užkrėstoje zonoje, kaip nurodyta 18 straipsnio 2 dalyje;
- b) Sąjungos karantininis kenkėjas aptinkamas demarkacinės zonos užkrėstoje zonoje ir kai turi būti taikomos naikinimo priemonės, kurioms reikia aštuonerių ar daugiau metų, šių pirmųjų aštuonerių metų laikotarpiu.

17 straipsnis

Sąjungos karantininių kenkėjų sunaikinimas

1. Kai oficialiai patvirtinama viena iš 11 straipsnio pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodytų situacijų, kompetentinga institucija nedelsdama imasi visų būtinų fitosanitarijos priemonių, kad atitinkamoje zonoje atitinkamas Sąjungos karantininis kenkėjas būtų sunaikintas. Tų priemonių imamasi vadovaujantis II priedu.

Ta prievolė sunaikinti netaikoma, kai pagal 28 straipsnio 2 dalį priimtame įgyvendinimo akte dėl to kenkėjo nurodyta kitaip.

2. Kompetentinga institucija nedelsdama ištiria atitinkamo Sąjungos karantininio kenkėjo patekimo židinį, ypač kai tas patekimas gali būti susijęs su augalų, augalinių produktų ar kitų objektų judėjimu, ir tai, kad dėl tokio judėjimo atitinkamas kenkėjas galėjo išplisti ant kitų augalų, augalinių produktų ar kitų objektų.

3. Kai 1 dalyje nurodytos priemonės yra susijusios su augalų, augalinių produktų ir kitų objektų įvežimu į Sąjungos teritoriją arba vežimu joje, atitinkama valstybė narė apie tas priemones nedelsdama praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms.

4. 1 dalyje nurodytų priemonių imamasi ir 2 dalyje nurodyti tyrimai atliekami nepriklausomai nuo to, ar kenkėjo aptikta viešosiose ar privačiose valdose.

18 straipsnis

Demarkacinių zonų nustatymas

1. Kai oficialiai patvirtinama viena iš 11 straipsnio pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodytų situacijų, kompetentinga institucija nedelsdama nustato vieną ar daugiau zonų, kurioje (-iose) turi būti imtasi 17 straipsnio 1 dalyje nurodytų naikinimo priemonių (toliau – demarkacinė zona).

Demarkacinę zoną sudaro užkrėsta zona ir buferinė zona.

2. Užkrėstoje zonoje, kai taikytina, yra:

- a) visi augalai, kurie, kaip žinoma, yra užkrėsti atitinkamu kenkėju;
- b) visi augalai, turintys galimo užsikrėtimo tuo kenkėju požymių arba simptomų;
- c) visi kiti augalai, kurie galėjo būti ar tapti užteršti arba užkrėsti tuo kenkėju, įskaitant augalus, kurie gali būti užkrėsti, nes yra imlūs tam kenkėjui ir yra netoli užkrėstų augalų arba kilę iš to paties auginimo šaltinio, jei jis žinomas, kaip ir užkrėsti augalai, arba iš užkrėstų augalų išauginti augalai;
- d) žemė, dirvožemis, vandens gyslos ir kiti užkrėsti arba užkratui atitinkamu kenkėju imlūs elementai.

3. Buferinė zona ribojasi su užkrėsta zona ir ją supa.

Ji yra tinkamo dydžio, atsižvelgiant į riziką, kad atitinkamas kenkėjas gali išplisti už užkrėstos zonos ribų natūraliai arba dėl žmogaus veiklos užkrėstoje zonoje ir jos prieigose, ir nustatoma vadovaujantis II priedo 2 skirsnioje nustatytais principais.

Vis dėl to, jeigu kenkėjo išplitimo už užkrėstos zonos ribų rizika panaikinama arba sumažinama iki priimtino lygio natūraliomis arba dirbtinėmis kliūtėmis, buferinės zonos nustatyti nereikalaujama.

4. Nukrypstant nuo 1 dalies, jeigu pirminio įvertinimo metu kompetentinga institucija, atsižvelgusi į atitinkamo kenkėjo, augalo, augalinio produkto ar kito objekto pobūdį ir jo aptikimo vietą, padaro išvadą, kad atitinkamas kenkėjas gali būti nedelsiant sunaikintas, ji gali priimti sprendimą nenustatyti demarkacinės zonos.

Tokiu atveju ji vykdo stebėseną, kad nustatytų, ar buvo užkrėsti kiti augalai arba augaliniai produktai. Remdamasi tos stebėsenos rezultatais kompetentinga institucija nusprendžia, ar reikia nustatyti demarkacinę zoną.

5. Kai pagal 2 ir 3 dalis demarkacinė zona turi apimti kitos valstybės narės teritoriją, valstybė narė, kurioje aptiktas atitinkamas kenkėjas, nedelsdama susisieikia su valstybe nare, kurios teritoriją turi apimti demarkacinė zona, kad ta valstybė narė galėtų imtis visų tinkamų veiksmų, kaip nurodyta 1–4 dalyse.

6. Kasmėt ne vėliau kaip balandžio 30 d. valstybės narės praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie nustatytų demarkacinių zonų skaičių ir vietą, atitinkamus kenkėjus ir atitinkamas priemones, kurių buvo imtasi per ankstesnius kalendorinius metus.

Ši dalis taikoma nedarant poveikio prievolėms pranešti apie demarkacines zonas, nustatytas 104 straipsnyje nurodytuose įgyvendinimo aktuose.

19 straipsnis

Demarkacinių zonų stebėseną bei keitimai ir apribojimų panaikinimas

1. Kompetentingos institucijos bent kasmėt tinkamu laiku vykdo kiekvienos demarkacinės zonos stebėseną, susijusią su padėtimi dėl esamo atitinkamo kenkėjo.

Ta stebėseną vykdoma vadovaujantis 22 straipsnio 2 dalimi.

2. Jeigu vykdamė 1 dalyje nurodytą stebėseną arba jos nevykdant kompetentinga institucija atitinkamą kenkėją aptinka buferinėje zonoje, atitinkama valstybė narė nedelsdama apie tai praneša Komisijai bei kitoms valstybėms narėms.

3. Kompetentingos institucijos, atsižvelgdamos į 1 dalyje nurodytos stebėsenos rezultatus, kai tinkama pakeičia užkrėstų zonų, buferinių zonų ir demarkacinių zonų ribas.

4. Kompetentingos institucijos gali panaikinti demarkacinę zoną ir nutraukti atitinkamas naikinimo priemones kai patikrinamas kenkėjais neužkrėstos zonos statusas. Ta zona yra kenkėjais neužkrėsta zona, jei tenkinamos abi šios sąlygos:

- a) jei vykdamė 1 dalyje nurodytą stebėseną nustatyta, kad toje zonoje nėra atitinkamo kenkėjo;
- b) toje demarkacinėje zonoje pakankamai ilgą laikotarpį neaptinkama atitinkamo kenkėjo.

5. Priimdama sprendimą dėl 3 dalyje nurodytų pakeitimų arba dėl 4 dalyje nurodytos demarkacinės zonos panaikinimo, atitinkama kompetentinga institucija atsižvelgia bent į šias aplinkybes:

- a) kenkėjo ir atitinkamo pernešėjo biologines savybes;
- b) augalų šeiminių buvimą;
- c) ekologines bei klimato sąlygas ir
- d) tikimybę, kad naikinimo priemonės buvo veiksmingos.

6. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, stebėsenos nereikalaujama vykdyti kasmėt demarkacinių zonų užkrėstoje zonoje, nustatytoje:

- a) dėl kenkėjų, kuriems taikomos naikinimo priemonės, kurioms reikia aštuonerių ar daugiau metų;
- b) dėl kenkėjų, kuriems taikomos 28 straipsnio 2 dalyje nurodytos izoliavimo priemonės.

7. Komisijai pagal 105 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildomas šis reglamentas, tiksliau apibrėžiant šio straipsnio 6 dalies a punkte bei 16 straipsnio b punkte nurodytus kenkėjus ir tų nukrypti leidžiančių nuostatų taikymo sąlygas.

20 straipsnis

Ataskaitos dėl priemonių, kurių buvo imtasi pagal 17, 18 ir 19 straipsnius

1. Kai valstybė narė imasi priemonių teritorijoje, kuri ribojasi su kitos valstybės narės siena, ataskaita dėl priemonių, kurių buvo imtasi pagal 17, 18 ir 19 straipsnius, pateikiama tai kitai valstybei narėi.
2. Kai to paprašo Komisija arba bet kuri kita valstybė narė, atitinkama valstybė narė pateikia ataskaitą dėl konkrečių priemonių, kurių buvo imtasi pagal 17, 18 ir 19 straipsnius.

21 straipsnis

II priedo dalinis keitimas

Komisijai pagal 105 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamas II priedo 1 skirsnis, siekiant jį pritaikyti prie mokslo bei technikos žinių ir atitinkamų tarptautinių standartų pokyčių.

22 straipsnis

Stebėseną, susijusią su Sąjungos karantininiais kenkėjais ir kenkėjais, laikinai priskiriamais Sąjungos karantininiams kenkėjams

1. Nustatytais laikotarpiais valstybės narės vykdo riziką paremtą stebėseną, kurios metu patikrinama bent tai:
 - a) ar esama Sąjungos karantininių kenkėjų ir
 - b) ar esama su kuriuo nors kenkėju, kuriam taikomos 29 straipsnyje nurodytos priemonės arba pagal 30 straipsnio 1 dalį patvirtintos priemonės, susijusių požymių ar simptomų.

Ta stebėseną vykdoma visose zonose, kuriose apie atitinkamo kenkėjo buvimą nėra žinoma.

Tos stebėsenos vykdyti nereikalaujama dėl kenkėjų, kurių atveju padaryta aiški išvada, kad jie negali įsitvirtinti ar išplisti atitinkamoje valstybėje narėje dėl jos ekologinių ir klimato sąlygų arba dėl rūšių šeiminių nebuvimo.

2. 1 dalyje nurodytos stebėsenos struktūra grindžiama rizika, kurią kelia kenkėjas stebėsenos zonoje. Stebėseną sudaro bent kompetentingos institucijos atliekamos vizualinės apžiūros ir kai tinkama – mėginių ėmimas ir tyrimų atlikimas. Ta stebėseną vykdoma visose atitinkamose vietose ir jie atitinkamais atvejais apima valdas, transporto priemones, įrenginius ir pakuotes, kuriuos naudoja profesionalūs veiklos vykdytojai ir kiti asmenys. Jie grindžiami patikimais mokslo bei technikos principais ir atliekami tinkamu laiku, atsižvelgiant į galimybę aptikti atitinkamą kenkėją.

Vykdamą tą stebėseną atsižvelgiama į mokslinius ir techninius duomenis ir bet kurią kitą tinkamą informaciją, susijusią su atitinkamų kenkėjų buvimu.

3. Kasmet ne vėliau kaip balandžio 30 d. valstybės narės praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie 1 dalyje nurodytos stebėsenos, vykdytos per ankstesnius kalendorinius metus, rezultatus. Į tas ataskaitas įtraukiama informacija apie stebėsenos vykdymo vietą, laiką, atitinkamus kenkėjus, augalus, augalinius produktus ar kitus objektus, patikrų ir paimtų mėginių skaičių ir su kiekvienu atitinkamu kenkėju susijusias išvadas.

Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriuose būtų nustatyta tų ataskaitų forma, taip pat nurodymai dėl tos formos pildymo. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

23 straipsnis

Daugiametės stebėsenos programos ir informacijos rinkimas

1. Valstybės narės parengia daugiametes stebėsenos programas, kuriose nustato pagal 22 straipsnį vykdytinos stebėsenos turinį. Tose programose numatoma rinkti ir registruoti mokslinius bei techninius duomenis ir kitą informaciją, kaip nurodyta 22 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje.

Daugiametėse stebėsenos programose pateikiami šie elementai, laikantis 22 straipsnio 2 dalies:

- a) konkretus kiekvienos stebėsenos tikslas;
- b) kiekvienos stebėsenos taikymo sritis, susijusi su atitinkama zona ir apimamu laikotarpiu, o taip pat kenkėjai, numatytieji augalai ir prekės;
- c) stebėsenos metodika ir kokybės valdymas, įskaitant vizualinės apžiūros, mėginių ėmimo bei tyrimų ir jų techninio pagrindimo tvarkos aprašą;
- d) numatytų vizualinių apžiūrų, mėginių ėmimo ir tyrimų laikas, dažnumas ir skaičius ir
- e) surinktos informacijos registravimo ir ataskaitų teikimo metodai.

Daugiametės stebėsenos programos parengiamos penkerių – septynerių metų laikotarpiui.

2. Valstybės narės, gavusios prašymą, apie parengtas daugiamečių stebėsenos programas praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms.

3. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma daugiamečių stebėsenos programų forma ir 1 dalyje nustatytų elementų taikymo konkrečios kenkėjo rizikos atvejais praktinės taisyklės.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

24 straipsnis

Prioritetinių kenkėjų stebėseną

1. Valstybės narės kasmet vykdo stebėseną kiekvieno prioritetinio kenkėjo atžvilgiu, kaip nustatyta 22 straipsnio 1 ir 2 dalyse. Ta stebėseną apima pakankamai daug vizualinių apžiūrų, mėginių ėmimo ir tyrimų atvejų, tinkamų kiekvienam prioritetiniam kenkėjui, kiek tai įmanoma remiantis atitinkamo kenkėjo biologinėmis savybėmis ir ekologinėmis ir klimato sąlygomis, kad būtų užtikrintas aukšto lygio patikimumas laiku aptinkant tuos kenkėjus.

Stebėsenos vykdyti nereikalaujama dėl kenkėjų, kurių atveju padaryta aiški išvada, kad jie negali įsitvirtinti ar išplisti atitinkamoje valstybėje narėje dėl jos ekologinių ir klimato sąlygų arba dėl rūšių šeiminių nebuvimo.

2. Kasmet ne vėliau kaip balandžio 30 d. valstybės narės praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie 1 dalyje nurodytos stebėsenos, vykdytos per ankstesnius kalendorinius metus, rezultatus.

25 straipsnis

Nenumatytų atvejų planai dėl prioritetinių kenkėjų

1. Kiekviena valstybė narė parengia ir nuolat atnaujina kiekvienam prioritetiniam kenkėjui, kuris gali patekti į jos teritoriją ar teritorijos dalį ir joje įsitvirtinti, skirtą atskirą planą, kuriame pateikiama informacija apie sprendimo priėmimo procesus, procedūras bei protokolus, kurių turi būti laikomasi, minimalius išteklius, kurie turi būti skirti, ir papildomų išteklių skyrimo procedūras, oficialiai patvirtinus arba įtarus esant tą kenkėją (toliau – nenumatytų atvejų planas).

Valstybės narės, rengdamos nenumatytų atvejų planus ir juos atnaujindamos, atitinkamame etape konsultuojasi su visais susijusiais suinteresuotaisiais subjektais.

Nenumatytų atvejų planų rengti nereikalaujama dėl kenkėjų, kurių atveju padaryta aiški išvada, kad jie negali įsitvirtinti ar išplisti atitinkamoje valstybėje narėje dėl jos ekologinių ir klimato sąlygų arba dėl rūšių šeiminių nebuvimo.

2. Į kiekvieną nenumatytų atvejų planą įtraukiami šie aspektai:

- a) įgyvendinant planą, jeigu oficialiai patvirtinamas arba įtariamas prioritetinio kenkėjo buvimas, dalyvaujančių įstaigų vaidmuo ir išipareigojimai, taip pat vadovavimo grandinė ir veiksmai, kurių imasi kompetentingos institucijos, kitos valdžios institucijos, įgaliotosios įstaigos arba susiję fiziniai asmenys, laboratorijos ir profesionalūs veiklos vykdytojai, koordinavimo procedūros, įskaitant veiklos koordinavimą atitinkamai su kaimyninėmis valstybėmis narėmis ir kaimyninėmis trečiosiomis valstybėmis;
- b) galimybė kompetentingoms institucijoms patekti į profesionalių veiklos vykdytojų, kitų susijusių veiklos vykdytojų ir fizinių asmenų valdas;

- c) galimybė kompetentingoms institucijoms prireikus pateikti į laboratorijas, apžiūrėti įrangą, susisiekti su darbuotojais bei išorės ekspertais ir gauti informacijos apie išteklius, kurių reikia siekiant greitai ir veiksmingai sunaikinti arba atitinkamai atvejais, izoliuoti atitinkamą prioritetinį kenkėją;
- d) priemonės, kurių turi būti imamasi atsižvelgus į Komisijos, kitų valstybių narių, atitinkamų profesionalių veiklos vykdytojų ir visuomenės informaciją, susijusią su atitinkamo prioritetinio kenkėjo buvimu ir priemonėmis, kurių prieš jį imtasi, jeigu atitinkamo kenkėjo buvimas oficialiai patvirtinamas arba įtariamas;
- e) su atitinkamo prioritetinio kenkėjo buvimu susijusių duomenų registravimo tvarka;
- f) turimi įvertinimai, kaip nustatyta 6 straipsnio 2 dalyje, ir bet kuris valstybės narės atliktas atitinkamo prioritetinio kenkėjo jos teritorijai keliamos rizikos įvertinimas;
- g) rizikos valdymo priemonės, kurių imtasi atitinkamo prioritetinio kenkėjo atžvilgiu, kaip nustatyta II priedo 1 skirsnyje, ir procedūros, kurių turi būti laikomasi;
- h) demarkacinių zonų geografinių ribų nustatymo principai;
- i) vizualinių apžiūrų, mėginių ėmimo ir laboratorinių tyrimų metodų protokolai ir
- j) principai, susiję su kompetentingų institucijų ir, kai tinkama, įstaigų, valdžios institucijų, laboratorijų darbuotojų, profesionalių veiklos vykdytojų ir kitų asmenų, nurodytų a punkte, mokymu.

Kai tinkama pirmos pastraipos d–j punktai išdėstomi instrukcijų vadovuose.

3. Nenumatytų atvejų planai gali būti rengiami dėl kelių kenkėjų, kurių biologinės savybės ir rūšys šeiminingės panašios. Tokiais atvejais nenumatytų atvejų planą sudaro visiems į jį įtrauktiems kenkėjams skirta bendroji dalis ir konkrečios kiekvienam atitinkamam kenkėjui skirtos dalys.

4. Per ketverius metus nuo kenkėjų sąrašo sudarymo dienos valstybės narės parengia nenumatytų atvejų planą, skirtą į tą sąrašą įtrauktiems kenkėjams.

Per vienerius metus nuo bet kurio papildomo atitinkamo kenkėjo įtraukimo į prioritetinių kenkėjų sąrašą dienos valstybės narės parengia nenumatytų atvejų planą, skirtą tam prioritetiniam kenkėjui.

Valstybės narės reguliariai peržiūri ir atitinkamai atvejais atnaujina savo nenumatytų atvejų planus.

5. Jeigu paprašoma, valstybės narės savo nenumatytų atvejų planus pateikia Komisijai ir kitoms valstybėms narėms ir informuoja visus susijusius profesionalius veiklos vykdytojus paskelbdamos internete.

26 straipsnis

Su prioritetinais kenkėjais susijusios imitavimo pratybos

1. Valstybės narės vykdo imitavimo pratybas, susijusias su nenumatytų atvejų planų įgyvendinimu, tam tikrais intervalais, nustatytais atsižvelgus į atitinkamo prioritetinio kenkėjo ar kenkėjų biologines savybes ir to kenkėjo ar tų kenkėjų keliamą riziką.

Tokios pratybos per pagrįstą laikotarpį ir dalyvaujant atitinkamiems suinteresuotiesiems subjektams surengiamos dėl visų atitinkamų prioritetinių kenkėjų.

Tų pratybų vykdyti nereikalaujama tuo atveju, jeigu atitinkama valstybė narė neseniai ėmėsi priemonių atitinkamam kenkėjui ar atitinkamiems kenkėjams sunaikinti.

2. Su prioritetinais kenkėjais, kurių buvimas vienoje valstybėje narėje galėtų turėti įtakos kaimyninėms valstybėms narėms, susijusias imitavimo pratybas tos valstybės narės gali vykdyti kartu pagal atitinkamus savo nenumatytų atvejų planus.

Atitinkamai atvejais valstybės narės tas imitavimo pratybas gali vykdyti kartu su kaimyninėmis trečiosiomis valstybėmis.

3. Jeigu paprašoma, valstybės narės kiekvienų imitavimo pratybų rezultatų ataskaitą pateikia Komisijai ir kitoms valstybėms narėms.

27 straipsnis

Veiksmų planai dėl prioritetinių kenkėjų

1. Kai remiantis 10 straipsniu oficialiai patvirtinama, kad valstybės narės teritorijoje yra prioritetinis kenkėjas, kompetentinga institucija nedelsdama patvirtina planą (toliau – veiksmų planas), kuriame išdėstomos to kenkėjo naikinimo priemonės, kaip numatyta 17, 18 ir 19 straipsniuose, arba jo izoliavimo priemonės, kaip numatyta 28 straipsnio 2 dalyje, taip pat tų priemonių taikymo tvarkaraštis.

Į veiksmų planą įtraukiamas stebėsenos, kuri turi būti vykdoma, modelio bei tvarkos aprašas ir nustatomas vizualinių apžiūrų, mėginių, kurie turi būti paimti, ir laboratorinių tyrimų, kurie turi būti atlikti, skaičius, taip pat apžiūrai, mėginių ėmimui ir tyrimams taikytini metodai.

Veiksmų planas grindžiamas atitinkamu nenumatytų atvejų planu ir kompetentinga institucija tą veiksmų planą nedelsdama pateikia atitinkamiems profesionaliems veiklos vykdytojams.

2. Jeigu paprašoma, kiekviena valstybė narė praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie jos priimtus veiksmų planus.

28 straipsnis

Sąjungos priemonės dėl konkrečių Sąjungos karantinių kenkėjų

1. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais būtų nustatytos priemonės, taikytinos konkrečioms Sąjungos karantininiams kenkėjams. Tomis priemonėmis kiekvieno konkretaus karantininio kenkėjo atžvilgiu įgyvendinamos viena ar kelios iš šių nuostatų:

- a) 10 straipsnis dėl priemonių, taikytinų kompetentingoms institucijoms kilus įtarimų dėl to Sąjungos karantininio kenkėjo buvimo ir joms oficialiai patvirtinus jo buvimą;
- b) 14 straipsnis dėl priemonių, kurių nedelsdami turi imtis profesionalūs veiklos vykdytojai;
- c) 15 straipsnis dėl priemonių, kurių turi imtis asmenys, kurie nėra profesionalūs veiklos vykdytojai;
- d) 17 straipsnis dėl Sąjungos karantinių kenkėjų naikinimo;
- e) 18 straipsnis dėl demarkacinių zonų nustatymo;
- f) 19 straipsnis dėl stebėsenos ir demarkacinių zonų keitimo ir apribojimų panaikinimo;
- g) 22 straipsnis dėl stebėsenos, susijusios su Sąjungos karantiniais kenkėjais ir kenkėjais, laikinai priskiriamiems Sąjungos karantininiams kenkėjams;
- h) 24 straipsnis dėl stebėsenos, susijusios su prioritetiniais kenkėjais, kiek tai susiję su konkrečių prioritetinių kenkėjų vizualinių apžiūrų, mėginių ėmimo ir tyrimų skaičiumi;
- i) 25 straipsnis dėl nenumatytų atvejų planų dėl prioritetinių kenkėjų;
- j) 26 straipsnis dėl imitavimo pratybų, susijusių su prioritetiniais kenkėjais;
- k) 27 straipsnis dėl veiksmų planų dėl prioritetinių kenkėjų.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Nukrypstant nuo 17 straipsnio, tais atvejais, kai, remiantis 19 straipsnyje nurodyta stebėseną ir kitais įrodymais, daroma išvada, kad demarkacinėje zonoje atitinkamo Sąjungos karantininio kenkėjo sunaikinti neįmanoma, Komisija priima šio straipsnio 1 dalyje nurodytus įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos priemonės, kuriomis siekiama izoliuoti.

Siekdama padaryti tą išvadą, Komisija, iš atitinkamos valstybės narės ar bet kurio kito šaltinio gavusi atitinkamų įrodymų, nedelsdama imasi reikiamų veiksmų.

3. Jeigu Komisija padaro išvadą, kad zonose, esančiose ne demarkacinėse zonose, būtina imtis prevencijos priemonių siekiant apsaugoti tą Sąjungos teritorijos dalį, kurioje atitinkamo Sąjungos karantininio kenkėjo nėra, ji gali priimti įgyvendinimo aktus, kaip nurodyta 1 dalyje, kuriais nustatomos tokios priemonės.
4. 1, 2 ir 3 dalyse nurodytų priemonių imamasi remiantis II priedu, atsižvelgiant į konkrečią atitinkamų Sąjungos karantininių kenkėjų riziką, konkrečias ekologines bei klimato sąlygas ir riziką atitinkamose valstybėse narėse, ir į poreikį Sąjungos lygmeniu suderintai įgyvendinti būtinas rizikos mažinimo priemones.
5. Kol Komisija patvirtins priemonę, valstybė narė gali toliau taikyti priemones, kurių ji ėmėsi.
6. Remdamasi tinkamai pagrįstomis priežastimis, dėl kurių privaloma skubėti didelės kenkėjo rizikos atžvilgiu, Komisija pagal 107 straipsnio 3 dalyje nurodytą procedūrą priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus. Tie aktai priimami remiantis II priedu, atsižvelgiant į konkrečią atitinkamų Sąjungos karantininių kenkėjų keliamą riziką, konkrečias ekologines bei klimato sąlygas ir riziką atitinkamose valstybėse narėse, ir į poreikį Sąjungos lygmeniu suderintai įgyvendinti būtinas rizikos mažinimo priemones.
7. Valstybės narės, naudodamos 103 straipsnyje nurodytą elektroninę pranešimo sistemą, praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie bet kuriuos atvejus, kai nesilaikoma pagal šį straipsnį patvirtintų priemonių, dėl kurių kyla Sąjungos karantininių kenkėjų išplitimo rizika.

29 straipsnis

Valstybių narių priemonės, taikomos kenkėjams, neištrauktiems į Sąjungos karantininių kenkėjų sąrašą

1. Kai oficialiai patvirtinama, kad valstybės narės teritorijoje yra kenkėjas, neištrauktas į Sąjungos karantininių kenkėjų sąrašą, ir kai valstybė narė mano, kad tas kenkėjas gali tenkinti įtraukimo į Sąjungos karantininių kenkėjų sąrašą sąlygas, ji nedelsdama įvertina, ar kenkėjas tenkina I priedo 3 skirsnio 1 poskirsnyje išdėstytus kriterijus. Jeigu ji padaro išvadą, kad tie kriterijai tenkinami, ji nedelsdama imasi naikinimo priemonių pagal II priedą. Taikomi 17–20 straipsniai.

Kai remiantis 19 straipsnyje nurodyta stebėseną ar kitais įrodymais padaroma išvada, kad demarkacinėje zonoje kenkėjo sunaikinti neįmanoma, *mutatis mutandis* taikoma 28 straipsnio 2 dalis.

Kai oficialiai patvirtinama, kad augalų, augalinių produktų ar kitų objektų siuntoje, kuri yra įvežta į valstybės narės teritoriją arba vežama joje, yra pirmoje pastraipoje nurodytus kriterijus tenkinantis kenkėjas, ta valstybė narė imasi būtinų priemonių, kad užkirstų kelią to kenkėjo įvežimui į Sąjungos teritoriją ir jo išsitvirtinimui bei išplitimui joje.

Kai valstybė narė įtaria, kad jos teritorijoje esama pirmoje pastraipoje nurodytus kriterijus tenkinančio kenkėjo, 10 straipsnis taikomas *mutatis mutandis*.

Kol to kenkėjo buvimas oficialiai patvirtinamas, valstybė narė atitinkamais atvejais imasi fitosanitarinės priemonių, kad būtų sumažinta išplitimo rizika.

2. Po to, kai imamasi 1 dalyje nurodytų priemonių, valstybė narė įvertina, ar atitinkamas kenkėjas tenkina I priedo 1 skirsnyje nustatytus karantininių kenkėjų kriterijus.

3. Atitinkama valstybė narė praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie 1 dalyje nurodyto kenkėjo buvimą. Ji taip pat informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares apie toje dalyje nurodytą vertinimą, priemones, kurių imtasi, ir tas priemones pagrindžiančius įrodymus.

Per dvejus metus nuo to kenkėjo buvimo oficialaus patvirtinimo ji praneša Komisijai apie 2 dalyje nurodyto vertinimo rezultatus.

Pranešimai apie to kenkėjo buvimą pateikiami naudojant 103 straipsnyje nurodytą elektroninę pranešimo sistemą.

30 straipsnis

Sąjungos priemonės, taikomos kenkėjams, neįtrauktiems į Sąjungos karantinių kenkėjų sąrašą

1. Kai Komisija gauna 29 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje nurodytą pranešimą arba turi kitų įrodymų apie kenkėjo, neįtraukto į Sąjungos karantinių kenkėjų sąrašą, buvimą Sąjungos teritorijoje arba gresiantį jo įvežimą į Sąjungos teritoriją arba išplitimo joje pavojų ir mano, kad tas kenkėjas gali tenkinti įtraukimo į tą sąrašą sąlygas, ji nedelsdama įvertina, ar, kiek tai susiję su Sąjungos teritorija, tas kenkėjas tenkina I priedo 3 skirsnio 2 poskirsnyje išdėstytiems kriterijams.

Jeigu Komisija padaro išvadą, kad tie kriterijai tenkinami, ji nedelsdama priima įgyvendinimo aktus, kuriais patvirtina tam tikrą laikotarpį taikomas priemones, susijusias su to kenkėjo keliamo rizika. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Tomis priemonėmis atitinkamais atvejais konkrečiai kiekvieno atitinkamo kenkėjo atžvilgiu įgyvendinama viena ar kelios iš 28 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a–g punktuose nurodytų nuostatų.

2. Po to, kai imamasi 1 dalyje nurodytų priemonių, Komisija įvertina, ar atitinkamas kenkėjas tenkina, kiek tai susiję su Sąjungos teritorija, I priedo 1 skirsnyje nustatytus karantinių kenkėjų kriterijus.

3. Kai, remiantis 19 ir 22 straipsniuose nurodyta stebėseną arba kitais įrodymais, padaroma išvada, kad demarkacinėje zonoje atitinkamo kenkėjo sunaikinti neįmanoma, šio straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodytais įgyvendinimo aktais gali būti nustatytos priemonės, kuriomis siekiama izoliuoti.

4. Kai padaroma išvada, kad zonose, esančiose ne demarkacinėse zonose, būtina imtis prevencijos priemonių siekiant apsaugoti tą Sąjungos teritorijos dalį, kurioje atitinkamo kenkėjo nėra, tokios priemonės gali būti nustatytos 1 dalyje nurodytais įgyvendinimo aktais.

5. 1, 3 ir 4 dalyse nurodytos priemonės tvirtinamos remiantis II priedo 1 skirsniu, atsižvelgiant į konkrečią atitinkamų kenkėjų riziką bei poreikį Sąjungos lygmeniu suderintai įgyvendinti būtinas rizikos mažinimo priemones.

6. Kol Komisija patvirtina priemones, atitinkama valstybė narė gali toliau taikyti priemones, kurių ji ėmėsi pagal 29 straipsnį.

7. Remdamasi tinkamai pagrįstomis priežastimis, dėl kurių privaloma skubėti didelės kenkėjo rizikos atžvilgiu, Komisija pagal 107 straipsnio 3 dalyje nurodytą procedūrą priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus. Tie aktai priimami remiantis II priedu, atsižvelgiant į konkrečią atitinkamų kenkėjų riziką bei poreikį Sąjungos lygmeniu suderintai įgyvendinti būtinas rizikos mažinimo priemones.

8. Valstybės narės, naudodamos 103 straipsnyje nurodytą elektroninę pranešimo sistemą, praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie visus atvejus, kai nesilaikoma pagal šį straipsnį patvirtintų priemonių, dėl kurių kyla šio straipsnio 1 dalyje nurodytų kenkėjų išplitimo rizika.

31 straipsnis

Valstybių narių priimti griežtesni reikalavimai

1. Valstybės narės gali savo teritorijoje taikyti griežtesnes priemones nei priemonės, patvirtintos pagal 28 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis ir 30 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis, jeigu tos priemonės pateisinamos fitosanitarinės apsaugos tikslu ir taikomos remiantis II priedo 2 skirsnyje išdėstytais principais.

Tomis griežtesnėmis priemonėmis nenustatomi jokie kiti draudimai ar apribojimai arba dėl jų neatsiranda jokių kitų draudimų ar apribojimų, susijusių su augalų, augalinių produktų ir kitų objektų įvežimu į Sąjungos teritoriją arba vežimu joje ir per ją, kurie nėra 40–58 straipsniais ir 71–102 straipsniais nustatyti draudimai ir apribojimai.

2. Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie priemones, kurias jos patvirtino pagal 1 dalį.

Jeigu paprašoma, valstybės narės pateikia Komisijai ir kitoms valstybėms narėms metinę ataskaitą dėl priemonių, kurių imtasi pagal 1 dalį.

3 Skirsnis

Saugomų zonų karantininiai kenkėjai

32 straipsnis

Saugomų zonų pripažinimas

1. Jeigu karantininis kenkėjas yra Sąjungos teritorijoje, bet ne atitinkamos valstybės narės teritorijoje ar jos dalyje, ir jeigu jis nėra Sąjungos karantininis kenkėjas, Komisija gali, tai valstybei narei pateikus prašymą pagal 4 dalį, pripažinti tokią teritoriją ar jos dalį saugoma zona pagal 3 dalį to karantininio kenkėjo atžvilgiu (toliau – saugomos zonos karantininis kenkėjas).

2. Saugomos zonos karantininis kenkėjas negali būti įvežamas į atitinkamą saugomą zoną, vežamas joje arba laikomas, dauginamas arba išleidžiamas toje saugomoje zonoje.

Saugomos zonos karantininių kenkėjų įvežimui į saugomas zonas, vežimui bei laikymui ir dauginimui jose *mutatis mutandis* taikomas 8 straipsnis.

3. Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo nustatomas saugomų zonų ir atitinkamų saugomos zonos karantininių kenkėjų sąrašas. Į tą sąrašą įtraukiamos saugomos zonos, pripažintos pagal Direktyvos 2000/29/EB 2 straipsnio 1 dalies h punktą, atitinkami kenkėjai, įtraukti į Direktyvos 2000/29/EB I priedo B dalyje ir II priedo B dalyje esančius sąrašus, ir tiems kenkėjams konkrečiai priskirti kodai.

Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus, kuriais iš dalies pakeičiamas pirmoje pastraipoje nurodytas įgyvendinimo aktas, gali pripažinti papildomas saugomas zonas, jeigu įvykdomos šio straipsnio 1 dalyje numatytos sąlygos.

Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus, gali pakeisti šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytą įgyvendinimo aktą, siekdama konsoliduoti dalinius pakeitimus.

Šioje dalyje nurodytas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4. Teikdama 1 dalyje nurodytą prašymą, atitinkama valstybė narė pateikia:

- a) siūlomos saugomos zonos ribų aprašą, įskaitant žemėlapius;
- b) stebėsenos rezultatus, rodančius, kad bent trejus metus prieš pateikiant prašymą atitinkamo karantininio kenkėjo nurodytoje teritorijoje nebuvo, ir
- c) įrodymus, kad atitinkamas karantininis kenkėjas tenkina 3 straipsnyje išdėstytas sąlygas siūlomos saugomos zonos atžvilgiu.

5. 4 dalies b punkte nurodyta stebėseną vykdoma tinkamu laiku ir tinkamu dažnumu, atsižvelgiant į galimybę aptikti atitinkamą karantininį kenkėją. Ji grindžiama patikimais mokslo ir technikos principais ir joje atsižvelgiama į susijusius tarptautinius standartus.

Komisijai pagal 105 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildomas šis reglamentas, nustatant išsamias tos stebėsenos taisykles. Tie aktai priimami atsižvelgiant į technikos ir mokslo žinių pokyčius ir į taikytinus tarptautinius standartus.

6. Komisija gali pripažinti laikinas saugomas zonas. Tuo tikslu *mutatis mutandis* taikomos 1 ir 4 dalyse bei 5 dalies pirmoje pastraipoje išdėstytos sąlygos. Nukrypstant nuo 4 dalies b punkte nurodyto reikalavimo, stebėseną vykdoma ne trumpesnę kaip vienerių metų laikotarpį iki prašymo pateikimo.

Laikinos saugomos zonos pripažinimas galioja ne ilgiau nei trejus metus po pripažinimo, o po trejų metų automatiškai nustoja galioti.

7. Valstybės narės praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms ir informuoja profesionalius veiklos vykdytojus apie jų teritorijoje esančių saugomų zonų ribas, paskelbdamos kompetentingos institucijos oficialioje interneto svetainėje įskaitant žemėlapių pateikimą.

33 straipsnis

Bendros prievolės, susijusios su saugomomis zonomis

1. Saugomoje zonoje atitinkamų saugomos zonos karantininio kenkėjo atžvilgiu *mutatis mutandis* taikomos 9–19 straipsniuose nustatytos prievolės.

2. Augalas, augalinis produktas ar kitas objektas, kurio kilmės vieta – demarkacinė zona, nustatyta saugomoje zonoje, susijusioje su atitinkamu saugomos zonos karantiniu kenkėju, nėra išvežamas iš tos demarkacinės zonos į likusią tos saugomos zonos dalį arba į bet kurią kitą saugomą zoną, nustatytą tam saugomos zonos karantiniam kenkėjui.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, tas augalas, augalinis produktas ar kitas objektas gali būti išvežtas iš tos demarkacinės zonos per atitinkamą saugomą zoną arba išvežant iš jos, tik tuo atveju, jeigu jis yra supakuotas ir vežamas taip, kad nekiltų to saugomos zonos karantininio kenkėjo išplitimo toje saugomoje zonoje rizikos.

3. Komisijai ir kitoms valstybėms narėms nedelsiant pranešama apie saugomoje zonoje nustatytas demarkacines zonas ir naikinimo priemones, kurių tose zonose imtasi pagal 17, 18 ir 19 straipsnius.

34 straipsnis

Saugomų zonų karantininių kenkėjų stebėseną

1. Kompetentinga institucija kasmet vykdo kiekvienos saugomos zonos stebėseną, susijusią su atitinkamo saugomos zonos karantininio kenkėjo buvimu. Tai stebėsenai *mutatis mutandis* taikoma 22 straipsnio 2 dalis.

Komisijai pagal 105 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildomas šis reglamentas, nustatant išsamias pasirengimo tai stebėsenai ir jos turinio taisykles.

2. Kasmet ne vėliau kaip balandžio 30 d. valstybės narės praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie 1 dalyje nurodytos stebėsenos, vykdytos praėjusiais kalendoriniais metais, rezultatus.

35 straipsnis

Saugomų zonų dydžio pakeitimas ir pripažinimo panaikinimas

1. Komisija gali pakeisti saugomos zonos dydį valstybės narės, su kurios teritorija tai susiję, prašymu.

Kai tas pakeitimas susijęs su saugomos zonos išplėtimu, *mutatis mutandis* taikomas 32 straipsnis.

2. Gavusi 1 dalyje nurodytą valstybės narės prašymą, Komisija panaikina saugomos zonos pripažinimą arba sumažina jos dydį.

3. Komisija panaikina saugomos zonos pripažinimą, jeigu 34 straipsnyje nurodyta stebėseną nebuvo vykdoma laikantis to straipsnio nuostatų.

4. Komisija panaikina saugomos zonos pripažinimą, jeigu toje zonoje aptinkamas atitinkamas saugomos zonos karantininis kenkėjas ir tenkinama viena iš šių sąlygų:

a) per tris mėnesius nuo oficialaus to kenkėjo buvimo patvirtinimo, nenustatoma demarkacinė zona, kaip nurodyta 33 straipsnio 1 dalyje;

b) naikinimo priemonės, kurių imtasi demarkacinėje zonoje pagal 33 straipsnio 1 dalį, nedavė teigiamų rezultatų per 24 mėnesius nuo oficialaus to kenkėjo buvimo patvirtinimo, arba per ilgesnį nei 24 mėnesiai laikotarpį tuo atveju, kai tai pateisinama dėl kenkėjo biologinių savybių ir kai toks laikotarpis nustatomas pagal 32 straipsnio 3 dalį priimtu įgyvendinimo aktu;

c) kiek tai susiję su 17, 18 ir 19 straipsniuose nustatytų priemonių taikymu pagal 33 straipsnio 1 dalį, Komisijos turima informacija rodo didelį aplaidumą reaguojant į to kenkėjo buvimą atitinkamoje saugomoje zonoje.

5. Komisija, įgyvendinimo aktu iš dalies pakeisdama 32 straipsnio 3 dalyje nurodytą įgyvendinimo aktą, panaikina saugomos zonos pripažinimą arba sumažina jos dydį pagal šio straipsnio 2, 3 ar 4 dalį. Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

III SKYRIUS

Sąjungos reguliuojami nekarantininiai kenkėjai

36 straipsnis

Sąjungos reguliuojamų nekarantinių kenkėjų apibrėžtis

Kenkėjas yra Sąjungos reguliuojamas nekarantininis kenkėjas, jeigu jis tenkina visas toliau nurodytas sąlygas ir yra įtrauktas į 37 straipsnyje nurodytą sąrašą:

- a) jo tapatybė yra nustatyta pagal I priedo 4 skirsnio 1 dalį;
- b) jis aptinkamas Sąjungos teritorijoje;
- c) jis nėra Sąjungos karantininis kenkėjas arba kenkėjas, kuriam taikomos pagal 30 straipsnio 1 dalį patvirtintos priemonės;
- d) jis paprastai perduodamas per konkrečius sodinti skirtus augalus, kaip nustatyta I priedo 4 skirsnio 2 dalyje;
- e) dėl jo buvimo ant tų sodinti skirtų augalų daromas nepriimtinas ekonominis poveikis, susijęs su numatoma tų sodinti skirtų augalų paskirtimi, kaip nustatyta I priedo 4 skirsnio 3 dalyje;
- f) turima įgyvendinamų ir veiksmingų priemonių, kad būtų užkirstas kelias jo patekimui ant atitinkamų sodinti skirti augalų.

37 straipsnis

Draudimas įvežti ir vežti Sąjungos reguliuojamus nekarantinius kenkėjus, esančius ant sodinti skirtų augalų

1. Profesionalūs veiklos vykdytojai negali į Sąjungos teritoriją įvežti arba joje vežti Sąjungos reguliuojamo nekarantininio kenkėjo, esančio ant sodinti skirtų augalų, per kuriuos jis perduodamas, kaip apibrėžta 2 dalyje nurodytame sąrašė.

Pirmoje pastraipoje nustatytas draudimas netaikomas šiais atvejais:

- a) kai sodinti skirti augalai vežami atitinkamo profesionalaus veiklos vykdytojo valdose arba iš vienu jo valdų į kitas;
- b) kai sodinti skirti augalų vežimas būtinas dėl jų dezinfekavimo.

2. Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo nustatomas sąrašas, į kurį įtraukiami Sąjungos reguliuojami nekarantininiai kenkėjai ir konkretūs sodinti skirti augalai, kaip nurodyta 36 straipsnio d punkte, ir kai tinkama nurodomos šio straipsnio 7 dalyje nurodytos kategorijos bei šio straipsnio 8 dalyje nurodytos ribinės vertės.

3. Į 2 dalyje nurodytą sąrašą įtraukiami kenkėjai ir atitinkami sodinti skirti augalai, kaip nustatyta šiose nuostatose:

- a) Direktyvos 2000/29/EB II priedo A dalies II skirsnyje;
- b) Direktyvos 66/402/EEB I priedo 3 ir 6 punktuose ir II priedo 3 punkte;
- c) Direktyvos 68/193/EEB I priede;
- d) pagal Tarybos direktyvos 98/56/EB ⁽¹⁾ 5 straipsnio 5 dalį priimtuose aktuose;
- e) Direktyvos 2002/55/EB II priede;
- f) Direktyvos 2002/56/EB I priede bei II priedo B punkte ir pagal tos direktyvos 18 straipsnio c punktą priimtuose aktuose;
- g) Direktyvos 2002/57/EB I priedo 4 punkte ir II priedo 5 punkte;

⁽¹⁾ 1998 m. liepos 20 d. Tarybos direktyva 98/56/EB dėl prekybos dekoratyvinių augalų dauginamąja medžiaga (OL L 226, 1998 8 13, p. 16).

- h) pagal Direktyvos 2008/72/EB 4 straipsnį priimtuose aktuose ir
- i) pagal Direktyvos 2008/90/EB 4 straipsnį priimtuose aktuose;

Kenkėjai, išvardyti Direktyvos 2000/29/EB I priede ir II priedo A dalies I skirsnyje bei B dalyje ir įtraukti į Sąjungos karantininių kenkėjų sąrašą pagal šio reglamento 5 straipsnio 2 dalį, taip pat kenkėjai, kuriems taikomos pagal šio reglamento 30 straipsnio 1 dalį patvirtintos priemonės, į tą sąrašą neįtraukiami.

4. Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo kai tinkama nustatomos priemonės, kad būtų užkirstas kelias Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų patekimui ant atitinkamų sodinti skirtų augalų, kaip nurodyta šio reglamento 36 straipsnio f punkte. Tos priemonės, kai tinkama, turi būti susijusios su tų augalų įvežimu į Sąjungą ir vežimu joje. Tos priemonės patvirtinamos remiantis principais, nustatytais šio reglamento II priedo 2 skirsnyje. Tos priemonės taikomos nedarant poveikio priemonėms, priimtoms pagal direktyvas 66/401/EEB, 66/402/EEB, 68/193/EEB ir 98/56/EB, Tarybos direktyvą 1999/105/EB⁽¹⁾ ir direktyvas 2002/54/EB, 2002/55/EB, 2002/56/EB, 2002/57/EB, 2008/72/EB ir 2008/90/EB.

5. Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus, iš dalies pakeičia šio straipsnio 2 ir 4 dalyse nurodytus įgyvendinimo aktus, jeigu vertinimo rezultatai rodo, kad:

- a) šio straipsnio 2 dalyje nurodytame įgyvendinimo akte nenurodytas kenkėjas atitinka 36 straipsnyje nustatytas sąlygas;
- b) šio straipsnio 2 dalyje nurodytame įgyvendinimo akte nurodytas kenkėjas nebeatitinka vienos ar kelių iš 36 straipsnyje nustatytų sąlygų;
- c) būtina iš dalies pakeisti tą sąrašą, kiek tai susiję su šio straipsnio 7 dalyje nurodytomis kategorijomis arba šio straipsnio 8 dalyje nurodytomis ribinėmis vertėmis; arba
- d) būtina iš dalies pakeisti pagal šio straipsnio 4 dalį patvirtintas priemones,

Komisija nedelsdama suteikia galimybę valstybėms narėms susipažinti su tuo vertinimu.

Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus, gali pakeisti šio straipsnio 2 ir 4 dalyse nurodytus įgyvendinimo aktus, siekdama konsoliduoti dalinius pakeitimus.

6. 2, 4 ir 5 dalyse nurodyti įgyvendinimo aktai priimami laikantis 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

7. Jeigu 36 straipsnio e punkto sąlygos tenkinamos tik vienos ar kelių superelitinės, elitinės arba sertifikuotos medžiagos, sėklų arba sėklinių bulvių, arba standartinės arba CAC (*Conformitas Agraria Communatis*) medžiagos ar sėklų, kaip nurodyta direktyvose 66/401/EEB, 66/402/EEB, 68/193/EEB, 2002/54/EB, 2002/55/EB, 2002/56/EB, 2002/57/EB, 2008/72/EB ir 2008/90/EB, atveju, tos kategorijos nustatomos šio straipsnio 2 dalyje nurodytame sąraše, nurodant, kad šio straipsnio 1 dalyje numatytas draudimas įvežti ir vežti taikomas tik toms kategorijoms.

8. Jeigu 36 straipsnio e punkto sąlygos tenkinamos tik tuo atveju, kai atitinkamo kenkėjo paplitimas viršija konkrečią didesnę nei nulis ribinę vertę, ta ribinė vertė nustatoma šio straipsnio 2 dalyje nurodytame sąraše, nurodant, kad šio straipsnio 1 dalyje numatytas draudimas įvežti ir vežti taikomas tik tos ribinės vertės viršijimo atvejais.

Tokia ribinė vertė nustatoma, tik jeigu įvykdomos abi šios sąlygos:

- a) profesionalūs veiklos vykdytojai gali užtikrinti, kad to Sąjungos reguliuojamo nekarantininio kenkėjo paplitimas ant tų sodinti skirtų augalų neviršija tos ribinės vertės;
- b) įmanoma patikrinti, ar ta ribinė vertė neviršijama tų sodinti skirtų augalų partijose.

Taikomi II priedo 2 skirsnyje nustatyti kenkėjų rizikos valdymo principai.

9. Priemonėms, kurių turi imtis valstybės narės dėl reguliuojamų nekarantininių kenkėjų ir atitinkamų sodinti skirtų augalų, *mutatis mutandis* taikomas 31 straipsnis.

⁽¹⁾ 1999 gruodžio 22 d. Tarybos direktyva 1999/105/EB dėl prekybos miško dauginamąja medžiaga (OL L 11, 2000 1 15, p. 17).

38 straipsnis

I priedo 4 skirsnio pakeitimas

Komisijai pagal 105 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamas I priedo 4 skirsnis, siekiant jį pritaikyti prie mokslo bei technikos žinių ir atitinkamų tarptautinių standartų pokyčių.

39 straipsnis

Sąjungos reguliuojami nekarantininiai kenkėjai, naudojami mokslo ar švietimo tikslais, bandymams, veislių atrankai, selekcijai, veisimui ar parodoms

37 straipsnyje numatytas draudimas netaikomas Sąjungos reguliuojamiems nekarantininiams kenkėjams, esantiems ant sodinti skirtų augalų, naudojamiems mokslo ar švietimo tikslais, bandymams, veislių atrankai, selekcijai, veisimui arba parodoms.

IV SKYRIUS

Augalams, augaliniams produktams ir kitiems objektams taikomos priemonės

1 skirsnis

Visoje sąjungos teritorijoje taikomos priemonės

40 straipsnis

Draudimas įvežti į Sąjungos teritoriją augalus, augalinius produktus ir kitus objektus

1. Tam tikri augalai, augaliniai produktai ar kiti objektai negali būti įvežami į Sąjungos teritoriją, jei jie yra kilę iš bet kurios arba iš tam tikrų trečiųjų valstybių ar teritorijų.
2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomas 1 dalyje nurodytų augalų, augalinių produktų ir kitų objektų, kuriuos draudžiama įvežti į Sąjungos teritoriją, sąrašas bei išvardijamos trečiosios valstybės, trečiųjų valstybių grupės arba trečiųjų valstybių konkrečios zonos, kurioms taikomas šis draudimas.

Į pirmą tokių įgyvendinimo aktą įtraukiami Direktyvos 2000/29/EB III priedo A dalyje išvardyti augalai, augaliniai produktai bei kiti objektai ir jų kilmės valstybės.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis šio reglamento 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Tais įgyvendinimo aktais nustatytame sąrašė nurodyti augalai, augaliniai produktai ir kiti objektai identifikuojami ir pagal jų atitinkamą kodą, remiantis klasifikacija Kombinuotojoje nomenklatūroje, kaip nustatyta Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2658/87 ⁽¹⁾, (toliau – KN kodas), jeigu tas kodas suteiktas. Be to, nurodomi ir kiti kodai, nustatyti Sąjungos teisės aktais, tuo atveju, kai jais papildomai patikslinamas konkrečiam augalui, augaliniam produktui ar kitam objektui taikytinas KN kodas.

3. Tuo atveju, kai augalas, augalinis produktas ar kitas objektas, kurio kilmės šalis yra trečioji valstybė arba kuris išsiunčiamas iš trečiosios valstybės, kelia kenkėjo nepriimtino lygio riziką dėl tikimybės, kad jis gali būti Sąjungos karantininio kenkėjo šeimnininkas, ir kenkėjo rizikos negalima sumažinti iki priimtino lygio taikant vieną ar kelias iš priemonių, nustatytų II priedo 1 skirsnio 2 ir 3 punktuose, Komisija atitinkamai iš dalies pakeičia 2 dalyje nurodytą įgyvendinimo aktą, kad tas augalas, augalinis produktas ar kitas objektas ir atitinkamos trečiosios valstybės, trečiųjų valstybių grupės arba trečiųjų valstybių konkrečios zonos būtų įtraukti į tą sąrašą.

Kai į tą įgyvendinimo aktą įtrauktas augalas, augalinis produktas ar kitas objektas nekelia kenkėjo nepriimtino lygio rizikos arba tokią riziką kelia, bet ji gali būti sumažinta iki priimtino lygio taikant vieną ar kelias iš priemonių, nustatytų II priedo 1 skirsnio 2 ir 3 punktuose, Komisija atitinkamai iš dalies pakeičia tą įgyvendinimo aktą.

⁽¹⁾ 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo (OL L 256, 1987 9 7, p. 1).

Tos kenkėjo rizikos lygio priimtumas įvertinamas remiantis principais, nustatytais II priedo 2 skirsnyje, kai tinkama, vienos ar kelių konkrečių trečiųjų valstybių atžvilgiu.

Tie pakeitimai priimami laikantis 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Remdamasi tinkamai pagrįstomis priežastimis, dėl kurių privaloma skubėti didelės kenkėjo rizikos atžvilgiu, Komisija pagal 107 straipsnio 3 dalyje nustatytą procedūrą nedelsiant taikytinai įgyvendinimo aktais priima tuos pakeitimus.

4. Valstybės narės, naudodamos 103 straipsnyje nurodytą elektroninę pranešimo sistemą, praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie augalų, augalinių produktų ar kitų objektų įvežimo į Sąjungos teritoriją pažeidžiant 1 dalies nuostatas atvejus.

Tas pranešimas taip pat pateikiamas trečiajai valstybei, iš kurios augalai, augaliniai produktai ar kiti objektai buvo įvežti į Sąjungos teritoriją.

41 straipsnis

Augalai, augaliniai produktai ar kiti objektai, kuriems taikomi specialūs ir lygiaverčiai reikalavimai

1. Tam tikri augalai, augaliniai produktai ar kiti objektai gali būti įvežti į Sąjungos teritoriją arba vežami joje, tik jeigu įvykdomi specialūs arba lygiaverčiai reikalavimai. Tie augalai, augaliniai produktai arba kiti objektai gali būti kilę iš trečiųjų valstybių arba iš Sąjungos teritorijos.

2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomas 1 dalyje nurodytų augalų, augalinių produktų bei kitų objektų ir atitinkamų specialių reikalavimų sąrašas. Kai taikytina, tame sąraše nurodomos trečiosios valstybės, trečiųjų valstybių grupės arba konkrečios zonos atitinkamos trečioiose valstybėse.

Pirmame iš tų įgyvendinimo aktų nurodomi Direktyvos 2000/29/EB IV priedo A dalyje išvardyti augalai, augaliniai produktai bei kiti objektai, specialūs reikalavimai ir, kai taikytina, trečioji kilmės valstybė.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis šio reglamento 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Tais įgyvendinimo aktais nustatytame sąraše tie augalai, augaliniai produktai ir kiti objektai identifikuojami ir pagal atitinkamą jų KN kodą, jeigu tas kodas suteiktas. Be to, nurodomi ir kiti kodai, nustatyti Sąjungos teisės aktais, tuo atveju, kai jais papildomai patikslinamas konkrečiam augalui, augaliniam produktui ar kitam objektui taikytinas KN kodas.

3. Kai augalas, augalinis produktas ar kitas objektas kelia kenkėjo nepriimtino lygio riziką dėl tikimybės, kad jis gali būti Sąjungos karantininio kenkėjo šeimininkas, ir kenkėjo riziką galima sumažinti iki priimtino lygio taikant vieną ar kelias iš priemonių, nustatytų II priedo 1 skirsnio 2 ir 3 punktuose, Komisija iš dalies pakeičia 2 dalyje nurodytą įgyvendinimo aktą, kad tas augalas, augalinis produktas ar kitas objektas ir jam taikytinos priemonės būtų įtraukti į tą aktą. Tos priemonės ir 2 dalyje nurodyti reikalavimai yra specialūs reikalavimai.

Pirmoje pastraipoje nurodytos priemonės gali būti nustatomos kaip specialūs reikalavimai, priimti pagal 44 straipsnio 1 dalį, kurie taikomi konkrečių augalų, augalinių produktų ar kitų objektų įvežimui į Sąjungos teritoriją ir kurie yra lygiaverčiai specialiems tų augalų, augalinių produktų ar kitų objektų įvežimo į Sąjungos teritoriją ir vežimo joje reikalavimams (toliau – lygiaverčiai reikalavimai).

Kai į tą įgyvendinimo aktą įtrauktas augalas, augalinis produktas ar kitas objektas nekelia kenkėjo nepriimtino lygio rizikos arba tokią riziką kelia, bet ji negali būti sumažinta iki priimtino lygio taikant specialius reikalavimus, Komisija atitinkamai iš dalies pakeičia tą įgyvendinimo aktą, išbraukdama tą augalą, augalinį produktą ar kitą objektą iš 40 straipsnio 2 dalyje nurodyto sąrašo arba įtraukdama jį į tą sąrašą.

Tos kenkėjo rizikos lygio priimtumas įvertinamas ir tos rizikos sumažinimo iki priimtino lygio priemonės patvirtinamos remiantis principais, nustatytais II priedo 2 skirsnyje, kai tinkama, vienos ar kelių konkrečių trečiųjų valstybių ar jų dalių atžvilgiu.

Tie pakeitimai priimami laikantis 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Remdamasi tinkamai pagrįstomis priežastimis, dėl kurių privaloma skubėti didelės kenkėjo rizikos atžvilgiu, Komisija, laikydama 107 straipsnio 3 dalyje nurodytos procedūros, priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus.

4. Tuo atveju, kai augalai, augaliniai produktai ar kiti objektai į Sąjungos teritoriją buvo įvežti arba joje vežami pažeidžiant 1 dalį, valstybės narės patvirtina būtinas priemones, kaip nurodyta Sąjungos teisės aktuose dėl oficialios kontrolės ir, naudojamos 103 straipsnyje nurodytą elektroninę pranešimo sistemą, praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms.

Kai taikytina, tas pranešimas taip pat pateikiamas trečiajai valstybei, iš kurios augalai, augaliniai produktai ar kiti objektai buvo įvežti į Sąjungos teritoriją.

42 straipsnis

Į Sąjungos teritoriją įvežamiems didelės rizikos augalams, augaliniams produktams ir kitiems objektams taikomi apribojimai remiantis preliminariu vertinimu

1. Trečiosios valstybės kilmės augalas, augalinis produktas ar kitas objektas, kuris nėra įtrauktas į sąrašą pagal 40 straipsnį arba kurio atžvilgiu nėra taikoma pakankamai reikalavimų, nurodytų 41 straipsnyje, arba kuriam nėra taikomos 49 straipsnio laikinos priemonės, ir kuris remiantis preliminariu įvertinimu Sąjungos teritorijai kelia kenkėjo nepriimtino lygio riziką, vadinamas didelės rizikos augalu, didelės rizikos augaliniu produktu arba kitu didelės rizikos objektu (toliau – didelės rizikos augalai, augaliniai produktai ar kiti objektai).

Tame preliminariame vertinime atitinkamais atvejais atsižvelgiama į atitinkamam augalui, augaliniam produktui ar kitam objektui taikomus III priede nustatytus kriterijus.

2. Į 3 dalyje numatytaime įgyvendinimo akte esantį sąrašą įtraukti didelės rizikos augalai, augaliniai produktai ar kiti objektai negali būti įvežami į Sąjungos teritoriją iš į tą sąrašą įtrauktų trečiosios kilmės valstybių, trečiųjų valstybių grupių arba trečiųjų valstybių konkrečių zonų.

3. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriuose pagal atitinkamą taksonominį lygį laikinai, kol bus atliktas 4 dalyje nurodytas rizikos vertinimas, išvardijami 1 dalyje nurodyti didelės rizikos augalai, augaliniai produktai ar kiti objektai ir, atitinkamai atvejais, atitinkamos trečiosios valstybės, trečiųjų valstybių grupės arba trečiųjų valstybių konkrečios zonos.

Pirmas iš tų įgyvendinimo aktų priimamas ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 14 d.

Tais įgyvendinimo aktais nustatytame sąraše tie augalai, augaliniai produktai ir kiti objektai, kai taikytina, identifikuojami ir pagal atitinkamą jų KN kodą, jeigu tas kodas suteiktas. Be to, nurodomi ir kiti kodai, nustatyti Sąjungos teisės aktais, tuo atveju, kai jais papildomai patikslinamas konkrečiam augalui, augaliniam produktui ar kitam objektui taikytinas KN kodas.

4. Jeigu remiantis rizikos įvertinimu padaroma išvada, kad atitinkamų trečiųjų valstybių, trečiųjų valstybių grupių arba trečiųjų valstybių konkrečios zonos kilmės augalas, augalinis produktas ar kitas objektas, kaip nurodyta 2 dalyje, taksonominiu lygiu, kuriam jis priskirtas įgyvendinimo akte, numatytaime 3 dalyje, arba žemesniu lygiu nekelia nepriimtino lygio rizikos dėl tikimybės, kad jis gali būti Sąjungos karantininio kenkėjo šeimininkas, Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo tas augalas, augalinis produktas ar kitas objektas išbraukiamas iš toje dalyje nurodyto atitinkamų trečiųjų valstybių sąrašo.

Jeigu remiantis rizikos įvertinimu padaroma išvada, kad atitinkamų trečiųjų valstybių, trečiųjų valstybių grupių arba trečiųjų valstybių konkrečios zonos kilmės augalas, augalinis produktas ar kitas objektas, nurodytas 2 dalyje, kelia nepriimtina riziką dėl tikimybės, kad jis gali būti Sąjungos karantininio kenkėjo šeimininkas, ir kad kenkėjo rizika negali būti sumažinta iki priimtino lygio taikant vieną ar kelias iš priemonių, nustatytų II priedo 1 skirsnio 2 ir 3 punktuose, Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo tas augalas, augalinis produktas ar kitas objektas ir atitinkamos trečiosios valstybės išbraukiami iš 2 dalyje nurodyto sąrašo ir įtraukiami į 40 straipsnyje nurodytą sąrašą.

Jeigu remiantis rizikos įvertinimu padaroma išvada, kad atitinkamų trečiųjų valstybių, trečiųjų valstybių grupių arba trečiųjų valstybių konkrečios zonos kilmės augalas, augalinis produktas ar kitas objektas, kaip nurodyta 2 dalyje, kelia nepriimtina riziką, bet ta rizika gali būti sumažinta iki priimtino lygio taikant vieną ar kelias iš priemonių, nustatytų II priedo 1 skirsnio 2 ir 3 punktuose, Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo tas augalas, augalinis produktas ar kitas objektas ir atitinkamos trečiosios valstybės, trečiųjų valstybių grupės arba trečiųjų valstybių konkrečios zonos išbraukiami iš 2 dalyje nurodyto sąrašo ir įtraukiami į 41 straipsnyje nurodytą sąrašą.

5. Jeigu nustatomas įgyvendinimo akte, numatytame 3 dalyje į sąrašą įtrauktų augalų, augalinių produktų ar kitų objektų importo poreikis, 4 dalyje nurodytas rizikos vertinimas atliekamas per atitinkamą ir pagrįstą laikotarpį.

Kai tinkama, tas vertinimas gali būti atliekamas tik augalų, augalinių produktų ar kitų objektų iš konkrečios trečiosios kilmės ar išsiuntimo valstybės arba trečiųjų kilmės arba išsiuntimo valstybių grupės atžvilgiu.

6. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais būtų nustatytos konkrečios taisyklės dėl tvarkos, kurios turi būti laikomasi siekiant atlikti 4 dalyje nurodytą rizikos vertinimą.

7. 3, 4 ir 6 dalyse nurodyti įgyvendinimo aktai priimami laikantis šio reglamento 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

43 straipsnis

Konkrečios importo sąlygos, taikomos į Sąjungos teritoriją įvežamai medinei pakavimo medžiagai

1. Medinė pakavimo medžiaga, nepriklausomai nuo to, ar ji faktiškai naudojama įvairių rūšių objektams vežti ar ne, gali būti įvežta į Sąjungos teritoriją tik tuo atveju, jei ji tenkina visus šiuos reikalavimus:

- a) ji apdorota vienu ar daugiau patvirtintų būdų ir atitinka Tarptautinio fitosanitarijos priemonių standarto Nr. 15 „Nurodymai medinei pakavimo medžiagai tarptautinėje prekyboje“ (toliau – ISPM15) 1 priede nustatytus taikytinus reikalavimus;
- b) ji paženklinta ISPM15 2 priede nurodytu ženklu, patvirtinančiu, kad ji buvo apdorota, kaip nurodyta a punkte.

Ši dalis netaikoma medinei pakavimo medžiagai, kuriai taikomos ISPM15 numatytos išimties.

2. Komisijai pagal 105 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiami šio straipsnio 1 dalyje nurodyti reikalavimai siekiant atsižvelgti į tarptautinių standartų, visų pirma ISPM15, raidą.

Tais deleguotaisiais aktais taip pat gali būti nustatoma, kad medinei pakavimo medžiagai, kuriai nėra taikomos ISPM15 numatytos išimties, netaikomi šio straipsnio 1 dalies reikalavimai arba taikomi ne tokie griežti reikalavimai.

44 straipsnis

Lygiaverčių reikalavimų nustatymas

1. Komisija įgyvendinimo aktais nustato lygiaverčius reikalavimus konkrečios trečiosios valstybės prašymu, jeigu įvykdomos abi toliau nurodytos sąlygos:

- a) atitinkama trečioji valstybė, taikydama vieną ar kelias konkrečias priemones, kurias ji oficialiai kontroliuoja, užtikrina tokį fitosanitarinės apsaugos lygį, kuris yra lygiavertis specialiems reikalavimams, susijusiems su atitinkamų augalų, augalinių produktų ir kitų objektų vežimu Sąjungos teritorijoje;
- b) atitinkama trečioji valstybė įrodo Komisijai, kad a punkte nurodytomis priemonėmis užtikrinamas tame punkte nurodytas fitosanitarinės apsaugos lygis.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Atitinkamais atvejais Komisija atitinkamoje trečiojoje valstybėje atlieka tyrimus siekdama patikrinti, ar laikomasi 1 dalies pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodytų sąlygų. Atliekant tuos tyrimus laikomasi Sąjungos teisės aktuose dėl oficialios kontrolės nurodytų Komisijos tyrimams taikomų reikalavimų.

45 straipsnis

Keleiviams ir pašto paslaugų vartotojams teiktina informacija

1. Valstybės narės, jūrų uostai, oro uostai ir tarptautiniai vežėjai suteikia keleiviams informaciją apie 40 straipsnio 2 dalyje nurodytus draudimus, 41 straipsnio 2 dalyje ir 42 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus ir 75 straipsnio 2 dalyje nurodytas išimtis, susijusias su augalų, augalinių produktų ir kitų objektų įvežimu į Sąjungos teritoriją.

Tą informaciją jie pateikia plakatuose ar lankstinukuose ir, kai taikytina, savo interneto svetainėse.

Pašto paslaugų teikėjai ir profesionalūs veiklos vykdytojai, kurie dalyvauja vykdant prekybą pagal nuotolines sutartis, savo klientams tą informaciją apie pirmoje pastraipoje nurodytus augalus, augalinius produktus ir kitus objektus taip pat padaro prieinamą bent internetu.

Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais būtų nustatyta tų plakatų ir lankstinukų pateikimo ir naudojimo tvarka. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Jeigu paprašoma, valstybės narės pateikia Komisijai atskaitą, kurioje apibendrinama pagal šį straipsnį suteikta informacija.

46 straipsnis

Pasienio zonoms taikomos draudimų ir reikalavimų išimtys

1. Nukrypdamos nuo 40 straipsnio 1 dalies, 41 straipsnio 1 dalies ir 42 straipsnio, valstybės narės gali leisti įvežti į Sąjungos teritoriją augalus, augalinius produktus ir kitus objektus, kurie tenkina visas šias sąlygas:

- a) jie išauginti arba pagaminti trečiųjų valstybių teritorijose, esančiose šalia jų sausumos sienos su valstybėmis narėmis (toliau – trečiųjų valstybių pasienio zonos);
- b) jie įvežami į valstybių narių teritorijas, esančias prie pat tos sienos (toliau – valstybių narių pasienio zonos);
- c) jie tų valstybių narių pasienio zonose turi būti perdirbami taip, kad būtų pašalinta bet kokia kenkėjo rizika;
- d) jie nekelia jokios Sąjungos karantininių kenkėjų arba kenkėjų, kuriems taikomos pagal 30 straipsnio 1 dalį patvirtintos priemonės, išplitimo, kurį gali sukelti vežimas pasienio zonoje, rizikos.

Tie augalai, augaliniai produktai ir kiti objektai įvežami tik į valstybių narių pasienio zonas ir vežami tik jose, ir tik kompetentingai institucijai vykdant oficialią kontrolę.

2. Komisijai pagal 105 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildomas šis reglamentas, nustatant:

- a) didžiausias galimas trečiųjų valstybių pasienio zonų ir valstybių narių pasienio zonų plotis, kuris atitinkamai nustatomas konkrečioms augalams, augaliniams produktams ir kitiems objektams;
- b) didžiausias leidžiamas atitinkamų augalų, augalinių produktų ir kitų objektų vežimo trečiųjų valstybių pasienio zonose ir valstybių narių pasienio zonose atstumas ir
- c) procedūros, susijusios su leidimu šio straipsnio 1 dalyje nurodytus augalus, augalinius produktus ir kitus objektus įvežti į valstybių narių pasienio zonas ir vežti jose.

Tų zonų plotis turi būti toks, kad būtų užtikrinama, kad dėl tų augalų, augalinių produktų ir kitų objektų įvežimo į Sąjungos teritoriją ir vežimo joje nekiltų kenkėjo rizika Sąjungos teritorijai ar jos daliai.

3. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais būtų nustatytos konkrečios sąlygos arba priemonės, susijusios su konkrečių augalų, augalinių produktų ir kitų objektų, kuriems taikomas šis straipsnis, įvežimu į valstybių narių pasienio zonas ir nustatytos konkrečios trečiosios valstybės, kurioms taikomas šis straipsnis.

Tie aktai priimami remiantis II priedu ir, kai tinkama, atsižvelgiant į mokslo bei technikos žinių pokyčius ir į tarptautinius standartus.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4. Valstybės narės, naudodamos 103 straipsnyje nurodytą elektroninę pranešimo sistemą, praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie augalų, augalinių produktų ar kitų objektų įvežimo į valstybių narių pasienio zonas arba trečiųjų šalių pasienio zonas, arba vežimo jose pažeidžiant šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalis atvejus.

Tas pranešimas taip pat pateikiamas trečiajai valstybei, iš kurios augalai, augaliniai produktai ar kiti objektai buvo įvežti į atitinkamą pasienio zoną.

47 straipsnis

Fitosanitariniam tranzitui taikomi reikalavimai

1. Nukrypstant nuo 40 straipsnio 1 dalies, 41 straipsnio 1 dalies, 42 straipsnio 2 dalies, 72 straipsnio 1 dalies ir 73 straipsnio, augalai, augaliniai produktai ir kiti objektai gali būti įvežami į Sąjungos teritoriją ir vežami per ją į trečiąją valstybę tranzitu arba perkraunant (toliau – fitosanitarinis tranzitas), jeigu jie atitinka abi toliau nurodytas sąlygas:

- a) prie jų yra pridėta profesionalaus veiklos vykdytojo, kontroliuojančio tuos augalus, augalinius produktus ir kitus objektus, pasirašyta deklaracija, kurioje nurodoma, kad vykdomas tų augalų, augalinių produktų arba kitų objektų fitosanitarinis tranzitas;
- b) jie yra supakuoti ir vežami tokiu būdu, kad nekiltų Sąjungos karantinių kenkėjų išplitimo, kai jie įvežami į Sąjungos teritoriją arba vežami per ją, rizika;

2. Kompetentingos institucijos draudžia fitosanitarinį tranzitą, jeigu atitinkami augalai, augaliniai produktai ar kiti objektai neatitinka 1 dalies reikalavimų arba turima pagrįstų įrodymų, kad jie jų neatitiks.

48 straipsnis

Augalai, augaliniai produktai ir kiti objektai, naudojami oficialių tyrimų, mokslo ar švietimo tikslais, bandymams, veislių atrankai ar selekcijai

1. Nukrypdomas nuo 40 straipsnio 1 dalies, 41 straipsnio 1 dalies ir 42 straipsnio 2 dalies, valstybės narės, gavusios prašymą, gali leisti laikinai įvežti į jų teritoriją ir joje vežti augalus, augalinius produktus ir kitus objektus, naudojamus oficialių tyrimų, mokslo ar švietimo tikslais, bandymams, veislių atrankai ar selekcijai.

Tas leidimas atitinkamai veikai suteikiamas tik tuo atveju, jeigu yra nustatyti tinkami apribojimai siekiant užtikrinti, kad dėl atitinkamų augalų, augalinių produktų ar kitų objektų buvimo nekiltų Sąjungos karantininio kenkėjo arba kenkėjo, kuriam taikomos pagal 30 straipsnio 1 dalį patvirtintos priemonės, nepriimtino lygio išplitimo rizika, atsižvelgiant į atitinkamų Sąjungos kenkėjų tapatybę, biologines savybes ir plitimo būdus, numatomą veiklą, sąveiką su aplinka ir kitus svarbius veiksnius, susijusius su tų augalų, augalinių produktų ar kitų objektų keliama kenkėjo rizika.

2. Išduodant leidimą pagal 1 dalį į jį įtraukiamos visos šios sąlygos:

- a) atitinkami augalai, augaliniai produktai ar kiti objektai turi būti laikomi tokioje vietoje ir tokiais sąlygomis, kurias kompetentingos institucijos pripažino tinkamomis ir kurios nurodytos leidime;

- b) su tais augalais, augaliniais produktais ar kitais objektais susijusi veikla turi būti vykdoma karantino punkte arba izoliavimo infrastruktūroje, kuriuos pagal 60 straipsnį paskiria kompetentinga institucija ir kurios nurodytos leidime;
 - c) su tais augalais, augaliniais produktais ar kitais objektais susijusią veiklą turi vykdyti darbuotojai, kurių mokslinę ir techninę kompetenciją kompetentinga institucija pripažįsta tinkama ir kuri nurodyta leidime;
 - d) tuos augalus, augalinius produktus ar kitus objektus įvežant į Sąjungos teritoriją arba vežant joje, prie jų turi būti pridėtas leidimas.
3. 1 dalyje nurodytas leidimas išduodamas tik tokiam kiekiui ir laikotarpiui, kurie reikalingi vykdant atitinkamą veiklą ir juo neviršijami paskirto karantino punkto arba izoliavimo infrastruktūros pajėgumai.

Į jį įtraukiami apribojimai, būtini siekiant tinkamai pašalinti atitinkamų Sąjungos karantininių kenkėjų arba kenkėjų, kuriems taikomos pagal 30 straipsnio 1 dalį patvirtintos priemonės, išplitimo riziką.

4. Kompetentinga institucija stebi, kaip laikomasi 2 dalyje nurodytų sąlygų ir 3 dalyje nurodytų apribojimų, ir imasi būtinų veiksmų, jeigu nesilaikoma tų sąlygų ar tų apribojimų.

Atitinkamais atvejais tie veiksmai – tai 1 dalyje nurodyto leidimo panaikinimas.

5. Komisijai pagal 105 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildomas šis reglamentas, nustatant išsamias taisykles dėl:

- a) valstybių narių ir Komisijos keitimosi informacija apie atitinkamų augalų, augalinių produktų ir kitų objektų įvežimą į Sąjungos teritoriją ir vežimą joje;
- b) šio straipsnio 1 dalyje nurodyto leidimo suteikimo procedūrų ir sąlygų ir
- c) sąlygų ir apribojimų laikymosi stebėjimo reikalavimų ir veiksmų, kurių turi būti imtasi nesilaikymo atveju, kaip nurodyta šio straipsnio 4 dalyje.

49 straipsnis

Laikinos priemonės, susijusios su augalais, augaliniais produktais ir kitais objektais, galinčiais kelti nustatytą naują kenkėjo riziką arba kitą įtariamą fitosanitarinę riziką

1. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais būtų nustatytos laikinos priemonės, susijusios su augalų, augalinių produktų ir kitų objektų įvežimu iš trečiųjų valstybių į Sąjungos teritoriją ir vežimu joje, jeigu įvykdomos šios sąlygos:

- a) augalai, augaliniai produktai ar kiti objektai gali kelti nustatytą naują kenkėjo riziką, kurios atžvilgiu nėra taikoma pakankamai Sąjungos priemonių ir kuri nėra susijusi arba kol kas negali būti siejama su Sąjungos karantininiais kenkėjais arba kenkėjais, kuriems taikomos pagal 30 straipsnio 1 dalį patvirtintos priemonės;
- b) neturima pakankamai fitosanitarinės patirties, be kita ko, susijusios su naujomis augalų rūšimis arba patekimo keliais, prekybos atitinkamais augalais, augaliniais produktais ir kitais objektais, kurių kilmės šalis yra atitinkama trečioji valstybė arba kurie išsiunčiami iš atitinkamų trečiųjų valstybių, srityje;
- c) neatliktas vertinimas dėl nustatytos naujos kenkėjo rizikos Sąjungos teritorijai, susijusios su tais augalais, augaliniais produktais ar kitais objektais iš atitinkamos trečiosios valstybės;

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. 1 dalyje nurodytos laikinos priemonės patvirtinamos atsižvelgiant į II priedo 2 skirsnį ir IV priedą.

Jomis numatomas vienas ar keli iš toliau nurodytų veiksmų, atsižvelgiant į tai, kas reikalinga atitinkamu atveju:

- a) įvežimo punkte atliekamos sistemingos ir intensyvios kiekvienos į Sąjungos teritoriją įvežtos augalų, augalinių produktų ar kitų objektų partijos patikros ir mėginių ėmimas bei mėginių tyrimas;
- b) karantino laikotarpis karantino punkte arba izoliavimo infrastruktūroje, kaip nurodyta 60 straipsnyje, siekiant patikrinti, ar augalai, augaliniai produktai ar kiti objektai nekelia atitinkamos nustatytos naujos kenkėjo rizikos;
- c) draudimas įvežti į Sąjungos teritoriją tuos augalus, augalinius produktus ar kitus objektus.

Atvejais, nurodytais antros pastraipos a ir b punktuose, 1 dalyje nurodytu įgyvendinimo aktu taip pat gali būti nustatomos konkrečios priemonės, kurių turi būti imtasi prieš įvežant tuos augalus, augalinius produktus ar kitus objektus į Sąjungos teritoriją.

3. 1 dalyje nurodytos laikinos priemonės taikomos tinkamą ir pagrįstą laikotarpį, kol apibūdinami kenkėjai, kurie gali būti siejami su tais augalais, augaliniiais produktais ar kitais objektais iš tų trečiųjų valstybių, ir atliekamas visapusiškas tų kenkėjų keliamos rizikos vertinimas pagal I priedo 1 skirsnį.

4. Remdamasi tinkamai pagrįstomis priežastimis, dėl kurių privaloma skubėti didelės nustatytos naujos kenkėjo rizikos atžvilgiu, Komisija pagal 107 straipsnio 3 dalyje nurodytą procedūrą priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus. Tie aktai priimami laikantis II priedo 2 skirsnyje išdėstytų principų.

5. Nukrypstant nuo priemonių, patvirtintų pagal šio straipsnio 1 dalį, 48 straipsnis taikomas, kai į Sąjungos teritoriją įvežami ir joje vežami augalai, augaliniai produktai ar kiti objektai, naudojami oficialių tyrimų, mokslo ar švietimo tikslais, bandymams, veislių atrankai ar selekcijai.

6. Kasmet ne vėliau kaip balandžio 30 d. valstybės narės Komisijai ir kitoms valstybėms narėms pateikia ataskaitą dėl 2 dalies antros pastraipos a arba b punkte nurodytų priemonių taikymo praėjusiais kalendoriniais metais.

Valstybės narės praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie atvejus, kai taikant 2 dalies antros pastraipos a arba b punkte nurodytas priemones aptinkamas kenkėjas, galintis kelti nustatytą naują kenkėjo riziką.

Valstybės narės, naudodamos 103 straipsnyje nurodytą elektroninę pranešimo sistemą, praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie atvejus, kai nebuvo leista įvežti į Sąjungos teritoriją arba buvo uždrausta joje vežti augalą, augalinį produktą ar kitą objektą, atitinkamai valstybei narei nusprendus, kad buvo pažeistas 2 dalies antros pastraipos c punkte nurodytas draudimas. Kai taikytina, į tą pranešimą įtraukiamos ir priemonės, kurių ėmėsi ta valstybė narė atitinkamų augalų, augalinių produktų ar kitų objektų atžvilgiu, kaip nurodyta Sąjungos teisės aktuose dėl oficialios kontrolės.

Kai taikytina, taip pat pranešama trečiajai valstybei, iš kurios augalai, augaliniai produktai ar kiti objektai buvo išsiųsti siekiant juos įvežti į Sąjungos teritoriją.

50 straipsnis

Komisijos ataskaita dėl priemonių, susijusių su importu į Sąjungos teritoriją, vykdymo užtikrinimo ir veiksmingumo

Nė vėliau kaip 2021 m. gruodžio 14 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai su importu į Sąjungos teritoriją susijusių priemonių vykdymo užtikrinimo ir veiksmingumo ataskaitą, į kurią įtraukiama sąnaudų ir naudos analizė, ir, kai tinkama, pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

51 straipsnis

III ir IV priedų dalinis pakeitimas

Komisijai pagal 105 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiami III ir IV priedai siekiant juos pritaikyti prie mokslo bei technikos žinių ir atitinkamų tarptautinių standartų pokyčių.

52 straipsnis

Laikinos valstybių narių priemonės, susijusios su gresiančiu pavojumi

1. Jeigu valstybė narė mano, kad augalų, augalinių produktų ar kitų objektų iš tam tikrų trečiųjų valstybių ar tam tikrų kitų valstybių narių įvežimas į jos teritoriją arba vežimas joje kelia kenkėjo nepriimtino lygio riziką, susijusią su Sąjungos karantininio kenkėjo arba kenkėjo, kuris, kaip nustatyta, tenkina įtraukimo į Sąjungos karantininių kenkėjų sąrašą kriterijus, patekimu, įsitvirtinimu bei išplitimu jos teritorijoje, ir 17 straipsnio 1 ir 2 dalyse, 18 straipsnio 1 dalyje, 19 straipsnio 1 dalyje, 28 straipsnio 1 ir 2 dalyse, 29 straipsnio 1 dalyje, 30 straipsnio 1 ir 3 dalyse, 40 straipsnio 2 ir 3 dalyse, 41 straipsnio 2 ir 3 dalyse, 42 straipsnio 3 dalyje, 49 straipsnio 1 dalyje ir 53 straipsnyje nurodytomis priemonėmis ta rizika tinkamai nesumažinama, ji raštu praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie Sąjungos priemones, kurių, jos nuomone, turėtų būti imtasi, ir tas priemones pagrindžia techniniu arba moksliniu požiūriu.
2. Jeigu valstybė narė mano, kad 1 dalyje nurodytų Sąjungos priemonių nesiimama arba negali būti imtasi tinkamu laiku, kad būtų sumažinta toje dalyje nurodyta rizika, ji gali imtis laikinų priemonių, siekdama apsaugoti savo teritoriją nuo gresiančio pavojaus. Apie tas laikinas priemones ir tų laikinų priemonių techninį pagrindimą nedelsiant pranešama Komisijai ir kitoms valstybėms narėms.
3. Gavusi 1 dalyje nurodytą pranešimą, Komisija nedelsdama įvertina, ar 17 straipsnio 1 ir 2 dalyse, 18 straipsnio 1 dalyje, 19 straipsnio 1 dalyje, 28 straipsnio 1 ir 2 dalyse, 29 straipsnio 1 dalyje, 30 straipsnio 1 ir 3 dalyse, 40 straipsnio 2 ir 3 dalyse, 41 straipsnio 2 ir 3 dalyse, 42 straipsnio 3 dalyje, 49 straipsnio 1 dalyje ir 53 straipsnyje nurodytomis priemonėmis tinkamai sumažinama 1 dalyje nurodyta rizika, ar pagal tuos straipsnius reikia patvirtinti naują priemonę.
4. Tuo atveju, kai remdamasi 3 dalyje nurodytu įvertinimu Komisija padaro išvadą, kad laikinomis priemonėmis, kurių valstybė narė ėmėsi pagal 2 dalį, 1 dalyje nurodyta rizika pakankamai nesumažinama arba jeigu tos priemonės yra neproporcingos arba nėra tinkamai pagrįstos, ji, priimdama įgyvendinimo aktus, gali nuspręsti, kad tos priemonės turi būti panaikintos arba iš dalies pakeistos. Kol Komisija priims tokį įgyvendinimo aktą, valstybė narė gali toliau taikyti nustatytas priemones.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2 skirsnis

Priemonės, susijusios su saugomomis zonomis

53 straipsnis

Draudimas įvežti augalus, augalinius produktus ir kitus objektus į saugomas zonas

1. Tam tikri iš trečiųjų valstybių ar iš Sąjungos teritorijos kilę augalai, augaliniai produktai ar kiti objektai negali būti įvežami į tam tikras saugomas zonas.
2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomas 1 dalyje nurodytų augalų, augalinių produktų ir kitų objektų, kuriuos draudžiama įvežti į tam tikras saugomas zonas, sąrašas. Pirmame iš tų įgyvendinimo aktų nurodomi Direktyvos 2000/29/EB III priedo B dalyje išvardyti augalai, augaliniai produktai bei kiti objektai ir jų atitinkamos saugomos zonos bei, kai taikytina, jų kilmė valstybė.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis šio reglamento 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Tais įgyvendinimo aktais nustatytame sąraše augalai, augaliniai produktai ir kiti objektai identifikuojami ir pagal atitinkamą jų KN kodą, jeigu tas kodas suteiktas. Be to, nurodomi ir kiti kodai, nustatyti Sąjungos teisės aktais, tuo atveju, kai jais papildomai patikslinamas konkrečiam augalui, augaliniam produktui ar kitam objektui taikytinas KN kodas.

3. Kai ne iš saugomos zonos įvežamas augalas, augalinis produktas ar kitas objektas kelia kenkėjo nepriimtino lygio riziką dėl tikimybės, kad jis gali būti atitinkamos saugomos zonos karantininio kenkėjo šeimininkas, ir tos rizikos negalima sumažinti iki priimtino lygio taikant vieną ar kelias iš priemonių, nustatytų II priedo 1 skirsnio 2 ir 3 dalyse, Komisija atitinkamai iš dalies pakeičia 2 dalyje nurodytą įgyvendinimo aktą, kad tas augalas, augalinis produktas ar kitas objektas ir atitinkama saugoma zona ar zonos būtų įtraukti į tą sąrašą.

Kai į tą įgyvendinimo aktą įtrauktas augalas, augalinis produktas ar kitas objektas nekelia kenkėjo nepriimtino lygio rizikos arba tokią riziką kelia, bet ji gali būti sumažinta iki priimtino lygio taikant vieną ar kelias iš priemonių, nustatytų II priedo 1 skirsnio 2 ir 3 punktuose, Komisija atitinkamai iš dalies pakeičia tą įgyvendinimo aktą.

Tie pakeitimai priimami laikantis 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Tos kenkėjo rizikos lygio priimtumas įvertinamas remiantis principais, nustatytais II priedo 2 skirsnyje.

Remdamasi tinkamai pagrįstomis priežastimis, dėl kurių privaloma skubėti didelės kenkėjo rizikos atžvilgiu, Komisija pagal 107 straipsnio 3 dalyje nurodytą procedūrą priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus.

4. Valstybės narės, naudodamos 103 straipsnyje nurodytą elektroninę pranešimo sistemą, praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie augalų, augalinių produktų ar kitų objektų įvežimo į atitinkamą saugomą zoną arba vežimo joje pažeidžiant šiuo straipsniu nustatytus draudimus.

Kai taikytina, valstybės narės arba Komisija praneša trečiajai valstybei, iš kurios augalai, augaliniai produktai ar kiti objektai buvo įvežti į atitinkamą saugomą zoną.

54 straipsnis

Augalai, augaliniai produktai ir kiti objektai, kuriems taikomi specialūs saugomų zonų reikalavimai

1. Tam tikri augalai, augaliniai produktai ar kiti objektai gali būti įvežti į tam tikras saugomas zonas arba vežami jose, tik jeigu įvykdomi specialūs tų saugomų zonų reikalavimai.

2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomas augalų, augalinių produktų bei kitų objektų, jų atitinkamų saugomų zonų ir atitinkamų specialių saugomų zonų reikalavimų sąrašas. Į pirmą iš tų įgyvendinimo aktų įtraukiami Direktyvos 2000/29/EB IV priedo B dalyje išvardyti augalai, augaliniai produktai bei kiti objektai, jų atitinkamos saugomos zonos ir specialūs saugomų zonų reikalavimai.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis šio reglamento 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Tais įgyvendinimo aktais nustatytame sąraše tie augalai, augaliniai produktai ir kiti objektai identifikuojami ir pagal atitinkamą jų KN kodą, jeigu tas kodas suteiktas. Be to, nurodomi ir kiti kodai, nustatyti Sąjungos teisės aktais, tuo atveju, kai jais papildomai patikslinamas konkrečiam augalui, augaliniam produktui ar kitam objektui taikytinas KN kodas.

3. Kai ne iš atitinkamos saugomos zonos įvežamas augalas, augalinis produktas ar kitas objektas tai saugomai zonai kelia kenkėjo nepriimtino lygio riziką dėl tikimybės, kad jis gali būti saugomos zonos karantininio kenkėjo šeimininkas, ir tą riziką galima sumažinti iki priimtino lygio taikant vieną ar kelias iš priemonių, nustatytų II priedo 1 skirsnio 2 ir 3 punktuose, Komisija iš dalies pakeičia 2 dalyje nurodytą įgyvendinimo aktą, kad tas augalas, augalinis produktas ar kitas objektas ir jam taikytinos priemonės būtų įtraukti į tą sąrašą. Tos priemonės ir 2 dalyje nurodyti reikalavimai yra specialūs saugomų zonų reikalavimai.

Kai į tą įgyvendinimo aktą įtrauktas augalas, augalinis produktas ar kitas objektas atitinkamai saugomai zonai nekelia kenkėjo nepriimtino lygio rizikos arba tokią riziką kelia, bet ji negali būti sumažinta iki priimtino lygio taikant specialius saugomų zonų reikalavimus, Komisija atitinkamai iš dalies pakeičia tą įgyvendinimo aktą.

Tie pakeitimai priimami laikantis šio reglamento 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Tos kenkėjo rizikos lygio priimtumas įvertinamas ir tos rizikos sumažinimo iki priimtino lygio priemonės patvirtinamos remiantis principais, nustatytais II priedo 2 skirsnyje.

Remdamasi tinkamai pagrįstomis priežastimis, dėl kurių privaloma skubėti didelės kenkėjo rizikos atžvilgiu, Komisija pagal 107 straipsnio 3 dalyje nurodytą procedūrą priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus.

4. Valstybės narės, naudodamos 103 straipsnyje nurodytą elektroninę pranešimo sistemą, praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie augalų, augalinių produktų ar kitų objektų įvežimo į atitinkamą saugomą zoną arba vežimo joje pažeidžiant pagal šį straipsnį patvirtintas priemones atvejus.

Kai taikytina, valstybės narės arba Komisija praneša trečiajai valstybei, iš kurios augalai, augaliniai produktai arba kiti objektai buvo įvežti į Sąjungos teritoriją.

55 straipsnis

Keleiviams ir pašto paslaugų vartotojams teiktina informacija, susijusi su saugomomis zonomis

45 straipsnis *mutatis mutandis* taikomas augalus, augalinius produktus ir kitus objektus įvežant į saugomas zonas arba vežant jose.

56 straipsnis

Pasienio zonoms taikomos draudimų ir reikalavimų išimtys, susijusios su saugomomis zonomis

46 straipsnis *mutatis mutandis* taikomas į 53 straipsnio 2 ir 3 dalyse ir 54 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytuose įgyvendinimo aktuose esantį sąrašą ištrauktiems augalams, augaliniams produktams ir kitiems objektams, kurie yra įvežami iš trečiosios valstybės pasienio zonos į atitinkamas saugomas zonas, besiribojančias su ta pasienio zona.

57 straipsnis

Fitosanitariniam tranzitui taikomi reikalavimai, susiję su saugomomis zonomis

47 straipsnis *mutatis mutandis* taikomas į 53 straipsnio 2 ir 3 dalyse ir 54 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytuose įgyvendinimo aktuose esantį sąrašą ištrauktiems augalams, augaliniams produktams ir kitiems objektams, kiek tai susiję su fitosanitariniu tranzitu per saugomas zonas.

58 straipsnis

Augalai, augaliniai produktai ir kiti objektai, saugomose zonose naudojami oficialių tyrimų, mokslo ar švietimo tikslais, bandymams, veislių atrankai ar selekcijai

Nukrypstant nuo draudimų ir reikalavimų, numatytų 53 straipsnio 1 dalyje ir 54 straipsnio 1 dalyje, 48 straipsnis *mutatis mutandis* taikomas augalų, augalinių produktų ir kitų objektų, įtrauktų į 53 straipsnio 2 ir 3 dalyse ir 54 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytuose įgyvendinimo aktuose esantį sąrašą, naudojamų oficialių tyrimų, mokslo ar švietimo tikslais, bandymams, veislių atrankai ar selekcijai, įvežimui į saugomas zonas ir vežimui jose.

3 skirsnis

Kitos priemonės, susijusios su augalais, augaliniais produktais ir kitais objektais

59 straipsnis

Bendrieji transporto priemonių, įrenginių ir pakavimo medžiagų reikalavimai

1. Transporto priemonės, įrenginiai ir pakavimo medžiagos, naudojami augalams, augaliniams produktams ir kitiems objektams, nurodytiems pagal 28 straipsnio 1 ir 2 dalis, 30 straipsnio 1 ir 3 dalis, 40 straipsnio 2 dalį, 41 straipsnio 2 ir 3 dalis, 42 straipsnio 3 dalį ir 49 straipsnio 1 dalį priimtuose įgyvendinimo aktuose ir įvežamiems į Sąjungos teritoriją arba vežamiems joje, arba per Sąjungos teritoriją pagal 47 straipsnį, turi būti neužkrėsti Sąjungos karantininiais kenkėjais ir kenkėjais, kuriems taikomos pagal 30 straipsnio 1 dalį patvirtintos priemonės.

2. 1 dalis taip pat taikoma saugomoms zonoms, kiek tai susiję su atitinkamais saugomos zonos karantininiais kenkėjais.

60 straipsnis

Karantino punktų ir izoliavimo infrastruktūros objektų skyrimas

1. 8, 48, 49 ir 58 straipsniuose nurodytais tikslais valstybės narės imasi vieno ar kelių iš toliau nurodytų veiksmų, atsižvelgdamos į atitinkamo kenkėjo riziką:
 - a) skiria savo teritorijoje karantino punktus ar izoliavimo infrastruktūros objektus;
 - b) išduoda leidimą naudoti paskirtuosius karantino punktus ar izoliavimo infrastruktūros objektus kitoje valstybėje narėje, jei, kai taikytina, ta kita valstybė narė sutiko dėl tokio leidimo;
 - c) profesionalių veiklos vykdytojų ar kitų asmenų valdas laikinai paskiria izoliavimo infrastruktūros objektais, skirtais kenkėjams, augalams, augaliniams produktams arba kitiems objektams ir atitinkamam jų naudojimui, kaip nustatyta 8, 48 ir 49 straipsniuose.
2. Valstybės narės gavusios prašymą savo teritorijoje paskirtų karantino punktų ir izoliavimo infrastruktūros objektų sąrašą perduoda Komisijai ir kitoms valstybėms narėms.

61 straipsnis

Karantino punktų ir izoliavimo infrastruktūros objektų reikalavimai

1. Siekiant užkirsti kelią Sąjungos karantininių kenkėjų išplitimui, 60 straipsnyje nurodyti karantino punktai ir izoliavimo infrastruktūros objektai turi atitikti šiuos reikalavimus:
 - a) juose fiziškai izoliuojami kenkėjai, augalai, augaliniai produktai ir kiti objektai, kurie turi būti laikomi karantino arba izoliavimo sąlygomis, ir užtikrinama, kad be kompetentingos institucijos sutikimo prie jų nebūtų galima prieiti arba jų nebūtų galima išvežti iš tų punktų ar infrastruktūros objektų;
 - b) juose yra užkrėstų augalų, augalinių produktų ir kitų objektų, atliekų ir įrangos sterilizavimo, dezinfekavimo arba naikinimo sistemos arba jie turi prieigą prie tokių sistemų, naudojamų prieš išvežimą iš punktų ar infrastruktūros objektų;
 - c) yra nustatytos ir aprašytos tuose punktuose ir infrastruktūros objektuose vykdomos užduotys, už tų užduočių vykdymą atsakingi asmenys ir sąlygos, kurių laikydami jie vykdo tas užduotis;
 - d) juose dirba pakankamai tinkamą kvalifikaciją, tinkamų igūdžių ir patirties turinčių darbuotojų ir
 - e) jie turi nenumatytų atvejų planą, kad būtų veiksmingai sunaikinti bet kurie nenumatyti esantys Sąjungos karantininiai kenkėjai ir kenkėjai, kuriems taikomos pagal 30 straipsnio 1 dalį patvirtintos priemonės, ir užkirstas kelias jų išplitimui.
2. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais būtų nustatytos konkrečios taisyklės siekiant užtikrinti vienodas 1 dalyje išdėstytų reikalavimų taikymo sąlygas, susijusias su augalų, augalinių produktų ir kitų objektų rūšimi ir esama arba potencialia rizika, įskaitant konkrečius reikalavimus, taikomus oficialių tyrimų, mokslo ar švietimo tikslais, bandymams, veislių atrankai ar selekcijai.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

62 straipsnis

Karantino punktų ir izoliavimo infrastruktūros objektų veikimas

1. Už karantino punktą arba izoliavimo infrastruktūros objektą atsakingas asmuo stebi, ar tame punkte ar infrastruktūros objekte ir šalia jų esančioje teritorijoje nėra nenumatytų Sąjungos karantininių kenkėjų ir kenkėjų, kuriems taikomos pagal 30 straipsnio 1 dalį patvirtintos priemonės.
2. Jeigu aptinkama, kad nenumatytai esama 1 dalyje nurodyto kenkėjo, arba jei kyla įtarimas dėl nenumatyto tokio kenkėjo buvimo, už atitinkamą karantino punktą ar izoliavimo infrastruktūros objektą atsakingas asmuo imasi atitinkamų veiksmų, remdamasis 61 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytu nenumatytų atvejų planu. 14 straipsnyje profesionaliems veiklos vykdytojams nustatytos prievolės *mutatis mutandis* taikomos už karantino punktą ar izoliavimo infrastruktūros objektą atsakingam asmeniui.

3. Už karantino punktą ar izoliavimo infrastruktūros objektą atsakingas asmuo registruoja šiuos duomenis:
 - a) įdarbintus darbuotojus;
 - b) punkte ar infrastruktūros objekte apsilankiusius lankytojus;
 - c) į punktą ar infrastruktūros objektą įvežamus ir iš jų išvežamus kenkėjus, augalus, augalinius produktus ir kitus objektus;
 - d) tokių augalų, augalinių produktų ir kitų objektų kilmės vietą ir
 - e) pastabas apie kenkėjų buvimą ant tokių augalų, augalinių produktų ir kitų objektų karantino punkto ar izoliavimo infrastruktūros objekto viduje ir šalia jų esančioje teritorijoje.

Tie įrašai saugomi trejus metus.

63 straipsnis

Karantino punktų ir izoliavimo infrastruktūros objektų priežiūra ir skyrimo panaikinimas

1. Kompetentinga institucija reguliariai tikrina karantino punktus ir izoliavimo infrastruktūros objektus, kad nustatytų, ar jie atitinka 61 straipsnyje išdėstytus reikalavimus ir 62 straipsnyje išdėstytas veikimo sąlygas.

Ji nustato tų patikrų dažnumą, atsižvelgdama į kenkėjo riziką, susijusią su karantino punktų ar izoliavimo infrastruktūros objektų veikimu.

2. Remdamasi 1 dalyje nurodyta patikra, kompetentinga institucija gali pareikalauti, kad už karantino punktą ar izoliavimo infrastruktūros objektą atsakingas asmuo nedelsiant arba per apibrėžtą laikotarpį įgyvendintų taisomuosius veiksmus, siekiant užtikrinti 61 ir 62 straipsnių laikymąsi.

Kai kompetentinga institucija padaro išvadą, kad karantino punktas ar izoliavimo infrastruktūros objektas ar už juos atsakingas asmuo neatitinka 61 ir 62 straipsnių, ta institucija nedelsdama imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad minėtų nuostatų nesilaikymas būtų sustabdytas. Tarp tokių priemonių gali būti 60 straipsnio 1 dalyje nurodyto skyrimo panaikinimas arba sustabdymas.

3. Jeigu kompetentinga institucija ėmėsi priemonių pagal šio straipsnio 2 dalį, tačiau nepanaikino 60 straipsnio 1 dalyje nurodyto skyrimo, ir jeigu 61 ir 62 straipsnių ir toliau nesilaikoma, ta institucija nedelsdama panaikina minėtą skyrimą.

64 straipsnis

Augalų, augalinių produktų ir kitų objektų išleidimas iš karantino punktų ir izoliavimo infrastruktūros objektų

1. Augalai, augaliniai produktai ir kiti objektai iš karantino punktų ar izoliavimo infrastruktūros objektų gali būti išvežti tik gavus kompetentingų institucijų leidimą, jeigu patvirtinama, kad jie neužkrėsti Sąjungos karantininiais kenkėjais ir kenkėjais, kuriems taikomos pagal 30 straipsnio 1 dalį patvirtintos priemonės, arba, kai taikytina, saugomų zonų karantininiais kenkėjais.

2. Kompetentinga institucija gali išduoti leidimą vežti augalus, augalinius produktus arba kitus objektus, užkrėstus Sąjungos karantininiais kenkėjais ar kenkėjais, kuriems taikomos pagal 30 straipsnio 1 dalį patvirtintos priemonės, iš karantino punkto ar izoliavimo infrastruktūros objekto į kitą karantino punktą ar izoliavimo infrastruktūros objektą, jei tas vežimas yra pagrįstas oficialių tyrimų ar mokslinėmis prielaidomis ir yra atliekamas laikantis kompetentingos institucijos nustatytų sąlygų.

3. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais būtų nustatytos konkrečios taisyklės, susijusios su augalų, augalinių produktų ir kitų objektų išleidimu iš karantino punktų ir izoliavimo infrastruktūros objektų ir, atitinkamai atvejais, ženklinimo reikalavimais, taikomais tam išleidimui ar 2 dalyje nurodytam vežimui.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

V SKYRIUS

Profesionalių veiklos vykdytojų registravimas ir atsekamumas

65 straipsnis

Oficialus profesionalių veiklos vykdytojų registras

1. Kompetentinga institucija tvarko ir atnaujina registrą, į kurią įtraukiami toliau nurodyti profesionalūs veiklos vykdytojai, vykdytys veiklą atitinkamos valstybės narės teritorijoje:
 - a) profesionalūs veiklos vykdytojai, kurie į Sąjungą įveža arba joje veža augalus, augalinius produktus ir kitus objektus, kuriems reikalingas atitinkamai fitosanitarinis sertifikatas arba augalo pasas, remiantis įgyvendinimo aktais, priimtais pagal 72 straipsnio 1 dalį, 73 straipsnį, 74 straipsnio 1 dalį, 79 straipsnio 1 dalį ir 80 straipsnio 1 dalį;
 - b) profesionalūs veiklos vykdytojai, pagal 89 straipsnį įgalioti išduoti augalų pasus;
 - c) profesionalūs veiklos vykdytojai, kurie prašo kompetentingos institucijos išduoti 100, 101 ir 102 straipsniuose nurodytus sertifikatus;
 - d) profesionalūs veiklos vykdytojai, įgalioti ženklinti 98 straipsnyje nurodytu ženklų, įgalioti išduoti 99 straipsnyje nurodytą patvirtinimą, teikiantys informaciją pagal 45 ar 55 straipsnius, įvežantys augalus, augalinius produktus ar kitus objektus į pasienio zonas pagal 46 straipsnio 1 dalį ar 56 straipsnį ar vykdytys veiklą, kuri yra susijusi su atitinkamais augalais demarkacinėse zonose, išskyrus tuos atvejus, kai tie veiklos vykdytojai yra įtraukti į kitą oficialų kompetentingoms institucijoms prieinamą registrą, ir
 - e) kiti nei šios pastraipos a–d punktuose nurodyti profesionalūs veiklos vykdytojai, jeigu to reikalaujama pagal 28 straipsnio 1 dalį ir 30 straipsnio 1 dalį, 41 straipsnio 2 dalį, 49 straipsnio 1 dalį, 53 straipsnio 2 dalį ar 54 straipsnio 2 dalį priimtu įgyvendinimo aktu.

Valstybės narės gali nuspręsti įregistruoti kitų kategorijų augintojus arba kitus profesionalius veiklos vykdytojus, jei tai pagrįsta atsižvelgiant į augalų, kuriuos jie augina, arba bet kurios kitos jų veiklos keliamą kenkėjo riziką.

2. Profesionalus veiklos vykdytojas kompetentingos institucijos registre gali būti įregistruotas tik vieną kartą. Tokia registracija, kai taikytina, vykdoma pateikiant aiškias nuorodas į kiekvieną skirtingą valdą, nurodytą 66 straipsnio 2 dalies d punkte.
3. Šio straipsnio 1 dalis netaikoma profesionaliam veiklos vykdytojui, kuris atitinka vieną ar kelis iš šių kriterijų:
 - a) jis tiesiogiai ir tik galutiniams naudotojams tiekia nedidelį augalų, augalinių produktų ir kitų objektų kiekį, naudodamas kitas nei prekyba pagal nuotolinės prekybos sutartis priemones;
 - b) jis tiesiogiai ir tik galutiniams naudotojams tiekia mažą kitų sėklų nei sėklos, kurioms taikomas 72 straipsnis, kiekį;
 - c) jo profesinė veikla, susijusi su augalais, augaliniais produktais ir kitais objektais, apima tik jų vežimą kito profesionalaus veiklos vykdytojo tikslais;
 - d) jo profesionali veikla yra susijusi tik su įvairių rūšių objektų vežimu naudojant medinę pakavimo medžiagą.

Valstybės narės gali nuspręsti netaikyti pirmos pastraipos a punkte nurodytos išimties visiems arba tam tikriems augintojams arba kitiems profesionaliems veiklos vykdytojams, jei tai pagrįsta atsižvelgiant į augalų, kuriuos jie augina, arba bet kurios kitos jų veiklos keliamą kenkėjo riziką.

4. Komisijai pagal 105 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl vieno ar kelių šių dalykų:
 - a) iš dalies pakeičiant šį reglamentą, pridėdant kitas profesionalių veiklos vykdytojų, kuriems šio straipsnio 1 dalies nuostatos netaikomos, jeigu dėl tokios registracijos jie patirtų neproporcingą administracinę našta, palyginti su nedidele kenkėjo rizika, susijusia su jų profesine veikla, kategorijas;

- b) papildant šį reglamentą, nustatant konkrečius tam tikrų kategorijų profesionaliems veiklos vykdytojams taikomus registracijos reikalavimus, atsižvelgiant į veiklos arba atitinkamo augalo, augalinio produkto arba kito objekto pobūdį;
- c) papildant šį reglamentą, nustatant didžiausią leidžiamą nedidelį konkrečių augalų, augalinių produktų arba kitų objektų kiekį, kaip nurodyta 3 dalies pirmos pastraipos a punkte. Tie skaičiai yra nustatomi prireikus atsižvelgiant į atitinkamus augalus, augalinius produktus ir kitus objektus bei atitinkamo kenkėjo riziką.

66 straipsnis

Registracijos procedūra

1. Profesionalūs veiklos vykdytojai, kuriems taikoma 65 straipsnio 1 dalis, kompetentingai institucijai pateikia registracijos prašymą.
2. Registracijos prašyme nurodomi šie duomenys:
 - a) profesionalaus veiklos vykdytojo vardas, pavardė (pavadinimas), adresas registracijos valstybėje narėje ir kontaktiniai duomenys;
 - b) pareiškimas apie profesionalaus veiklos vykdytojo ketinimą vykdyti vienos ar kelių iš 65 straipsnio 1 dalyje nurodytų rūšių veiklą, susijusią su augalais, augaliniais produktais ir kitais objektais;
 - c) pareiškimas apie profesionalaus veiklos vykdytojo ketinimą vykdyti, kai taikytina, vienos ar kelių iš toliau nurodytų rūšių veiklą:
 - i) išduoti augalų pasus augalams, augaliniams produktams ir kitiems objektams pagal 84 straipsnio 1 dalį;
 - ii) ženklų ženklinimą medinę pakavimo medžiagą, nurodytą 96 straipsnio 1 dalyje;
 - iii) išduoti bet kurį kitą patvirtinimą, nurodytą 99 straipsnio 1 dalyje;
 - d) profesionalaus veiklos vykdytojo 65 straipsnio 1 dalyje nurodytai veiklai vykdyti naudojamų valdų adresas ir, kai taikytina, žemės sklypų vieta atitinkamoje valstybėje narėje registracijos tikslais, ir
 - e) augalų ir augalinių produktų prekių tipai, šeimos, gentys ar rūšys ir, atitinkamais atvejais, kitų objektų savybės, susiję su 65 straipsnio 1 dalyje nurodyta profesionalaus veiklos vykdytojo veikla.
3. Kompetentingos institucijos nedelsdamos įregistruoja profesionalų veiklos vykdytoją, jeigu registracijos prašyme pateikti 2 dalyje išdėstyti duomenys.
4. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 ir 2 dalių, kompetentinga institucija įregistruoja profesionalų veiklos vykdytoją nepateikus registracijos prašymo, jei tas veiklos vykdytojas yra įregistruotas pagal Direktyvos 2000/29/EB 6 straipsnio 5 dalies trečią pastraipą, 6 straipsnio 6 dalį arba 13c straipsnio 1 dalies b punktą, arba pagal nacionalines augalų sveikatos taisykles ir tai kompetentingai institucijai yra pateikti visi šio straipsnio 2 dalyje išdėstyti duomenys. Kai tinkama ne vėliau kaip 2020 m. kovo 14 d. atitinkamas profesionalus veiklos vykdytojas pateikia atnaujintus minėtus duomenis.
5. Registruotieji veiklos vykdytojai, kai tinkama, kasmet teikia atnaujintus su visais pakeitimais susijusius 2 dalies d ir e punktuose nurodytus duomenis ir 2 dalies b ir c punktuose nurodytus pareiškimus. Praėjusių metų atnaujinti duomenys pateikiami kasmet ne vėliau kaip balandžio 30 d.

Prašymas atnaujinti 2 dalies a punkte nurodytus duomenis pateikiamas ne vėliau kaip praėjus 30 dienų po tų duomenų pakeitimo.

6. Kai kompetentinga institucija sužino, kad registruotasis veiklos vykdytojas nebevykdo 65 straipsnio 1 dalyje nurodytos veiklos arba kad registruotojo veiklos vykdytojo pagal šio straipsnio 2 dalį pateikto prašymo elementai, nebeatitinka tikrovės, ji paprašo, kad veiklos vykdytojas nedelsdamas arba per nustatytą laikotarpį ištaisytų tuos elementus.

Kai registruotasis veiklos vykdytojas neištaiso tų elementų per kompetentingos institucijos nustatytą laikotarpį, kompetentinga institucija atitinkamai iš dalies pakeičia arba panaikina to veiklos vykdytojo registraciją.

67 straipsnis

Registro turinys

Į registrą įrašomi 66 straipsnio 2 dalies a, b, d ir e punktuose nustatyti duomenys ir šie duomenys:

- a) oficialus registracijos numeris, kurį sudaro dviejų raidžių kodas, nustatytas ISO 3166-1-alpha-2 ⁽¹⁾ standarte, žymintis valstybę narę, kurioje registruotas profesionalus veiklos vykdytojas;
- b) kai taikytina, nurodoma, kurią iš 66 straipsnio 2 dalies c punkte nurodytų rūšių veiklą profesionaliam veiklos vykdytojui leidžiama vykdyti ir, kai taikytina, konkretūs atitinkami augalai, augaliniai produktai arba kiti objektai.

68 straipsnis

Galimybė susipažinti su oficialių registrų informacija

1. Pateikus motyvuotą prašymą, registrą tvarkanti valstybė narė suteikia jame esamą informaciją kitoms valstybėms narėms arba Komisijai jų reikmėms naudoti.
2. Pateikus pagrįstą prašymą, registrą tvarkanti valstybė narė suteikia 66 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose ir 67 straipsnio b punkte nurodytą informaciją, susijusią su konkrečiu registruotuoju veiklos vykdytoju, bet kuriam Sąjungoje įsisteigusiam profesionaliam veiklos vykdytojui jo reikmėms naudoti.
3. Šis straipsnis taikomas nedarant poveikio nacionalinėms ir Sąjungos taisyklėms dėl konfidencialumo, galimybės susipažinti su informacija ir asmens duomenų apsaugos.

69 straipsnis

Atsekamumas

1. Profesionalus veiklos vykdytojas, kuriam tiekiami augalai, augaliniai produktai arba kiti objektai, kuriems taikomi reikalavimai arba sąlygos pagal 28 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a–d punktus, 28 straipsnio 2 ir 3 dalis, 30 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis, 37 straipsnio 2 dalį, 41 straipsnio 2 ir 3 dalis, 46 straipsnio 1 ir 3 dalis, 48 straipsnio 1 ir 2 dalis, 49 straipsnio 1 dalį, 54 straipsnio 2 ir 3 dalis, 56, 57 ir 58 straipsnius ir 79 straipsnio 1 dalį, saugo registro įrašus apie kiekvieną pristatytą augalo, augalinio produkto arba kito objekto prekybos vienetą, pagal kuriuos tas veiklos vykdytojas gali identifikuoti juos tiekčius profesionalius veiklos vykdytojus.
2. Profesionalus veiklos vykdytojas, tiekiantis augalus, augalinius produktus arba kitus objektus, kuriems taikomi reikalavimai arba sąlygos pagal 28 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a–d punktus, 28 straipsnio 2 ir 3 dalis, 30 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis, 37 straipsnio 2 dalį, 41 straipsnio 2 ir 3 dalis, 46 straipsnio 1 ir 3 dalis, 47 straipsnio 1 dalį, 48 straipsnio 1 ir 2 dalis, 49 straipsnio 1 dalį, 54 straipsnio 2 ir 3 dalis, 56, 57 bei 58 straipsnius ir 79 straipsnio 1 dalį, saugo įrašus, pagal kuriuos tas veiklos vykdytojas gali identifikuoti profesionalius veiklos vykdytojus, kuriems buvo pristatytas kiekvienas jo tiekiamo augalo, augalinio produkto arba kito objekto prekybos vienetas.
3. Kai įgaliotasis veiklos vykdytojas išduoda augalo pasą pagal 84 straipsnio 1 dalį ir kai kompetentinga institucija išduoda augalo pasą pagal 84 straipsnio 2 dalį registruotajam veiklos vykdytojui, tas veiklos vykdytojas, siekdamas užtikrinti atsekamumą pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis, užtikrina, kad būtų registruojama toliau nurodyta su tuo augalo pasu susijusi informacija:
 - a) kai taikytina, profesionalus veiklos vykdytojas, kuris pristatė atitinkamą prekybos vienetą;
 - b) profesionalus veiklos vykdytojas, kuriam buvo pristatytas atitinkamas prekybos vienetas, ir
 - c) atitinkama su augalo pasu susijusi informacija.
4. Profesionalūs veiklos vykdytojai 1, 2 ir 3 dalyse nurodytus įrašus saugo bent trejus metus po atitinkamo augalo, augalinio produkto arba kito objekto pristatymo jiems arba jų atlikto pristatymo dienos.
5. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais būtų nustatyti šie elementai:
 - a) trumpesnis arba ilgesnis nei 4 dalyje nustatytas minimalus laikotarpis, susijęs su konkrečiais augalais, jeigu tai pagrįndžiama tų augalų auginimo laikotarpio trukme, ir

⁽¹⁾ ISO 3166-1:2006. Šalių ir jų regionų pavadinimų kodai. 1 dalis. Šalių kodai. Tarptautinė standartizacijos organizacija, Ženeva.

b) reikalavimai dėl galimybės naudotis įrašais, kuriuos turi saugoti 1 ir 2 dalyse nurodyti profesionalūs veiklos vykdytojai.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

6. Jeigu paprašoma, 4 dalyje nurodyti profesionalūs veiklos vykdytojai pateikia kompetentingai institucijai 1, 2 ir 3 dalyse nurodytuose įrašuose išdėstytą informaciją.

7. Šis straipsnis netaikomas profesionaliems veiklos vykdytojams, nurodytiems 65 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos c ir d punktuose.

70 straipsnis

Augalų, augalinių produktų ir kitų objektų judėjimas profesionalių veiklos vykdytojų valdose ir iš vienių valdų į kitas

1. Profesionalūs veiklos vykdytojai, kuriems tiekiami 69 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyti augalai, augaliniai produktai arba kiti objektai arba kurie juos tiekia, yra įdiegę atsekamumo sistemas arba procedūras tų augalų, augalinių produktų ir kitų objektų judėjimui jiems priklausančiose valdose ir iš vienių valdų į kitas identifikuoti.

Pirma pastraipa netaikoma profesionaliems veiklos vykdytojams, nurodytiems 65 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos c ir d punktuose.

2. Jeigu paprašoma, kompetentingai institucijai pateikiama informacija apie augalų, augalinių produktų ir kitų objektų judėjimą 1 dalyje nurodytų profesionalių veiklos vykdytojų valdose ir tarp jų, gauta pasitelkus toje dalyje nurodytas sistemas arba procedūras.

VI SKYRIUS

Augalų, augalinių produktų ir kitų objektų sertifikavimas

1 skirsnis

Fitosanitariniai sertifikatai, reikalingi siekiant įvežti augalus, augalinius produktus ir kitus objektus į Sąjungos teritoriją

71 straipsnis

Fitosanitarinis įvežimo į Sąjungos teritoriją sertifikatas

1. Fitosanitarinis sertifikatas, reikalingas siekiant įvežti augalus, augalinius produktus ir kitus objektus į Sąjungos teritoriją, yra trečiosios valstybės išduodamas dokumentas, atitinkantis 76 straipsnyje nustatytas sąlygas, kurio turinys atitinka V priedo A dalyje arba, kai taikytina, V priedo B dalyje išdėstytą turinį ir kuriuo patvirtinama, kad atitinkamas augalas, augalinis produktas arba kitas objektas atitinka visus šiuos reikalavimus:

- a) jis nėra užkrėstas Sąjungos karantiniais kenkėjais ir kenkėjais, kuriems taikomos pagal 30 straipsnio 1 dalį patvirtintos priemonės;
- b) jis atitinka 37 straipsnio 1 dalies nuostatas dėl Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų, esančių ant sodinti skirtų augalų;
- c) jis atitinka 41 straipsnio 2 ir 3 dalyse arba, kai taikytina, 54 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus reikalavimus;
- d) kai taikytina, jis atitinka taisykles, priimtas pagal nuostatas, kurios priimtos pagal 28 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos d punktą, 28 straipsnio 2 dalį ir 30 straipsnio 1 dalį.

2. Fitosanitarinio sertifikato skirsnyje „Papildomas deklarasavimas“ nurodoma, kuris konkretus reikalavimas įvykdytas, kai atitinkamu įgyvendinimo aktu, priimtu pagal 28 straipsnio 1 ir 2 dalis, 30 straipsnio 1 ir 3 dalis, 37 straipsnio 2 dalį, 41 straipsnio 2 ir 3 dalis ir 54 straipsnio 2 ir 3 dalis leidžiama pasirinkti iš kelių skirtingų su tokiais reikalavimais susijusių galimybių. Nurodant tą informaciją pateikiama visa atitinkamo reikalavimo formuluoatė.

3. Kai taikytina, fitosanitariniame sertifikate patvirtinama, kad atitinkami augalai, augaliniai produktai arba kiti objektai atitinka fitosanitarinės priemonės, kurios pagal 44 straipsnį pripažįstamos lygiavertėmis reikalavimams, nustatytiems pagal 41 straipsnio 3 dalį priimtame įgyvendinimo akte.

4. Komisijai pagal 105 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamos V priedo A ir B dalys, siekiant jas pritaikyti prie atitinkamų tarptautinių standartų raidos.

72 straipsnis

Augalai, augaliniai produktai ir kiti objektai, kuriems reikalingi fitosanitariniai sertifikatai

1. Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo nustatomas augalų, augalinių produktų ir kitų objektų, taip pat atitinkamų trečiųjų kilmės arba išsiuntimo valstybių, kurių atžvilgiu reikalingas fitosanitarinis sertifikatas siekiant augalus, augalinius produktus ir kitus objektus įvežti į Sąjungos teritoriją, sąrašas.

Į tą sąrašą įtraukiami:

- a) visi sodinti skirti augalai, išskyrus sėklas;
- b) Direktyvos 2000/29/EB V priedo B dalies I punkte išvardyti augalai, augaliniai produktai ir kiti objektai;
- c) augalai, augaliniai produktai ir kiti objektai, kuriems pagal 28 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos d punktą ir 30 straipsnio 1 dalį nustatyti reikalavimai, susiję su jų įvežimu į Sąjungos teritoriją;
- d) sėklos arba, kai taikytina, sėklinės bulvės, įtrauktos į sąrašą šio reglamento 37 straipsnio 2 dalyje numatytaime įgyvendinimo akte, ir kurioms taikomi sprendimai dėl lygiavertiškumo, priimti vadovaujantis direktyvomis 66/401/EEB, 66/402/EEB, 98/56/EB, 1999/105/EB, 2002/54/EB, 2002/55/EB, 2002/56/EB ir 2002/57/EB;
- e) į 41 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytus įgyvendinimo aktus sudarytą sąrašą įtraukti augalai, augaliniai produktai ir kiti objektai, ir
- f) augalai, augaliniai produktai ir kiti objektai, kuriems taikomi 49 straipsnio 2 dalies antros pastraipos a ir b punktai.

Pirmos pastraipos a–e punktai netaikomi ir fitosanitarinio sertifikato nereikalaujama, jeigu pagal 28 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos d punktą, 30 straipsnio 1 dalį arba 41 straipsnio 2 ir 3 dalis priimtu įgyvendinimo aktu reikalaujama, kad reikalavimų laikymasis būtų įrodytas oficialiu ženklu, kaip nurodyta 96 straipsnio 1 dalyje, arba kitokiu oficialiu patvirtinimu, kaip nurodyta 99 straipsnio 1 dalyje.

Tuo įgyvendinimo aktu nustatytaime sąraše augalai, augaliniai produktai ir kiti objektai identifikuojami ir pagal atitinkamą jų KN kodą, jeigu tas kodas suteiktas. Be to, nurodomi ir kiti kodai, nustatyti Sąjungos teisės aktais, tuo atveju, kai jais papildomai patikslinamas konkrečiam augalui, augaliniam produktui ar kitam objektui taikytinas KN kodas.

2. Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo iš dalies pakeičiamas 1 dalyje nurodytas įgyvendinimo aktas bet kuriuo iš šių atvejų:

- a) jeigu tame akte nurodytas augalas, augalinis produktas arba kitas objektas neatitinka 1 dalies pirmos pastraipos c, d arba e punkto nuostatų;
- b) jeigu tame akte nenurodytas augalas, augalinis produktas arba kitas objektas atitinka 1 dalies pirmos pastraipos c, d arba e punkto nuostatas.

3. Be 2 dalyje nurodytų atvejų, Komisija, laikydama II priedo 2 skirsnyje nustatytų principų, gali priimti įgyvendinimo aktą, kuriuo būtų iš dalies pakeistas 1 dalyje nurodytas įgyvendinimo aktas, kai kyla rizika, kad tame įgyvendinimo akte nenurodytas augalas, augalinis produktas arba kitas objektas yra Sąjungos karantininio kenkėjo arba kenkėjo, kuriam taikomos pagal 30 straipsnio 1 dalį patvirtintos priemonės, šeimininkas, arba kai tame įgyvendinimo akte nurodytas augalas, augalinis produktas arba kitas objektas tokios rizikos nebekelia.

4. 1, 2 ir 3 dalyse nurodyti įgyvendinimo aktai priimami laikantis 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

5. Nukrypstant nuo 1, 2 ir 3 dalių, fitosanitariniai sertifikatai nereikalingi tiems augalams, augaliniams produktams arba kitiems objektams, kuriems taikomi 46, 47, 48 straipsniai ir 75 straipsnio 1 dalis.

73 straipsnis

Kiti augalai, kuriems reikalingi fitosanitariniai sertifikatai

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma, kad augalams, išskyrus į 72 straipsnio 1 dalyje nurodytą sąrašą įtrauktus augalus, reikalingas fitosanitarinis sertifikatas, siekiant juos įvežti į Sąjungos teritoriją.

Vis dėlto tais įgyvendinimo aktais nustatoma, kad fitosanitarinis sertifikatas nereikalingas tiems augalams, kurių vertinimas, pagrįstas įrodymais dėl kenkėjo rizikos ir su prekyba susijusia patirtimi, rodo, kad toks sertifikatas nėra reikalingas. Tame vertinime atsižvelgiama į VI priede nustatytus kriterijus. Kai tinkama tas vertinimas gali būti susijęs tik su augalais iš konkrečios trečiosios kilmės arba išsiuntimo valstybės, arba trečiųjų kilmės arba išsiuntimo valstybių grupės.

Tais įgyvendinimo aktais nustatytame sąrašė augalai identifikuojami ir pagal atitinkamą jų KN kodą, jeigu tas kodas suteiktas.

Be to, nurodomi ir kiti kodai, nustatyti Sąjungos teisės aktais, tuo atveju, kai jais papildomai patikslinamas konkrečiam augalui, augaliniam produktui ar kitam objektui taikytinas KN kodas.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Pirmas iš tų aktų priimamas ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 14 d.

74 straipsnis

Augalai, augaliniai produktai ir kiti objektai, kuriems reikalingi fitosanitariniai sertifikatai, siekiant juos įvežti į saugomą zoną

1. Be 72 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodytų atvejų fitosanitariniai sertifikatai yra reikalingi siekiant kai kuriuos augalus, augalinius produktus ir kitus objektus įvežti iš tam tikrų trečiųjų kilmės arba išsiuntimo valstybių į tam tikras saugomas zonas.

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomas tų augalų, augalinių produktų ir kitų objektų, taip pat pirmoje pastraipoje nurodytų atitinkamų trečiųjų kilmės arba išsiuntimo valstybių, sąrašas.

Tame sąrašė nurodomi:

- a) pirmame iš tų įgyvendinimo aktų – Direktyvos 2000/29/EB V priedo B dalies II punkte išvardyti augalai, augaliniai produktai ir kiti objektai.
- b) į šio reglamento 54 straipsnio 2 arba 3 dalyse numatytuose įgyvendinimo aktuose esantį sąrašą įtraukti augalai, augaliniai produktai ir kiti objektai.

Tais įgyvendinimo aktais nustatytame sąrašė augalai, augaliniai produktai ir kiti objektai identifikuojami ir pagal atitinkamą jų KN kodą, jeigu tas kodas suteiktas. Be to, nurodomi ir kiti kodai, nustatyti Sąjungos teisės aktais, tuo atveju, kai jais papildomai patikslinamas konkrečiam augalui, augaliniam produktui ar kitam objektui taikytinas KN kodas.

To sąrašo augalams, augaliniams produktams ir kitiems objektams fitosanitarinio sertifikato nereikalaujama, jeigu pagal 54 straipsnio 2 arba 3 dalį priimtu įgyvendinimo aktu reikalaujama, kad reikalavimų laikymasis būtų įrodytas oficialiu ženklu, kaip nurodyta 96 straipsnio 1 dalyje, arba kitokiu oficialiu patvirtinimu, kaip nurodyta 99 straipsnio 1 dalyje.

2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais iš dalies pakeičiamas 1 dalyje nurodytas įgyvendinimo aktas šiais atvejais:

- a) jeigu tame akte nurodytas augalas, augalinis produktas arba kitas objektas neatitinka 1 dalies trečios pastraipos b punkto nuostatų;
- b) jeigu tame akte nenurodytas augalas, augalinis produktas arba kitas objektas atitinka 1 dalies trečios pastraipos b punkto nuostatas.

3. Papildomai be 2 dalyje nurodytų atvejų, Komisija, laikydamosi II priedo 2 skirsnyje nustatytų principų, gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais būtų iš dalies pakeistas 1 dalyje nurodytas įgyvendinimo aktas, kai kyla rizika, kad tame įgyvendinimo akte nenurodytas augalas, augalinis produktas arba kitas objektas yra atitinkamo saugomos zonos karantininio kenkėjo šeimininkas, arba kai tame įgyvendinimo akte nurodytas augalas, augalinis produktas arba kitas objektas tokios rizikos nebekelia.

4. 1, 2 ir 3 dalyse nurodyti įgyvendinimo aktai priimami laikantis 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

5. Nukrypstant nuo 1, 2 ir 3 dalių, fitosanitariniai sertifikatai nereikalingi tiems augalams, augaliniams produktams arba kitiems objektams, kuriems taikomi 56, 57 ir 58 straipsniai ir 75 straipsnio 1 dalis.

75 straipsnis

Keleivių bagažui taikomos išimtys

1. Nedideliame kiekiui konkrečių augalų, išskyrus sodinti skirtus augalus, ir augalinių produktų ir kitų objektų iš trečiosios valstybės gali būti taikoma fitosanitarinio sertifikato reikalavimo, nustatyto pagal 72 straipsnio 1 dalį, 73 straipsnį ir 74 straipsnio 1 dalį, išimtis, jeigu jie atitinka visas šias sąlygas:

- a) jie į Sąjungos teritoriją įvežami su keleivių asmeniniu bagažu;
- b) jie neskirti naudoti profesiniais arba komerciniais tikslais;
- c) jie įtraukti į sąrašą šio straipsnio 2 dalyje numatytame įgyvendinimo akte.

2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais 1 dalyje nurodyti augalai, augaliniai produktai ir kiti objektai, taip pat atitinkamos trečiosios valstybės įtraukiamos į sąrašą, bei atitinkamais atvejais nustatomas didžiausias leidžiamas kiekvieno atitinkamo augalo, augalinio produkto ir kito objekto kiekis, kuriam turi būti taikoma toje dalyje nustatyta išimtis, ir atitinkamais atvejais – viena ar kelios iš II priedo 1 skirsnyje nustatytų rizikos valdymo priemonių.

Sprendimas dėl to sąrašų sudarymo, dėl atitinkamo didžiausio leidžiamo kiekio ir atitinkamais atvejais rizikos valdymo priemonių priimamas atsižvelgus į kenkėjo riziką, kurią kelia nedidelis tų augalų, augalinių produktų ir kitų objektų kiekis, remiantis II priedo 2 skirsnyje nustatytais kriterijais.

Ties įgyvendinimo aktai priimami laikantis 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

76 straipsnis

Sąlygos, kurias turi atitikti fitosanitarinis sertifikatas

1. Nedarant poveikio įsipareigojimams pagal Tarptautinę augalų apsaugos konvenciją (IPPC) ir atsižvelgiant į atitinkamus tarptautinius standartus, kompetentinga institucija prie augalų, augalinių produktų arba kitų objektų, kuriuos ketinama įvežti iš trečiosios valstybės, pridėtą fitosanitarinį sertifikatą pripažįsta tinkamu, tik jeigu jo turinys atitinka V priedo A dalį. Kompetentinga institucija prie augalų, augalinių produktų arba kitų objektų, kuriuos ketinama įvežti iš trečiosios valstybės, kuri nėra jų kilmės valstybė, pridėtą fitosanitarinį sertifikatą pripažįsta tinkamu, tik jeigu jo turinys atitinka V priedo A dalį, arba B dalį.

Ji fitosanitarinio sertifikato nepripažįsta tinkamu, jeigu, kai taikytina, prie jo nepridėta arba pridėta neteisinga papildoma deklaracija, nurodyta 71 straipsnio 2 dalyje, ir jeigu, kai taikytina, jame nėra patvirtinimo, nurodyto 71 straipsnio 3 dalyje.

Ji fitosanitarinio reeksporto sertifikato nepripažįsta tinkamu, jei prie to fitosanitarinio sertifikato nepridėtas fitosanitarinio eksporto sertifikato originalas arba fitosanitarinio eksporto sertifikato originalo patvirtinta kopija.

2. Kompetentinga institucija fitosanitarinį sertifikatą pripažįsta tinkamu, tik jeigu jis atitinka šiuos reikalavimus:

- a) jis išduotas bent viena iš oficialiųjų Sąjungos kalbų;
- b) jis skirtas valstybės narės nacionalinei augalų apsaugos organizacijai ir
- c) jis išduotas ne anksčiau kaip 14 dienų iki jame nurodytų augalų, augalinių produktų arba kitų objektų išvežimo iš trečiosios valstybės, kurioje jis buvo išduotas, dienos.

3. Tuo atveju, jeigu trečioji valstybė yra Tarptautinės augalų apsaugos konvencijos susitariančioji šalis, kompetentinga institucija pripažįsta tinkamais tik tos trečiosios valstybės oficialios nacionalinės augalų apsaugos organizacijos arba jai pavaldaus valstybės pareigūno, turinčio techninę kvalifikaciją ir tinkamai įgalioto tos oficialios nacionalinės augalų apsaugos organizacijos, išduotus fitosanitarinius sertifikatus.

4. Jeigu trečioji valstybė nėra Tarptautinės augalų apsaugos konvencijos susitariančioji šalis, kompetentinga institucija pripažįsta tinkamais tik tų institucijų, kurios yra kompetentingos pagal tos trečiosios valstybės nacionalines taisykles ir apie kurias pranešta Komisijai, išduotus fitosanitarinius sertifikatus. Komisija, naudodama 103 straipsnyje nurodytą elektroninę pranešimo sistemą, informuoja valstybes nares ir veiklos vykdytojus apie gautus pranešimus.

Komisijai pagal 105 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildomos šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytos tinkamumo pripažinimo sąlygos, siekiant užtikrinti tų sertifikatų patikimumą.

5. Elektroniniai fitosanitariniai sertifikatai pripažįstami tinkamais tik tuo atveju, jeigu yra pateikiami arba jais apsieikiama elektroniniu būdu naudojant kompiuterinę informacijos valdymo sistemą, skirtą oficialiai kontrolei Sąjungos lygmeniu.

77 straipsnis

Fitosanitarinio sertifikato pripažinimas negaliojančiu

1. Jeigu fitosanitarinis sertifikatas išduotas pagal 71 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis ir atitinkama kompetentinga institucija padaro išvadą, kad neįvykdytos 76 straipsnyje nurodytos sąlygos, ji tą fitosanitarinį sertifikatą pripažįsta negaliojančiu ir užtikrina, kad jis nebebūtų pridedamas prie atitinkamų augalų, augalinių produktų arba kitų objektų. Tokiu atveju dėl atitinkamų augalų, augalinių produktų arba kitų objektų kompetentinga institucija imasi vienos iš Sąjungos teisės aktuose dėl oficialios kontrolės nurodytų priemonių, kurių reikia imtis reikalavimų neatitinkančių siuntų, įvežamų į Sąjungą iš trečiųjų valstybių, atveju.

Pripažinus atitinkamą sertifikatą negaliojančiu, jo priekinėje pusėje, gerai matomoje vietoje turi būti uždėtas raudonas trikampis spaudas su atitinkamos kompetentingos institucijos įrašu „sertifikatas negalioja“, kartu su jos pavadinimu ir sertifikato pripažinimo negaliojančiu data. Užrašoma didžiosiomis raidėmis ir bent viena iš oficialių Sąjungos kalbų.

2. Valstybės narės, naudodamosi 103 straipsnyje nurodyta elektronine pranešimo sistema, praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms, kai fitosanitarinis sertifikatas pripažįstamas negaliojančiu pagal šio straipsnio 1 dalį.

Atitinkama valstybė narė taip pat praneša tą fitosanitarinį sertifikatą išdavusiai trečiajai valstybei.

3. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais būtų nustatytos techninės sąlygos, susijusios su elektroninių fitosanitarinių sertifikatų, kaip nurodyta 76 straipsnio 5 dalyje, pripažinimu negaliojančiais. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2 skirsnis

Augalų pasai, reikalingi siekiant vežti augalus, augalinius produktus ir kitus objektus Sąjungos teritorijoje

78 straipsnis

Augalų pasai

Augalo pasas – tai oficiali etiketė, naudojama augalus, augalinius produktus ir kitus objektus vežant Sąjungos teritorijoje, ir, kai taikytina, įvežant į saugomas zonas ir vežant jose, kuria patvirtinama, kad laikomasi visų 85 straipsnyje ir, įvežimo į saugomas zonas ir vežimo jose atveju, 86 straipsnyje nustatytų reikalavimų, ir kurios turinys bei forma atitinka 83 straipsnio nuostatas.

79 straipsnis

Augalai, augaliniai produktai ir kiti objektai, kuriems reikalingas augalo pasas, siekiant juos vežti Sąjungos teritorijoje

1. Augalų pasai yra reikalingi siekiant vežti tam tikrus augalus, augalinius produktus ir kitus objektus Sąjungos teritorijoje. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomas tų augalų, augalinių produktų ir kitų objektų, kuriems reikalingas augalo pasas siekiant juos vežti Sąjungos teritorijoje, sąrašas.

Į tą sąrašą įtraukiami:

- a) visi sodinti skirti augalai, išskyrus sėklas;
- b) pirmame iš tų įgyvendinimo aktų – Direktyvos 2000/29/EB V priedo A dalies I punkte išvardyti augalai, augaliniai produktai ir kiti objektai, jei jiems dar netaikomas šios pastraipos a punktas;

- c) augalai, augaliniai produktai ir kiti objektai, kuriems pagal 28 straipsnio 1, 2 arba 3 dalį arba 30 straipsnio 1, 3 arba 4 dalį nustatyti reikalavimai, susiję su jų vežimu Sąjungos teritorijoje;
- d) į 37 straipsnio 2 dalyje numatytuose įgyvendinimo aktuose esantį sąrašą įtrauktos sėklos ir
- e) į 41 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytuose įgyvendinimo aktuose esantį sąrašą įtraukti augalai, augaliniai produktai ir kiti objektai, kiek tai susiję su jų vežimu Sąjungos viduje, išskyrus sodinti skirtus augalus, augalinius produktus ir kitus objektus, kuriems pagal tą straipsnį reikalinga kita specifinė etiketė arba kitos rūšies patvirtinimas.
2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais iš dalies pakeičiamas 1 dalyje nurodytas įgyvendinimo aktas šiais atvejais:
- a) jeigu tame akte nenurodytas augalas, augalinis produktas arba kitas objektas atitinka 1 dalies antros pastraipos c, d arba e punkto nuostatas arba
- b) jeigu tame akte nurodytas augalas, augalinis produktas arba kitas objektas neatitinka 1 dalies antros pastraipos c, d arba e punkto nuostatų.
3. Papildomai be 2 dalyje nurodytų atvejų, Komisija, laikydama II priedo 2 skirsnyje nustatytų principų, gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais būtų iš dalies pakeistas 1 dalyje nurodytas įgyvendinimo aktas, kai kyla rizika, kad tame akte nenurodytas augalas, augalinis produktas arba kitas objektas yra Sąjungos karantininio kenkėjo šeimininkas, arba kai tame akte nurodytas augalas, augalinis produktas arba kitas objektas tokios rizikos nebekelia.
4. 1, 2 ir 3 dalyse nurodyti įgyvendinimo aktai priimami laikantis 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.
5. Nukrypstant nuo 1, 2 ir 3 dalių, augalų pasai nereikalingi tiems augalams, augaliniams produktams arba kitiems objektams, kuriems taikomi 46, 47, 48 ir 75 straipsniai.
6. Komisija ne vėliau kaip 2021 m. gruodžio 14 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai patirties, įgytos išplėtus augalų pasų sistemos taikymo sritį, kad ji būtų taikoma visiems Sąjungos teritorijoje vežamiems sodinti skirtiems augalams, ataskaitą, į kurią įtraukiama aiški veiklos vykdytojų sąnaudų ir jų gaunamos naudos analizė, ir jei tinkama pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

80 straipsnis

Augalai, augaliniai produktai ir kiti objektai, kuriems reikalingas augalo pasas, siekiant juos įvežti į saugomas zonas ir jose vežti

1. Augalų pasai yra reikalingi siekiant tam tikrus augalus, augalinius produktus ir kitus objektus įvežti į tam tikras saugomas zonas arba jose vežti.

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomas tų augalų, augalinių produktų ir kitų objektų, kuriems reikalingas augalo pasas, siekiant juos įvežti į tam tikras saugomas zonas ir jose vežti, sąrašas.

Į tą sąrašą įtraukiami:

- a) pirmame iš tų įgyvendinimo aktų – Direktyvos 2000/29/EB V priedo A dalies II punkte išvardyti augalai, augaliniai produktai ir kiti objektai.
- b) į šio reglamento 54 straipsnio 3 dalyje numatytuose įgyvendinimo aktuose esantį sąrašą įtraukti kiti augalai, augaliniai produktai ir kiti objektai.
2. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais būtų iš dalies pakeistas 1 dalyje nurodytas įgyvendinimo aktas šiais atvejais:
- a) jeigu tame akte nenurodytas augalas, augalinis produktas arba kitas objektas atitinka 1 dalies trečios pastraipos b punkto nuostatas arba
- b) jeigu tame akte nurodytas augalas, augalinis produktas arba kitas objektas neatitinka 1 dalies trečios pastraipos b punkto nuostatų;

3. Papildomai be 2 dalyje nurodytų atveju, Komisija, laikydama II priedo 2 skirsnyje nustatytų principų, gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais būtų iš dalies pakeistas 1 dalyje nurodytas įgyvendinimo aktas, kai kyla rizika, kad tame įgyvendinimo akte nenurodytas augalas, augalinis produktas arba kitas objektas yra atitinkamos saugomos zonos karantininio kenkėjo šeimininkas, arba kai tame įgyvendinimo akte nurodytas augalas, augalinis produktas arba kitas objektas tokios rizikos nebekelia.

4. 1, 2 ir 3 dalyse nurodyti įgyvendinimo aktai priimami laikantis 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

5. Nukrypstant nuo 1, 2 ir 3 dalių, augalų pasai nereikalingi augalams, augaliniams produktams arba kitiems objektams, kuriems taikomi 56, 57 ir 58 straipsniai.

81 straipsnis

Išimtis, taikoma tiesioginio tiekimo galutiniams naudotojams atveju

1. Augalo pasas nereikalingas vežant augalus, augalinius produktus arba kitus objektus, tiekiamus tiesiogiai galutiniam naudotojui, įskaitant sodininkus mėgėjus.

Ta išimtis netaikoma:

- a) galutiniams naudotojams, gaunantiems tuos augalus, augalinius produktus arba kitus objektus, naudojantis prekybos pagal nuotolinės prekybos sutartis priemonėmis, arba
- b) augalų, augalinių produktų arba kitų objektų, kuriems pagal 80 straipsnį reikalingas augalų pasas saugomose zonose, galutiniams naudotojams.

Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais būtų patikslinta, kad antros pastraipos b punkte nurodyti reikalavimai taikomi tik dėl tam tikrų saugomų zonų kenkėjų, augalų, augalinių produktų arba kitų objektų. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Komisijai pagal 105 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildomas šis reglamentas, nustatant atvejus, kai šio straipsnio 1 dalyje nurodyta išimtis taikoma tik nedideliame tam tikrų augalų, augalinių produktų arba kitų objektų, kiekiui. Tais deleguotaisiais aktais minėti kiekiai apibrėžiami tam tikram laikotarpiui, atsižvelgiant į atitinkamą augalą, augalinį produktą arba kitą objektą ir atitinkamą kenkėjo riziką.

82 straipsnis

Judėjimo registruotojo veiklos vykdytojo valdose ir iš vienu valdų į kitas išimtis

Augalo pasas nereikalingas, kai vykdomas augalų, augalinių produktų ir kitų objektų judėjimas to paties registruotojo veiklos vykdytojo valdose arba iš vienu valdų į kitas, tarp jų esant nedideliame atstumui.

Valstybės narės gali papildomai apibrėžti nedidelį atstumą atitinkamose jų teritorijose ir nustatyti, ar tokiam judėjimui vykdyti vietoj augalo paso reikia išduoti kitus dokumentus.

Kai toks judėjimas vykdomas tarp dviejų ar daugiau valstybių narių, išimtį, pagal kurią netaikomas reikalavimas dėl augalo paso, turi patvirtinti atitinkamų valstybių narių kompetentingos institucijos.

83 straipsnis

Augalo paso turinys ir forma

1. Augalo pasas – tai atskira etiketė, uždėta ant bet kurio paviršiaus, tinkamo 2 dalyje nurodytiems duomenims spausdinti, su sąlyga, kad augalo pasas yra aiškiai atskiriamas nuo bet kurios kitos informacijos arba etiketės, kuri taip pat gali būti ant to paviršiaus.

Augalo pasas turi būti aiškiai matomas ir lengvai įskaitomas, o jame pateikta informacija turi būti nekeičiama ir patvari.

2. Augalo pase, kuris skirtas vežimui Sąjungos teritorijoje, nurodomi VII priedo A dalyje nustatyti duomenys.

Nukrypstant nuo VII priedo A dalies 1 punkto e papunkčio, atsekamumo kodo nereikalaujama, jei auginti skirti augalai atitinka visas šias sąlygas:

a) jie paruošti tokiu būdu, kad yra tinkami parduoti galutiniams naudotojams be jokio papildomo paruošimo ir nekelia rizikos, susijusios su Sąjungos karantininių kenkėjų arba kenkėjų, kuriems taikomos pagal 30 straipsnio 1 dalį patvirtintos priemonės, išplitimu;

b) jie nepriklauso tipams arba rūšims, įtrauktiems į šio straipsnio 3 dalyje numatytame įgyvendinimo akte esantį sąrašą.

3. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais identifikuoja sodinti skirtų augalų, kuriems netaikoma 2 dalyje nurodyta išimtis, tipus ir rūšis. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4. Augalo pase, kuris skirtas įvežimui į saugomas zonas ir vežimui jose, turi būti nurodyti VII priedo B dalyje nustatyti duomenys.

5. Jei tai sodinti skirti augalai, kurie išauginti arba tiekiami rinkai kaip superelitinė, elitinė ar sertifikuota medžiaga arba superelitinės, elitinės ar sertifikuotos sėklos ar sėklinės bulvės, kaip atitinkamai nurodyta direktyvose 66/401/EEB, 66/402/EEB, 68/193/EEB, 2002/54/EB, 2002/55/EB, 2002/56/EB, 2002/57/EB ir 2008/90/EB, atskiros formos augalo pasas įtraukiamas į oficialią etiketę, parengtą pagal atitinkamas tų direktyvų nuostatas.

Jeigu taikoma ši dalis, augalo pase, kuris skirtas vežimui Sąjungos teritorijoje, nurodomi šio reglamento VII priedo C dalyje nustatyti duomenys.

Jeigu taikoma ši dalis, augalo pase, kuris skirtas įvežimui į saugomą zoną ir vežimui joje, nurodomi šio reglamento VII priedo D dalyje nustatyti duomenys.

6. Komisijai pagal 105 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamos VII priedo A, B, C ir D dalys, kad, kai taikytina, juose išdėstyti elementai būtų pritaikyti prie mokslo ir technikos žinių raidos.

7. Ne vėliau kaip 2017 m. gruodžio 14 d. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais patvirtinamos augalų pasų, skirtų vežimui Sąjungos teritorijoje, ir augalų pasų, skirtų įvežimui į saugomą zoną ir vežimui joje, formos specifikacijos, taikomos augalų pasams, nurodytiems 2 dalies pirmoje ir antroje pastraipose ir 5 dalies antroje ir trečioje pastraipose. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Jeigu būtina dėl konkrečių augalų, augalinių produktų arba kitų objektų pobūdžio, tokiems augalams, augaliniams produktams ar kitiems objektams gali būti nustatytos specialios augalo paso specifikacijos dėl dydžio.

8. Augalo pasas taip pat gali būti išduotas elektronine forma (toliau – elektroninis augalo pasas) su sąlyga, kad jame pateikti visi 2 dalyje nurodyti duomenys ir kad šios dalies antroje pastraipoje nurodytais įgyvendinimo aktais buvo nustatytos techninės sąlygos.

Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais būtų nustatytos elektroninių augalų pasų išdavimo techninės sąlygos, siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi šio straipsnio nuostatų, o tokių augalų pasų išdavimo būdas būtų tinkamas, patikimas ir veiksmingas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

84 straipsnis

Igaliotųjų profesionalių veiklos vykdytojų ir kompetentingų institucijų vykdomas augalų pasų išdavimas

1. Augalų pasus išduoda igaliotieji veiklos vykdytojai, prižiūrint kompetentingoms institucijoms.

Igaliotieji veiklos vykdytojai augalų pasus išduoda tik tiems augalams, augaliniams produktams arba kitiems objektams, už kuriuos jie atsakingi.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, kompetentingos institucijos taip pat gali išduoti augalų pasus.
3. Įgaliojami veiklos vykdytojai augalų pasus išduoda tik tose valdose, bendruose sandėliuose ir išsiuntimo punktuose, už kuriuos jie yra atsakingi ir apie kuriuos jie pranešė pagal 66 straipsnio 2 dalies d punktą, arba, kai taikomas 94 straipsnio 1 punktas, kitoje vietoje, jei kompetentinga institucija tai leido.

85 straipsnis

Augalų pasų, skirtų vežimui Sąjungos teritorijoje, esminiai reikalavimai

Augalo pasas, skirtas vežimui Sąjungos teritorijoje, išduodamas augalui, augaliniam produktui arba kitam objektui, kuris atitinka toliau nurodytus reikalavimus:

- a) jis nėra užkrėstas Sąjungos karantiniais kenkėjais arba kenkėjais, kuriems taikomos pagal 30 straipsnio 1 dalį patvirtintos priemonės;
- b) jis atitinka 37 straipsnio 1 dalies nuostatas dėl Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų, esančių ant sodinti skirtų augalų, ir 37 straipsnio 4 dalies nuostatas, susijusias su priemonėmis, kurių turi būti imtasi;
- c) jis atitinka 41 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus reikalavimus, susijusius su jo vežimu Sąjungoje;
- d) kai taikytina, atitinka taisykles, priimtas pagal atitinkamas priemones, patvirtintas pagal 17 straipsnio 3 dalį, 28 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a–d punktus, 28 straipsnio 2 dalį ir 30 straipsnio 1 bei 3 dalis, ir
- e) kai taikytina, jis atitinka priemones, kompetentingų institucijų patvirtintas siekiant sunaikinti Sąjungos karantinius kenkėjus pagal 17 straipsnio 1 dalį arba kenkėjus, kuriems taikomos pagal 30 straipsnio 1 dalį patvirtintos priemonės, ir kenkėjus, kurie pagal 29 straipsnio 1 dalį laikinai priskiriami Sąjungos karantininiams kenkėjams.

86 straipsnis

Augalų pasų, skirtų įvežimui į saugomą zoną ir vežimui joje, esminiai reikalavimai

1. Augalo pasas, skirtas įvežimui į saugomą zoną ir vežimui joje, išduodamas augalui, augaliniam produktui ir kitam objektui, kuris atitinka visus 85 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir šiuos papildomus reikalavimus:

- a) jis neužkrėstas atitinkamu saugomos zonos karantiniu kenkėju ir
- b) jis atitinka 54 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus reikalavimus.

2. Jeigu taikoma 33 straipsnio 2 dalis, šio straipsnio 1 dalyje nurodytas augalo pasas neišduodamas augalams, augaliniams produktams ar kitiems objektams, kurių kilmės vieta yra atitinkama demarkacinė zona ir kurie gali būti atitinkamo saugomos zonos kenkėjo šeimininkai.

87 straipsnis

Patikrinimai, atliekami siekiant išduoti augalų pasus

1. Augalo pasas gali būti išduodamas tik tiems augalams, augaliniams produktams ir kitiems objektams, kuriuos kruopščiai patikrinus laikantis 2, 3 ir 4 dalių nuostatų, nustatyta, kad jie atitinka 85 straipsnyje ir, kai taikytina, 86 straipsnyje nustatytus reikalavimus.

Gali būti tikrinamas kiekvienas augalas, augalinis produktas ir kitas objektas arba jų reprezentatyvioji imtis. Patikrinama ir atitinkamų augalų, augalinių produktų arba kitų objektų pakavimo medžiaga.

2. Patikrinimą atlieka įgaliojasis veiklos vykdytojas. Vis dėlto toliau nurodytais atvejais patikrinimą atlieka kompetentinga institucija:

- a) kai taikomas šio straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos c punktas, susijęs su patikra, mėginių ėmimu ir tyrimais;

- b) kai taikoma 84 straipsnio 2 dalis arba
- c) kai patikrinimas atliekamas šalia esančioje teritorijoje, kaip nurodyta šio straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos b punkte, o įgaliotasis veiklos vykdytojas neturi prieigos prie tos šalia esančios teritorijos.
3. Patikrinimas turi atitikti visas šias sąlygas:
- a) turi būti tikrinama tinkamu laiku ir atsižvelgiant į susijusią riziką;
- b) patikrinimas atliekamas 66 straipsnio 2 dalies d punkte nurodytose valdose. Kai to reikalaujama pagal 28 straipsnio 1 dalį, 30 straipsnio 1 dalį, 37 straipsnio 4 dalį, 41 straipsnio 2 dalį arba 54 straipsnio 2 dalį priimtais įgyvendinimo aktais, patikrinimas taip pat atliekamas šalia atitinkamų augalų, augalinių produktų ar kitų objektų auginimo (gamybos) vietos esančioje teritorijoje;
- c) per patikrinimą atliekama bent vizualinė apžiūra, kuri papildoma:
- i) kompetentingos institucijos atliekama patikra, mėginių ėmimu ir tyrimais, kilus įtarimui dėl Sąjungos karantininio kenkėjo arba kenkėjų, kuriems taikomos pagal 30 straipsnio 1 dalį patvirtintos priemonės, buvimo arba kilus įtarimui dėl saugomos zonos karantininio kenkėjo buvimo atitinkamoje saugomoje zonoje, arba
- ii) mėginių ėmimu ir tyrimais, kilus įtarimui dėl Sąjungos reguliuojamo nekarantininio kenkėjo buvimo ir, jei taikytina, kai viršijamos atitinkamos ribinės vertės;
- d) jos rezultatai registruojami ir saugomi bent trejus metus.

Tas patikrinimas atliekamas nedarant poveikio jokiems konkrečioms patikrinimo reikalavimams arba priemonėms, priimtiems pagal 28 straipsnio 1, 2 arba 3 dalis, 30 straipsnio 1, 3 arba 4 dalis, 37 straipsnio 3 dalį, 41 straipsnio 2 arba 3 dalis arba 54 straipsnio 2 arba 3 dalis. Jei tais patikrinimo reikalavimais ar priemonėmis nustatyta, kad patikrinimą turi atlikti kompetentinga institucija, to patikrinimo neturi atlikti šio straipsnio 2 dalyje nurodytas įgaliotasis veiklos vykdytojas.

4. Komisijai pagal 105 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildomas šis reglamentas, nustatant išsamias priemones, susijusias su vizualine apžiūra, mėginių ėmimu bei tyrimais ir konkrečių augalų, augalinių produktų ir kitų objektų patikrinimų, nurodytų šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse, dažnumu ir atlikimo laiku, atsižvelgiant į konkrečią kenkėjų riziką, kurią jie gali kelti. Tie patikrinimai, kai taikoma, atliekami tam tikrų sodinti skirtų augalų, priklausančių superelitinei, elitinei ar sertifikuotai medžiagai, sėkloms arba sėklinėms bulvėms, arba standartinei ar CAC medžiagai ar sėkloms, kaip atitinkamai nurodyta direktyvose 66/401/EEB, 66/402/EEB, 68/193/EEB, 2002/54/EB, 2002/55/EB, 2002/56/EB, 2002/57/EB, 2008/72/EB ir 2008/90/EB, atžvilgiu.

Kai Komisija priima tokius deleguotuosius aktus dėl konkrečių sodinti skirtų augalų ir kai tiems sodinti skirtiems augalams pagal direktyvas 66/401/EEB, 66/402/EEB, 68/193/EEB, 2002/54/EB, 2002/55/EB, 2002/56/EB, 2002/57/EB ir 2008/90/EB taikomos sertifikavimo schemas, Komisija pagal tas direktyvas vienoje sertifikavimo schemoje nustato reikalavimus dėl patikrinimų, atliekamų siekiant nustatyti, ar esama Sąjungos karantininių kenkėjų arba kenkėjų, kuriems taikomos pagal šio reglamento 30 straipsnio 1 dalį patvirtintos priemonės, ir Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų, ir dėl patikrinimų, susijusių su kitomis sodinti skirtų augalų savybėmis.

Priimdama minėtus deleguotuosius aktus, Komisija atsižvelgia į mokslo bei technikos žinių pokyčius ir į tarptautinius standartus.

88 straipsnis

Augalų pasų pritvirtinimas

Atitinkami profesionalūs veiklos vykdytojai augalų pasus pritvirtina prie atitinkamų augalų, augalinių produktų ir kitų objektų prekybos vieneto prieš juos vežant Sąjungos teritorijoje, vadovaudamiesi 79 straipsniu, arba prieš juos įvežant į saugomą zoną ar vežant joje pagal 80 straipsnį. Kai tokie augalai, augaliniai produktai arba kiti objektai vežami pakuotėje, ryšulyje arba konteineryje, augalo pasas pritvirtinamas prie tos pakuotės, ryšulio arba konteinerio.

89 straipsnis

Profesionalių veiklos vykdytojų įgaliojimas išduoti augalų pasus

1. Kompetentinga institucija įgalioja profesionalų veiklos vykdytoją išduoti augalų pasus (toliau – įgaliojimas išduoti augalų pasus) konkrečioms augalų, augalinių produktų ir kitų objektų šeimoms, gentims ar rūšims ir prekių tipams, jeigu tas profesionalus veiklos vykdytojas tenkina abi toliau nurodytas sąlygas:
 - a) jis turi žinių, reikalingų atlikti 87 straipsnyje nurodytus patikrinimus, susijusius su Sąjungos karantiniais kenkėjais arba kenkėjais, kuriems taikomos pagal 30 straipsnio 1 dalį patvirtintos priemonės, saugomų zonų karantiniais kenkėjais ir Sąjungos reguliuojamais nekarantiniais kenkėjais, kurie galėtų daryti poveikį atitinkamiems augalams, augaliniams produktams ir kitiems objektams, ir su tų kenkėjų buvimo požymiais, jų sukeliama simptomais ir tų kenkėjų atsiradimo ir išplitimo prevencijos priemonėmis;
 - b) jis yra įdiegęs sistemas ir procedūras, kurios padeda įvykdyti jo prievoles, susijusias su atsekamumu, kaip nustatyta 69 ir 70 straipsniuose.
2. Komisijai pagal 105 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildomas šis reglamentas, nustatant kriterijus, kuriuos turi įvykdyti profesionalūs veiklos vykdytojai, kad atitiktų šio straipsnio 1 dalies a punkte nustatytas sąlygas, ir procedūras, skirtas užtikrinti, kad tų kriterijų būtų laikomasi.

90 straipsnis

Įgaliotųjų veiklos vykdytojų prievolės

1. Kai įgaliotasis veiklos vykdytojas ketina išduoti augalo pasą, jis identifikuoja ir prižiūri jo paties vykdomo auginimo (gamybos) proceso etapus ir augalų, augalinių produktų ir kitų objektų vežimo etapus, kurie yra labai svarbūs, siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi 37 straipsnio 1 dalies, 41 straipsnio 1 dalies, 85 ir 87 straipsnių ir, kai taikytina, 33 straipsnio 2 dalies, 54 straipsnio 1 dalies ir 86 straipsnio bei taisyklių, priimtų pagal 28 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis, 30 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis ir, kai taikytina, 37 straipsnio 4 dalį.

Jis bent trejus metus registruoja įrašus apie tokių etapų identifikavimą ir priežiūrą.

2. 1 dalyje nurodytas įgaliotasis veiklos vykdytojas užtikrina, kad prireikus būtų rengiami tinkami jo darbuotojų, kurie dalyvauja atliekant 87 straipsnyje minėtus patikrinimus, mokymai, siekiant užtikrinti, kad tie darbuotojai turėtų žinių, reikalingų tiems patikrinimams atlikti.

91 straipsnis

Kenkėjų rizikos valdymo planai

1. Įgaliotieji veiklos vykdytojai gali būti nustatę kenkėjo rizikos valdymo planus. Kompetentinga institucija patvirtina tuos planus, jei jie atitinka visas toliau išdėstytas sąlygas:

- a) juose nustatytos tinkamos priemonės, kad tie veiklos vykdytojai įvykdytų 90 straipsnio 1 dalyje nurodytas prievoles;
- b) jie atitinka šio straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus.

Įgaliotieji veiklos vykdytojai, įgyvendinantys patvirtintą kenkėjo rizikos valdymo planą, gali būti tikrinami rečiau.

2. Kenkėjo rizikos valdymo planuose, kurie atitinkamai atvejais parengiami kaip standartinės veiklos procedūros vadovai, pateikiama bent ši informacija:

- a) informacija, kurią reikia pateikti pagal 66 straipsnio 2 dalį dėl įgaliotųjų veiklos vykdytojų registravimo;
- b) informacija, kurią reikia pateikti pagal 69 straipsnio 4 dalį ir 70 straipsnio 1 dalį dėl augalų, augalinių produktų ir kitų objektų atsekamumo;
- c) įgaliotojo veiklos vykdytojo auginimo (gamybos) procesų aprašas ir jo veikla, susijusi su augalų, augalinių produktų ir kitų objektų vežimu bei pardavimu;

- d) 90 straipsnio 1 dalyje nurodytų pagrindinių etapų analizė ir priemonės, kurių įgaliotasis veiklos vykdytojas imasi, siekdamas sumažinti su tais pagrindiniais etapais susijusią kenkėjo riziką;
- e) galiojančios procedūros ir veiksmai, kurių numatyta imtis kilus įtarimams dėl karantininių kenkėjų buvimo arba juos aptikus, įrašai apie tokius įtarimus arba aptiktus kenkėjus ir įrašai apie veiksmus, kurių imtasi;
- f) darbuotojų, dalyvaujančių perduodant pranešimus, nurodytus 14 straipsnyje, atliekant patikrinimus, nurodytus 87 straipsnio 1 dalyje, išduodant augalų pasus pagal 84 straipsnio 1 dalį, 93 straipsnio 1 bei 2 dalis ir 94 straipsnį ir pritvirtinant augalų pasus pagal 88 straipsnį, funkcijos ir atsakomybės sritys ir
- g) mokymai, surengti šios dalies f punkte nurodytiems darbuotojams.

3. Kai kompetentinga institucija sužino, kad atitinkamas profesionalus veiklos vykdytojas netaiko 1 dalies pirmos pastraipos a punkte nurodytų priemonių arba kad kenkėjo rizikos valdymo planas nebeatitinka kurio nors iš 1 dalies pirmos pastraipos b punkte nurodytų reikalavimų, ta institucija nedelsdama imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad tų sąlygų nesilaikymas būtų sustabdytas. Tos priemonės gali apimti to plano patvirtinimo panaikinimą.

Jeigu kompetentinga institucija ėmėsi priemonių pagal pirmą pastraipą, tačiau nepanaikino plano patvirtinimo, ir jeigu reikalavimų ir toliau nesilaikoma, ta institucija nedelsdama panaikina tą patvirtinimą.

92 straipsnis

Patikros ir įgaliojimo panaikinimas

1. Kompetentinga institucija bent vieną kartą per metus atlieka patikras ir, atitinkamais atvejais, ima mėginius ir atlieka tyrimus, kad patikrintų, ar įgaliotieji veiklos vykdytojai laikosi 83 straipsnio 1, 2, 4 arba 5 dalies, 87 straipsnio, 88 straipsnio, 89 straipsnio 1 dalies, 90 straipsnio arba 93 straipsnio 1, 2, 3 arba 5 dalių.

2. Kai kompetentingai institucijai tampa žinoma, kad įgaliotasis veiklos vykdytojas nesilaiko 1 dalyje nurodytų nuostatų arba kad augalas, augalinis produktas arba kitas objektas, kuriam tas profesionalus veiklos vykdytojas išdavė augalo pasą, neatitinka 85 straipsnio arba, jei taikytina, 86 straipsnio, ta institucija nedelsdama imasi būtinų priemonių, siekdama užtikrinti, kad tų nuostatų nesilaikymas būtų sustabdytas.

Tos priemonės gali apimti įgaliojimo išduoti augalų pasus augalams, augaliniams produktams ir kitiems objektams panaikinimą.

3. Jeigu kompetentinga institucija ėmėsi priemonių pagal 2 dalį, tačiau nepanaikino įgaliojimo išduoti augalų pasus atitinkamiems augalams, augaliniams produktams ir kitiems objektams, ir jeigu 85 straipsnio arba, jei taikytina, 86 straipsnio ir toliau nesilaikoma, ta institucija nedelsdama panaikina tą įgaliojimą.

93 straipsnis

Augalo pasų pakeitimas

1. Įgaliotasis veiklos vykdytojas, gavęs augalų, augalinių produktų arba kitų objektų, kuriems išduotas augalo pasas, prekybos vienetą, arba profesionalaus veiklos vykdytojo prašymu veikianti kompetentinga institucija gali tam prekybos vienetui išduoti naują augalo pasą, kuriuo pakeičiamas pirminis tam prekybos vienetui išduotas augalo pasas, jeigu įvykdomos 3 dalyje nustatytos sąlygos.

2. Kai augalų, augalinių produktų arba kitų objektų, kuriems išduotas augalo pasas, prekybos vienetas padalinamas į du ar daugiau naujų prekybos vienetų, už tuos naujus prekybos vienetus atsakingas įgaliotasis veiklos vykdytojas arba profesionalaus veiklos vykdytojo prašymu veikianti kompetentinga institucija išduoda augalo pasą kiekvienam naujam po padalijimo sudarytam prekybos vienetui, jeigu įvykdomos 3 dalyje nustatytos sąlygos. Tie augalų pasai pakeičia pirminiam prekybos vienetui išduotą augalo pasą.

3. Augalo pasas, kaip nurodyta 1 ir 2 dalyse, gali būti išduotas, tik jeigu įvykdomos šios sąlygos:

- a) yra įvykdomi 69 straipsnio 3 dalyje nurodyti atsekamumo reikalavimai, susiję su atitinkamais augalais, augaliniams produktams ar kitais objektais;

- b) kai taikytina, atitinkami augalai, augaliniai produktai ar kiti objektai ir toliau atitinka 85 ir 86 straipsniuose nurodytus reikalavimus ir
 - c) atitinkamų augalų, augalinių produktų arba kitų objektų savybės nepakito.
4. Kai augalo pasas išduodamas pagal 1 arba 2 dalį, nereikalaujama atlikti 87 straipsnio 1 dalyje nurodyto patikrinimo.
5. Pakeitus augalo pasą pagal 1 ar 2 dalį atitinkamas įgaliotasis veiklos vykdytojas seną augalo pasą arba jo turinį saugo bent trejus metus.

Jei kompetentinga institucija pakeičia augalo pasą pagal 1 ar 2 dalį, profesionalus veiklos vykdytojas, kurio prašymu jis išduodamas, seną augalo pasą arba jo turinį saugo bent trejus metus.

Tas saugojimas gali būti vykdomas augalo pase pateiktą informaciją saugant kompiuterinėje duomenų bazėje, jei tai apima informaciją, pateiktą atsekamumo brūkšniniame kode, hologramoje, luste arba kitame duomenų nešlyje, kurie gali papildyti atsekamumo kodą, kaip nurodyta VII priede.

94 straipsnis

Augalų pasai, kuriais pakeičiami fitosanitariniai sertifikatai

1. Nukrypstant nuo 87 straipsnio, jeigu iš trečiosios valstybės į Sąjungos teritoriją įvežamas augalas, augalinis produktas arba kitas objektas, kuriam vežti Sąjungos teritorijoje reikalingas augalo pasas pagal 79 straipsnio 1 dalį ir 80 straipsnio 1 dalį, pasas išduodamas jei vykdant oficialią kontrolę pasienio kontrolės poste buvo sėkmingai atlikti patikrinimai, susiję su jo įvežimu, ir buvo prieita prie išvados, kad atitinkamas augalas, augalinis produktas arba kitas objektas atitinka esminius reikalavimus, taikomus išduodant augalo pasą pagal 85 straipsnį ir, atitinkamais atvejais, pagal 86 straipsnį.

Fitosanitarinio sertifikato pakeitimas augalo pasu gali būti atliekamas atitinkamo augalo, augalinio produkto arba kito objekto paskirties vietoje, o ne įvežimo punkte, jei paskirties vietoje leidžiama atlikti patikrinimą, kaip nurodyta Sąjungos teisės aktuose dėl oficialios kontrolės.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies pirmos pastraipos, valstybės narės gali nuspręsti atitinkamo augalo, augalinio produkto ar kito objekto įvežimo į Sąjungos teritoriją vietoje fitosanitarinį sertifikatą pakeisti fitosanitarinio sertifikato originalo patvirtinta kopija.

Tą fitosanitarinio sertifikato originalo patvirtintą kopiją išduoda kompetentinga institucija ir ji pridedama prie atitinkamo vežamo augalo, augalinio produkto arba kito objekto tik iki punkto, kuriame išduodamas augalo pasas, ir tik atitinkamos valstybės narės teritorijoje.

3. Kompetentinga institucija fitosanitarinį sertifikatą saugo bent trejus metus. Tas saugojimas gali būti vykdomas fitosanitariniame sertifikate pateiktą informaciją saugant kompiuterinėje duomenų bazėje.

Kai taikomas 101 straipsnio 2 dalies a punktas, tas fitosanitarinis sertifikatas pakeičiamas patvirtinta jo kopija.

95 straipsnis

Augalo paso pripažinimas negaliojančiu ir jo pašalinimas

1. Profesionalus veiklos vykdytojas, atsakingas už augalų, augalinių produktų arba kitų objektų prekybos vieneto kontrolę, pripažįsta augalo pasą negaliojančiu ir, jei įmanoma, pašalina jį nuo to prekybos vieneto, kai jis sužino, kad nesilaikoma bet kurio iš 83–87, 89, 90, 93 arba 94 straipsniuose nustatytų reikalavimų.

Nedarant poveikio 14 straipsnyje nurodytai prievolei pranešti, tas profesionalus veiklos vykdytojas informuoja kompetentingą instituciją, kurios įgaliotas jis vykdo veiklą.

2. Kai profesionalus veiklos vykdytojas nesilaiko 1 dalies nuostatų, kompetentinga institucija augalo pasą paskelbia negaliojančiu ir, jei įmanoma, pašalina jį nuo atitinkamo prekybos vieneto.

3. Kai taikomos 1 ir 2 dalys, atitinkamas profesionalus veiklos vykdytojas augalo pasą, kuris pripažintas negaliojančiu, arba jo turinį saugo bent trejus metus.

Tas saugojimas gali būti vykdomas augalo pase, kuris pripažintas negaliojančiu, pateiktą informaciją saugant kompiuterinėje duomenų bazėje, jei tai apima informaciją, pateiktą atsekamumo brūkšniniame kode, hologramoje, luste arba kitame duomenų nešlyje, kurie gali papildyti atsekamumo kodą, kaip nurodyta VII priede, ir pranešimą apie tą pripažinimą negaliojančiu.

4. Kai taikomos 1 ir 2 dalys, atitinkamas profesionalus veiklos vykdytojas apie tai atitinkamai informuoja įgaliotąjį veiklos vykdytoją arba kompetentingą instituciją, išdavusius augalo pasą, kuris pripažintas negaliojančiu.

5. Valstybės narės, naudodamos 103 straipsnyje nurodytą elektroninę pranešimo sistemą, praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms, kai augalo pasas pašalinamas ir pripažįstamas negaliojančiu pagal šio straipsnio 2 dalį.

3 skirsnis

Kiti patvirtinimai

96 straipsnis

Medinės pakavimo medžiagos, medienos arba kitų objektų ženklینimas

1. Ženklas, kuriuo paženklinta medinė pakavimo medžiaga, mediena arba kiti objektai, siekiant patvirtinti, kad jie buvo apdoroti pagal ISPM15 1 priedą, turi atitikti ISPM15 2 priede nustatytus reikalavimus visais šiais atvejais:

- a) medinė pakavimo medžiaga įvežta į Sąjungos teritoriją iš trečiosios valstybės, kaip nurodyta 43 straipsnyje;
- b) medinė pakavimo medžiaga paženklinta Sąjungos teritorijoje, išvežant iš Sąjungos teritorijos;
- c) medinė pakavimo medžiaga, mediena arba kiti objektai vežami Sąjungos teritorijoje, jei to reikalaujama pagal 28, 30, 41 arba 54 straipsnį priimtu įgyvendinimo aktu;
- d) bet kuri kita medinė pakavimo medžiaga, mediena arba kitas objektas, paženklinti Sąjungos teritorijoje.

Ženklinama tik tais atvejais, kai medinė pakavimo medžiaga, mediena arba kiti objektai buvo apdoroti vienu ar keliais patvirtintais būdais, nurodytais ISPM15 1 priede, nedarant poveikio Europos Parlamento ir Tarybos reglamentams (EB) Nr. 1005/2009 ⁽¹⁾, (EB) Nr. 1107/2009 ⁽²⁾ ir (ES) Nr. 528/2012 ⁽³⁾.

Medinės pakavimo medžiagos, medienos arba kitų objektų, paženklintų Sąjungos teritorijoje, atveju, ženklinti ženklų gali tik registruotasis veiklos vykdytojas, įgaliotas pagal 98 straipsnį.

Pirmos pastraipos a ir b punktai netaikomi medinei pakavimo medžiagai, kuriai taikomos ISPM15 numatytos išimtys.

2. Komisijai pagal 105 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiami šio straipsnio 1 dalies reikalavimai, siekiant juos pritaikyti prie tarptautinių standartų pokyčių ir visų pirma prie ISPM15.

97 straipsnis

Medinės pakavimo medžiagos taisymas Sąjungos teritorijoje

1. Medinė pakavimo medžiaga, paženklinta 96 straipsnyje nurodytu ženklų, yra taisoma tik tuo atveju, jeigu įvykdomos visos toliau nurodytos sąlygos:

- a) medinę pakavimo medžiagą taisantis asmuo yra registruotasis veiklos vykdytojas, įgaliotas pagal 98 straipsnį;

⁽¹⁾ 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1005/2009 dėl ozono sluoksnį ardančių medžiagų (OL L 286, 2009 10 31, p. 1).

⁽²⁾ 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ir panaikinantis Tarybos direktyvas 79/117/EEB ir 91/414/EEB (OL L 309, 2009 11 24, p. 1).

⁽³⁾ 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 528/2012 dėl biocidinių produktų tiekimo rinkai ir jų naudojimo (OL L 167, 2012 6 27, p. 1).

- b) naudojamoms medžiagoms ir apdorojimo būdams yra tinkami taisymui atlikti;
- c) ženklams tinkamai paženklinama iš naujo.

2. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais būtų nustatomos konkrečios sąlygos, susijusios su 1 dalyje nurodyta medžiaga, apdorojimu ir ženkliniu. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Tuose įgyvendinimo aktuose atsižvelgiama į atitinkamus tarptautinius standartus ir visų pirma į ISPM15.

3. 1 ir 2 dalys netaikomos, kai profesionalus veiklos vykdytojas bet kuriuo būdu negrįžtamai pašalina visus ankstesnius ženklus nuo medinės pakavimo medžiagos.

98 straipsnis

Registruotųjų veiklos vykdytojų, ženklinančių ženklus medinę pakavimo medžiagą Sąjungos teritorijoje, įgaliojimas ir jų priežiūra

1. Jei pateikiamas prašymas, kompetentinga institucija registruotajam veiklos vykdytojui suteikia įgaliojimus ženklinti 96 straipsnyje nurodytu ženklais ir taisyti medinę pakavimo medžiagą pagal 97 straipsnį, jeigu registruotasis veiklos vykdytojas tenkina abi šias sąlygas:

- a) jis turi reikiamų žinių, susijusių su medinės pakavimo medžiagos, medienos ir kitų objektų apdorojimu, reikalaujama pagal 96 straipsnyje ir 97 straipsnyje nurodytus aktus;
- b) jis turi tokiam apdorojimui tinkamą infrastruktūrą ir įrangą (toliau – apdorojimo infrastruktūra);

Komisijai pagal 105 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildomas šis reglamentas, nustatant įgaliojimų suteikimo reikalavimus, atitinkamais atvejais atsižvelgiant į mokslinių ir techninių žinių pokyčius ir į tarptautinius standartus.

2. Jei pateikiamas prašymas, kompetentinga institucija registruotajam veiklos vykdytojui suteikia įgaliojimus ženklinti 96 straipsnyje nurodytu ženklais ir taisyti medinę pakavimo medžiagą pagal 97 straipsnį, naudojant kito veiklos vykdytojo infrastruktūros objekte apdorotą medieną, jeigu laikomasi visų toliau nurodytų sąlygų, taikomų tuo ženklais ženklinti medinei pakavimo medžiagai:

- a) jis naudoja tik tokią medieną:
 - i) kuri yra apdorota vienu ar keliais patvirtintais būdais, nurodytais ISPM15 1 priede, ir apdorota pagal šio straipsnio 1 dalį įgalioto registruotojo veiklos vykdytojo infrastruktūros objektuose, arba
 - ii) kuri yra apdorota vienu ar keliais patvirtintais būdais, nurodytais ISPM15 1 priede, trečiojoje valstybėje esančiame apdorojimo infrastruktūros objekte, kurį patvirtino tos trečiosios valstybės nacionalinė augalų apsaugos organizacija;
- b) užtikrinama, kad būtų galima atsekti Sąjungos teritorijoje esančius apdorojimo infrastruktūros objektus, kuriuose buvo apdorota tuo tikslu naudojama mediena, arba atitinkamus trečiojoje valstybėje esančius apdorojimo infrastruktūros objektus;
- c) kai taikytina, pagal 28 straipsnio 1 ir 2 dalis, 30 straipsnio 1 ir 3 dalis, 41 straipsnio 2 ir 3 dalis ir 54 straipsnio 2 ir 3 dalis naudojama tik šios pastraipos a punkte nurodyta mediena, prie kurios pridėtas augalo pasas arba bet kuris kitas dokumentas, kuriuo suteikiama garantija, kad ISPM15 1 priede nurodyti apdorojimo reikalavimai yra įvykdyti.

3. Kompetentinga institucija bent kartą per metus vykdo registruotųjų veiklos vykdytojų, kuriems pagal 1 ir 2 dalis suteikti įgaliojimai, priežiūrą, siekdama patikrinti bei užtikrinti, kad medinė pakavimo medžiaga, mediena ir kiti objektai jų būtų atitinkamai apdorojami ir ženkliniai pagal 96 straipsnio 1 dalį ir 97 straipsnio 2 dalį ir atitiktų atitinkamai šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytas sąlygas.

4. Kai kompetentinga institucija sužino, kad profesionalus veiklos vykdytojas nesilaiko 1 arba 2 dalyse nurodytų reikalavimų, ji nedelsdama imasi reikalingų priemonių, siekdama užtikrinti, kad tų nuostatų nesilaikymas būtų sustabdytas.

Jeigu kompetentinga institucija ėmėsi tų priemonių, tačiau nepanaikino 1 arba 2 dalyse nurodytų įgaliojimų, ir jeigu reikalavimų ir toliau nesilaikoma, ta institucija nedelsdama panaikina 1 arba 2 dalyse nurodytus įgaliojimus.

99 straipsnis

Kiti nei medinės pakavimo medžiagos ženklas patvirtinimai

1. Komisijai pagal 105 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildomas šis reglamentas, nustatant elementus, nurodytinus oficialiuose patvirtinimuose, išduodamuose augalams, augaliniams produktams arba kitiems objektams, išskyrus medinę pakavimo medžiagą, kai jų reikalaujama pagal taikytinus tarptautinius standartus siekiant įrodyti, kad įgyvendintos pagal 28 straipsnio 1 arba 2 dalį, 30 straipsnio 1 arba 3 dalį, 41 straipsnio 2 arba 3 dalį, 44 straipsnį arba 54 straipsnio 2 arba 3 dalį priimtoms priemonės.
2. 1 dalyje nurodytuose deleguotuosiuose aktuose taip pat gali būti nustatyti reikalavimai, susiję su vienu ar keliais iš šių dalykų:
 - a) profesionalių veiklos vykdytojų įgaliojimu, susijusiu su 1 dalyje nurodytų oficialių patvirtinimų išdavimu;
 - b) kompetentingos institucijos vykdoma profesionalių veiklos vykdytojų, kuriems pagal šios dalies a punktą suteikti įgaliojimai, priežiūra;
 - c) šios dalies a punkte nurodytų įgaliojimų panaikinimu.
3. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos šio straipsnio 1 dalyje nurodytų patvirtinimų formos specifikacijos. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4 skirsnis

Augalų, augalinių produktų ir kitų objektų eksportas iš Sąjungos teritorijos

100 straipsnis

Fitosanitarinis eksporto iš Sąjungos sertifikatas

1. Kai trečiosios valstybės fitosanitariniuose importo reikalavimuose numatyta, kad norint iš Sąjungos teritorijos į tą trečiąją valstybę eksportuoti augalus, augalinius produktus arba kitus objektus reikalingas fitosanitarinis sertifikatas (toliau – fitosanitarinis eksporto sertifikatas), tą sertifikatą išduoda kompetentinga institucija profesionalaus veiklos vykdytojo prašymu, jeigu įvykdomos visos toliau nurodytos sąlygos:
 - a) ta kompetentinga institucija profesionalų veiklos vykdytoją yra įregistravusi pagal 65 straipsnį;
 - b) profesionalus veiklos vykdytojas kontroliuoja eksportuotiną augalą, augalinį produktą arba kitą objektą;
 - c) yra užtikrinta, kad augalas, augalinis produktas arba kitas objektas atitinka atitinkamos trečiosios valstybės fitosanitarinius importo reikalavimus.

Kompetentinga institucija fitosanitarinį eksporto sertifikatą taip pat išduoda asmenų, kurie nėra profesionalūs veiklos vykdytojai, prašymu, jei įvykdomos pirmos pastraipos b ir c punktuose nustatytos sąlygos.

Šios dalies taikymo tikslais kompetentinga institucija fitosanitarinių eksporto sertifikatų išdavimo funkcijų nepaveda jokiam kitam asmeniui.

2. Nedarant poveikio išipareigojimams pagal IPPC ir atsižvelgiant į atitinkamus tarptautinius standartus, fitosanitarinis eksporto sertifikatas išduodamas, kai turima informacija leidžia kompetentingai institucijai patvirtinti atitinkamo augalo, augalinio produkto arba kito objekto atitiktą atitinkamos trečiosios valstybės fitosanitariniams importo reikalavimams. Ta informacija gali būti gaunama iš vieno ar daugiau nurodytų šaltinių, kai taikytina:
 - a) atitinkamų augalų, augalinių produktų arba kitų objektų patikrų, mėginių ėmimo ir tyrimų arba jų auginimo (gamybos) vietovės ir arti jos esančios teritorijos;
 - b) oficialios informacijos apie užkrėtimo kenkėjais statusą atitinkamų augalų, augalinių produktų ar kitų produktų auginimo (gamybos) vietoje, auginimo (gamybos) vietovėje, kilmės teritorijoje arba šalyje;
 - c) 78 straipsnyje nurodyto augalo paso, pridėto prie atitinkamų augalų, augalinių produktų arba kitų objektų, kai tuo augalo pasu patvirtinami kompetentingos institucijos atliktų patikrų rezultatai;
 - d) 96 straipsnio 1 dalyje nurodyto medinės pakavimo medžiagos ženklo arba 99 straipsnio 1 dalyje nurodyto patvirtinimo;

- e) 102 straipsnyje nurodytame išankstiniame eksporto sertifikate pateiktos informacijos;
 - f) fitosanitariniame sertifikate pateiktos oficialios informacijos, kaip nurodyta 71 straipsnyje, kai atitinkami augalai, augaliniai produktai arba kiti objektai įvežti į Sąjungos teritoriją iš trečiosios valstybės;
3. Fitosanitarinis eksporto sertifikatas turi atitikti VIII priedo A dalyje nustatyto modelio aprašymą ir formą.
 4. Komisijai pagal 105 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiami šio straipsnio 2 dalyje ir VIII priedo A dalyje nurodyti elementai, siekiant juos pritaikyti prie atitinkamų tarptautinių standartų raidos.
 5. Elektroniniai fitosanitariniai eksporto sertifikatai yra pateikiami arba jais apsieičiama elektroniniu būdu naudojant kompiuterinę informacijos valdymo sistemą, skirtą oficialiai kontrolei Sąjungos lygmeniu.

101 straipsnis

Fitosanitarinis reeksporto iš Sąjungos sertifikatas

1. Augalo, augalinio produkto arba kito objekto, kurio kilmės šalis yra trečioji valstybė ir kuris į Sąjungos teritoriją buvo įvežtas iš tos arba kitos trečiosios valstybės, reeksporto atveju, vietoj fitosanitarinio eksporto sertifikato, kai tai įmanoma, išduodamas fitosanitarinis reeksporto iš Sąjungos sertifikatas (toliau – fitosanitarinis reeksporto sertifikatas).

Kompetentinga institucija fitosanitarinį reeksporto sertifikatą profesionalaus veiklos vykdytojo prašymu išduoda, jeigu įvykdomos visos toliau nurodytos sąlygos:

- a) ta kompetentinga institucija profesionalų veiklos vykdytoją yra įregistravusi pagal 65 straipsnį;
- b) profesionalus veiklos vykdytojas kontroliuoja reeksportuotiną augalą, augalinį produktą arba kitą objektą;
- c) yra užtikrinta, kad augalas, augalinis produktas arba kitas objektas atitinka atitinkamos trečiosios valstybės fitosanitarinius importo reikalavimus.

Kompetentinga institucija fitosanitarinį reeksporto sertifikatą taip pat išduoda asmenų, kurie nėra profesionalūs veiklos vykdytojai, prašymu, jei įvykdomos antros pastraipos b ir c punktuose nustatytos sąlygos.

Šios dalies taikymo tikslais kompetentinga institucija fitosanitarinių reeksporto sertifikatų išdavimo funkcijų nepaveda jokiam kitam asmeniui.

2. Nedarant poveikio įsipareigojimams pagal IPPC ir atsižvelgiant į atitinkamus tarptautinius standartus, fitosanitarinis reeksporto sertifikatas išduodamas, kai turima informacija leidžia patvirtinti, kad laikomasi atitinkamos trečiosios valstybės fitosanitarinių importo reikalavimų ir visų toliau nurodytų sąlygų:

- a) prie fitosanitarinio reeksporto sertifikato pridedamas fitosanitarinio sertifikato, kurį trečioji kilmės valstybė išdavė augalui, augaliniam produktui arba kitam objektui, originalas arba patvirtinta jo kopija;
- b) atitinkamas augalas, augalinis produktas arba kitas objektas nebuvo užaugintas, pagamintas arba perdirbtas, siekiant pakeisti jo pobūdį po įvežimo į Sąjungos teritoriją;
- c) atitinkamam augalui, augaliniam produktui arba kitam objektui nebuvo kilusi užsikrėtimo arba užterštumo karantiniais kenkėjais arba reguliuojamais nekarantiniais kenkėjais, kurie įtraukti į paskirties trečiosios valstybės sąrašą, rizika, kol jis buvo sandėliuojamas valstybėje narėje, iš kurios turi būti eksportuotas į tą trečiąją valstybę;
- d) išlaikyta atitinkamo augalo, augalinio produkto arba kito objekto tapatybė.

3. *Mutatis mutandis* taikoma 100 straipsnio 2 dalis.

4. Fitosanitarinis reeksporto sertifikatas turi atitikti VIII priedo B dalyje nustatyto modelio aprašymą ir formą.

5. Komisijai pagal 105 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiama VIII priedo B dalis, siekiant ją pritaikyti prie atitinkamų tarptautinių standartų pokyčių.

6. Elektroniniai fitosanitariniai reeksperto sertifikatai yra pateikiami arba jais apsieikiama elektroniniu būdu naudojant kompiuterinę informacijos valdymo sistemą, skirtą oficialiai kontrolei Sąjungos lygmeniu.

102 straipsnis

Išankstiniai eksporto sertifikatai

1. Valstybės narės, iš kurios eksportuojami 100 straipsnio 1 dalyje nurodyti augalai, augaliniai produktai ar kiti objektai, kompetentingos institucijos ir valstybės narės, kurioje augalai, augaliniai produktai ar kiti objektai buvo užauginti, pagaminti, saugoti arba perdirbti, kompetentingos institucijos keičiasi reikalinga fitosanitarine informacija, kad būtų galima išduoti fitosanitarinį eksporto sertifikatą.

2. 1 dalyje nurodyta informacija keičiamasi naudojant suderintą dokumentą (toliau – išankstinis eksporto sertifikatas), kuriame valstybės narės, kurioje augalai, augaliniai produktai arba kiti objektai buvo užauginti, pagaminti, saugoti arba perdirbti, kompetentingos institucijos patvirtina tų augalų, augalinių produktų arba kitų objektų atitiktį konkrečioms fitosanitariniams reikalavimams, susijusiems su vienu ar daugiau iš šių dalykų:

- a) konkrečių kenkėjų nebuvimu atitinkamuose augaluose, augaliniuose produktuose arba kituose objektuose arba jų buvimu, kai jų kiekis nesiekia nustatytos ribos;
- b) atitinkamų augalų, augalinių produktų arba kitų objektų kilme konkrečiame lauke, gamybos vietoje, auginimo (gamybos) vietovėje arba zonoje;
- c) užkrėtimo kenkėjais statusu atitinkamų augalų, augalinių produktų ar kitų objektų auginimo lauke, gamybos vietoje, gamybos vietovėje arba kilmės teritorijoje ar valstybėje;
- d) atitinkamų augalų, augalinių produktų arba kitų objektų patikrų, mėginių ėmimo ir tyrimų rezultatais;
- e) fitosanitarinėmis procedūromis, taikomomis atitinkamų augalų, augalinių produktų arba kitų objektų auginimui (gamybai) arba perdirbimui.

3. Išankstinį eksporto sertifikatą profesionalaus veiklos vykdytojo prašymu išduoda kompetentingos institucijos tos valstybės narės, kurioje augalai, augaliniai produktai arba kiti objektai buvo užauginti, pagaminti, saugoti arba perdirbti, kol tie augalai, augaliniai produktai arba kiti objektai yra atitinkamo profesionalaus veiklos vykdytojo valdose.

4. Išankstinis eksporto sertifikatas pridedamas prie atitinkamų augalų, augalinių produktų ir kitų objektų, kai jie vežami Sąjungos teritorijoje, jeigu atitinkamos valstybės narės neapsieikią jame pateikta informacija per kompiuterinę informacijos valdymo sistemą, skirtą oficialiai kontrolei Sąjungos lygmeniu, arba elektroniniais mainais joje.

5. Nedarant poveikio 3 dalyje nustatytiems reikalavimams, išankstinis eksporto sertifikatas gali būti išduodamas, kai augalai, augaliniai produktai arba kiti objektai yra išvežti iš atitinkamo profesionalaus veiklos vykdytojo valdų, su sąlyga, kad buvo atliktos patikros ir, prireikus, paimti mėginiai, kuriais patvirtinama tų augalų, augalinių produktų arba kitų objektų atitiktis vienam ar keliems konkrečioms fitosanitariniams reikalavimams, nurodytiems 2 dalyje.

6. Išankstiniame eksporto sertifikate pateikiami VIII priedo C dalyje nustatyti elementai ir šis sertifikatas yra VIII priedo C dalyje nustatytos formos.

Komisijai pagal 105 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiama VIII priedo C dalis, siekiant ją pritaikyti prie mokslo ir technikos žinių ir atitinkamų tarptautinių standartų pokyčių.

7. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos išankstinio eksporto sertifikato išdavimo procedūros. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

VII Skyrius

Komisijos paramos priemonės

103 straipsnis

Elektroninės pranešimo sistemos sukūrimas

Komisija sukuria elektroninę pranešimo sistemą, kuria valstybės narės teikia pranešimus.

Ta sistema prijungiama prie kompiuterinės informacijos valdymo sistemos, skirtos oficialiai kontrolei Sąjungos lygmeniu, ir yra su ja suderinama.

104 straipsnis

Informacija, pranešimų forma bei terminai ir pranešimai, jei įtariamas kenkėjų buvimas

Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais būtų nustatytos konkrečios taisyklės, susijusios su 9 straipsnio 1 ir 2 dalyse, 11 straipsnyje, 17 straipsnio 3 dalyje, 18 straipsnio 6 dalyje, 19 straipsnio 2 dalyje, 28 straipsnio 7 dalyje, 29 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje, 30 straipsnio 8 dalyje, 33 straipsnio 1 dalyje, 40 straipsnio 4 dalyje, 41 straipsnio 4 dalyje, 46 straipsnio 4 dalyje, 49 straipsnio 6 dalyje, 53 straipsnio 4 dalyje, 54 straipsnio 4 dalyje, 62 straipsnio 1 dalyje, 77 straipsnio 2 dalyje ir 95 straipsnio 5 dalyje nurodytų pranešimų teikimu. Tos taisyklės susijusios su vienu ar daugiau iš šių aspektų:

- a) informacija, kurią reikia įtraukti į tuos pranešimus;
- b) tų pranešimų forma ir nurodymais, kaip pildyti tą formą;
- c) tam tikros informacijos, nurodytos a punkte, pateikimo terminais;
- d) atvejais, kai turi būti pranešama apie įtariamą kenkėjo buvimą dėl to, kad reikia imtis skubių veiksmy, atsižvelgiant į jo biologines savybes ir galimybę greitai ir plačiai išplisti;
- e) reikalavimų nesilaikymo atvejais, apie kuriuos turi būti pranešama, kai dėl tų reikalavimų nesilaikymo atveju atsiranda Sąjungos karantininio kenkėjo arba kenkėjo, kuris laikinai priskiriamas Sąjungos karantininiams kenkėjams, išplitimo rizika.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 107 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

VIII SKYRIUS

Baigiamosios nuostatos

105 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 6 straipsnio 2 dalyje, 7 straipsnyje, 8 straipsnio 5 dalyje, 19 straipsnio 7 dalyje, 21 straipsnyje, 32 straipsnio 5 dalyje, 34 straipsnio 1 dalyje, 38 straipsnyje, 43 straipsnio 2 dalyje, 46 straipsnio 2 dalyje, 48 straipsnio 5 dalyje, 51 straipsnyje, 65 straipsnio 4 dalyje, 71 straipsnio 4 dalyje, 76 straipsnio 4 dalyje, 81 straipsnio 2 dalyje, 83 straipsnio 6 dalyje, 87 straipsnio 4 dalyje, 89 straipsnio 2 dalyje, 96 straipsnio 2 dalyje, 98 straipsnio 1 dalyje, 99 straipsnio 1 dalyje, 100 straipsnio 4 dalyje, 101 straipsnio 5 dalyje ir 102 straipsnio 6 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2016 m. gruodžio 13 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiais, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trimis mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 6 straipsnio 2 dalyje, 7 straipsnyje, 8 straipsnio 5 dalyje, 19 straipsnio 7 dalyje, 21 straipsnyje, 32 straipsnio 5 dalyje, 34 straipsnio 1 dalyje, 38 straipsnyje, 43 straipsnio 2 dalyje, 46 straipsnio 2 dalyje, 48 straipsnio 5 dalyje, 51 straipsnyje, 65 straipsnio 4 dalyje, 71 straipsnio 4 dalyje, 76 straipsnio 4 dalyje, 81 straipsnio 2 dalyje, 83 straipsnio 6 dalyje, 87 straipsnio 4 dalyje, 89 straipsnio 2 dalyje, 96 straipsnio 2 dalyje, 98 straipsnio 1 dalyje, 99 straipsnio 1 dalyje, 100 straipsnio 4 dalyje, 101 straipsnio 5 dalyje ir 102 straipsnio 6 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų įgaliojimui.

4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą, Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais, vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.
5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
6. Pagal 6 straipsnio 2 dalį, 7 straipsnį, 8 straipsnio 5 dalį, 19 straipsnio 7 dalį, 21 straipsnį, 32 straipsnio 5 dalį, 34 straipsnio 1 dalį, 38 straipsnį, 43 straipsnio 2 dalį, 46 straipsnio 2 dalį, 48 straipsnio 5 dalį, 51 straipsnį, 65 straipsnio 4 dalį, 71 straipsnio 4 dalį, 76 straipsnio 4 dalį, 81 straipsnio 2 dalį, 83 straipsnio 6 dalį, 87 straipsnio 4 dalį, 89 straipsnio 2 dalį, 96 straipsnio 2 dalį, 98 straipsnio 1 dalį, 99 straipsnio 1 dalį, 100 straipsnio 4 dalį, 101 straipsnio 5 dalį ir 102 straipsnio 6 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

106 straipsnis

Skubos procedūra

1. Pagal šį straipsnį priimti deleguotieji aktai įsigalioja nedelsiant ir taikomi tol, kol nepareiškiami 2 dalyje nurodyti prieštaravimų. Pranešime Europos Parlamentui ir Tarybai apie deleguotąjį aktą nurodomos skubos procedūros taikymo prielaidos.
2. Europos Parlamentas arba Taryba, laikydamiesi 105 straipsnio 6 dalyje nurodytos procedūros, gali pareikšti prieštaravimų dėl deleguotojo akto. Tokiu atveju Komisija, gavusi pranešimą apie Europos Parlamento arba Tarybos sprendimą pareikšti prieštaravimų, nedelsdama panaikina aktą.

107 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinis komitetas, įsteigtas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002 ⁽¹⁾ 58 straipsnio 1 dalį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis. Kai komiteto nuomonei gauti būtina rašytinė procedūra, tokia procedūra laikoma baigta be rezultato, jei per nuomonei pateikti nustatytą laikotarpį taip nusprendžia komiteto pirmininkas arba to prašo paprastoji komiteto narių dauguma.
3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 8 straipsnis kartu su jo 5 straipsniu.

108 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato sankcijų, taikomų pažeidus šį reglamentą, taisykles ir imasi visų būtinų priemonių kad šios sankcijos būtų įgyvendinamos. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

Valstybės narės ne vėliau kaip 2019 m. gruodžio 14 d. praneša Komisijai apie tas nuostatas ir nedelsdamos jai praneša apie visus vėlesnius joms įtakos turinčius pakeitimus.

⁽¹⁾ 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002, nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, 2002 2 1, p. 1).

*109 straipsnis***Panaikinimas**

1. Direktyva 2000/29/EB panaikinama, išskyrus toliau nurodytas nuostatas:
 - a) 1 straipsnio 4 dalį;
 - b) įžanginę dalį ir 2 straipsnio 1 dalies g, i, j, k, l, m, n, p, q ir r punktus;
 - c) 11 straipsnio 3 dalį;
 - d) 12 straipsnį;
 - e) 13 straipsnį;
 - f) 13a straipsnį;
 - g) 13b straipsnį;
 - h) 13c straipsnį;
 - i) 13d straipsnį;
 - j) 21 straipsnio 1–5 dalis;
 - k) 27a straipsnį;
 - l) VIIIa priedą.
2. Panaikinamos šios direktyvos:
 - a) Direktyva 69/464/EEB;
 - b) Direktyva 74/647/EEB;
 - c) Direktyva 93/85/EEB;
 - d) Direktyva 98/57/EB;
 - e) Direktyva 2006/91/EB;
 - f) Direktyva 2007/33/EB.
3. Nuorodos į pagal 1 ir 2 dalį panaikintus aktus laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal IX priede pateiktą atitikties lentelę.

*110 straipsnis***Reglamento (ES) Nr. 228/2013 pakeitimas**

Reglamento (ES) Nr. 228/2013 24 straipsnio 2 dalis papildoma šia pastraipa:

„Kenkėjų kontrolės atokiausiuose Sąjungos regionuose programų Sąjungos finansavimas įgyvendinamas laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 652/2014 (*).“

(*) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 652/2014, kuriuo nustatomos išlaidų, susijusių su maisto grandine, gyvūnų sveikata ir gerove bei augalų sveikata ir augalų dauginamąja medžiaga, valdymo nuostatos ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 98/56/EB, 2000/29/EB ir 2008/90/EB, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 178/2002, (EB) Nr. 882/2004 ir (EB) Nr. 396/2005, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/128/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1107/2009 ir panaikinami Tarybos sprendimai 66/399/EEB, 76/894/EEB ir 2009/470/EB (OL L 189, 2014 6 27, p. 1).“

*111 straipsnis***Reglamento (ES) Nr. 652/2014 pakeitimai**

Reglamentas (ES) Nr. 652/2014 iš dalies keičiamas taip:

- 1) 1 straipsnio e punktą pakeičiamas taip:

„e) dėl apsaugos nuo augalų kenkėjų priemonių;“

2) 5 straipsnio 2 dalis papildoma šiuo punktu:

„c) finansuoti kenkėjų kontrolės atokiausiuose Sąjungos regionuose, kaip nurodyta 25 straipsnyje, programoms“;

3) 16 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktai pakeičiami taip:

„a) kenkėjo naikinimo užkrėstoje zonoje priemonės, kurių kompetentingos institucijos imasi pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/2031 (*) 17 straipsnio 1 dalį, 28 straipsnio 1 dalį, 29 straipsnio 1 dalį arba 30 straipsnio 1 dalį;

b) prioritetinio kenkėjo, įtraukto į sąrašą pagal Reglamento (ES) 2016/2031 6 straipsnio 2 dalį, izoliavimo priemonės, kurias Sąjunga priėmė pagal to reglamento 28 straipsnio 2 dalį, taikomos užkrėstoje zonoje, kurioje negalima sunaikinti to prioritetinio kenkėjo, kai tos priemonės būtinos, kad tas prioritetinis kenkėjas nebeplistų Sąjungos teritorijoje. Tos priemonės susijusios su šio kenkėjo sunaikinimu buferinėje zonoje, esančioje aplink užkrėstą zoną, jeigu jis aptinkamas toje buferinėje zonoje, ir

c) prioritetinio kenkėjo, įtraukto į sąrašą pagal Reglamento (ES) 2016/2031 6 straipsnio 2 dalį, išplitimo prevencijos priemonės, kurias Sąjunga priėmė pagal to reglamento 28 straipsnio 3 dalį, kai tos priemonės būtinos, kad tas prioritetinis kenkėjas nebeplistų Sąjungos teritorijoje.

(*) 2016 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/2031 dėl apsaugos nuo augalų kenkėjų priemonių, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 228/2013, (ES) Nr. 652/2014 ir (ES) Nr. 1143/2014 ir panaikinamos Tarybos direktyvos 69/464/EEB, 74/647/EEB, 93/85/EEB, 98/57/EB, 2000/29/EB, 2006/91/EB ir 2007/33/EB (OL L 317, 2016 11 23 p. 4).“;

4) 17 straipsnis pakeičiamas taip:

„17 straipsnis

Sąlygos

Priemonėms, nurodytoms 16 straipsnyje, finansuoti galima gauti dotacijas, jei jos buvo taikomos nedelsiant ir buvo laikomasi taikytinų atitinkamų Sąjungos teisės aktų nuostatų, taip pat jei tenkinama viena arba daugiau iš šių sąlygų:

a) jos yra susijusios su pagal Reglamento (ES) 2016/2031 5 straipsnio 2 dalį į sąrašą įtrauktais Sąjungos karantiniais kenkėjais, apie kurių buvimą Sąjungos teritorijoje nėra žinoma;

b) jos yra susijusios su kenkėjais, kurie neįtraukti į sąrašą kaip Sąjungos karantininiai kenkėjai ir kuriems taikoma valstybės narės kompetentingos institucijos pagal Reglamento (ES) 2016/2031 29 straipsnio 1 dalį priimta priemonė;

c) jos yra susijusios su kenkėjais, kurie neįtraukti į sąrašą kaip Sąjungos karantininiai kenkėjai ir kuriems taikoma priemonė, kurią Komisija priėmė pagal Reglamento (ES) 2016/2031 30 straipsnio 1 dalį;

d) jos yra susijusios su prioritetiniais kenkėjais, įtrauktais į sąrašą pagal Reglamento (ES) 2016/2031 6 straipsnio 2 dalį;

Jeigu priemonės atitinka sąlygą, nustatytą pirmos pastraipos b punkte, dotacija nepadengia išlaidų, patirtų praėjus daugiau nei dvejiems metams po atitinkamos valstybės narės kompetentingos institucijos pagal Reglamento (ES) 2016/2031 29 straipsnį priimtos priemonės įsigaliojimo arba po tos priemonės taikymo pabaigos. Jeigu priemonės atitinka sąlygą, nustatytą pirmos pastraipos c punkte, dotacija nepadengia išlaidų, patirtų po priemonės, kurią Komisija priėmė pagal Reglamento (ES) 2016/2031 30 straipsnio 1 dalį, taikymo pabaigos.“;

5) 18 straipsnio 1 dalyje d punktas pakeičiamas taip:

„d) išlaidos kompensacijoms atitinkamiems savininkams žalai už sunaikintus augalus, augalinius produktus ar kitus objektus, patirtai taikant 16 straipsnyje nurodytas priemones, atlyginti, neviršijant tokių augalų, augalinių produktų ir kitų objektų rinkos vertės, kurią jie būtų turėję, jei nebūtų buvę paveikti tų priemonių; atlyginimo vertė (jei yra) iš kompensacijos atskaitoma; ir“;

6) 19 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Dotacijos gali būti suteikiamos valstybėms narėms metinėms ir daugiametėms stebėsenos programoms, kurios vykdomos kenkėjams aptikti (stebėsenos programos), jei tos stebėsenos programos atitinka bent vieną iš šių trijų sąlygų:

- a) jos yra susijusios su pagal Reglamento (ES) 2016/2031 5 straipsnio 2 dalį į sąrašą įtrauktais Sąjungos karantiniais kenkėjais, apie kurių buvimą Sąjungos teritorijoje nėra žinoma;
- b) jos yra susijusios su prioritetiniais kenkėjais, įtrauktais į sąrašą pagal Reglamento (ES) 2016/2031 6 straipsnio 2 dalį, ir
- c) jos yra susijusios su kenkėjais, kurie neįtraukti į sąrašą kaip Sąjungos karantininiai kenkėjai ir kuriems taikoma priemonė, kurią Komisija priėmė pagal Reglamento (ES) 2016/2031 30 straipsnio 1 dalį.“;

b) trečia pastraipa pakeičiama taip:

„Jeigu priemonės atitinka pirmos dalies c punkte nustatytą sąlygą, dotacija nepadengia išlaidų, patirtų baigus taikyti priemonę, kurią Komisija priėmė pagal Reglamento (ES) 2016/2031 30 straipsnio 1 dalį.“;

7) 20 straipsnyje prieš a punktą įterpiamas naujas punktas:

„-a) vizualių patikrinimų išlaidos;“;

8) 47 straipsnyje 2 punktas pakeičiamas taip:

„2) įterpiamas šis straipsnis:

„15a straipsnis

Valstybės narės nustato, kad bet kas, sužinojęs apie I arba II priede nurodyto kenkėjo arba kenkėjo, kuriam taikoma priemonė pagal 16 straipsnio 2 arba 3 dalį, buvimą arba turi pagrindo jį įtarti, nedelsdamas praneša apie tai kompetentingai institucijai ir šiai paprašius pateikia savo turimą informaciją dėl to buvimą. Tais atvejais, kai pranešama ne raštu, kompetentinga institucija tą pranešimą oficialiai užregistruoja.““

112 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 1143/2014 pakeitimas

Reglamento (ES) Nr. 1143/2014 2 straipsnio 2 dalies d punktas pakeičiamas taip:

„d) augalų kenkėjams, įtrauktiems į sąrašą pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/2031 (*) 5 straipsnio 2 dalį arba 32 straipsnio 3 dalį, arba tiems, kuriems taikytinos priemonės pagal to reglamento 30 straipsnio 1 dalį;

(*) 2016 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/2031 dėl apsaugos nuo augalų kenkėjų priemonių, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 228/2013, (ES) Nr. 652/2014 ir (ES) Nr. 1143/2014 ir panaikinamos Tarybos direktyvos 69/464/EEB, 74/647/EEB, 93/85/EEB, 98/57/EB, 2000/29/EB, 2006/91/EB ir 2007/33/EB (OL L OL L 317, 2016 11 23 p. 4).“

113 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2019 m. gruodžio 14 d. Tačiau:

- a) 111 straipsnio 8 punktą taikomas nuo 2017 m. sausio 1 d.;
 - b) 100 straipsnio 3 dalis ir 101 straipsnio 4 dalis taikomos nuo 2021 m. sausio 1 d.
2. 109 straipsnio 2 dalies a, c, d ir f punktuose nurodyti aktai panaikinami nuo 2022 m. sausio 1 d. Minėtų aktų ir šio reglamento nuostatų prieštaravimų atveju, šio reglamento nuostatos yra viršesnės.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2016 m. spalio 26 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkas
I. LESAY

I PRIEDAS

KENKĖJŲ PRISKYRIMO PAGAL JŲ KELIAMĄ RIZIKĄ SAJUNGOS TERITORIJAI KRITERIJAI

1 SKIRSNIS

Kenkėjų, kurie priskiriami karantininiams kenkėjams, kaip nurodyta 3 straipsnyje, 6 straipsnio 1 dalyje, 7 straipsnyje, 29 straipsnio 2 dalyje, 30 straipsnio 2 dalyje ir 49 straipsnio 3 dalyje, identifikavimo kriterijai

1) Kenkėjo tapatybė

Turi būti aiškiai apibrėžta taksonominė kenkėjo tapatybė arba įrodyta, kad kenkėjas kelia nuoseklius simptomus ir yra užkrečiamasis.

Taksonominė kenkėjo tapatybė turi būti apibrėžta rūšies lygmeniu arba atitinkamai aukštesnių arba žemesnių taksonų lygmeniu, jeigu tas taksono lygmuo yra mokslškai pagrįstas remiantis jo virulentiškumu, šeimininkų grupe arba ryšiais su pernešėjais.

2) Kenkėjo buvimas konkrečioje teritorijoje

Taikoma viena arba daugiau iš nurodytų sąlygų:

- a) remiantis turima informacija, kenkėjo konkrečioje teritorijoje nėra;
- b) remiantis turima informacija, kenkėjo nėra konkrečioje teritorijoje, išskyrus tam tikrą jos dalį;
- c) remiantis turima informacija, kenkėjo nėra konkrečioje teritorijoje, išskyrus atsitiktinius, nereguliuojamus, pavienius ir retus jo buvimo toje teritorijoje atvejus.

Jeigu taikomas b arba c punktas, laikoma, kad kenkėjas nėra plačiai išplitęs.

3) Kenkėjo gebėjimas patekti į konkrečią teritoriją, joje įsitvirtinti ir išplisti

a) Gebėjimas patekti

Laikoma, kad kenkėjas geba išplisti konkrečioje teritorijoje arba, jeigu jis aptinkamas, tačiau nėra plačiai išplitęs, toje teritorijos dalyje, kurioje jo nėra, (toliau – atitinkama kenkėjams jautraus arealo dalis), natūraliai plisdamas arba jeigu įvykdomos visos toliau nurodytos sąlygos:

- i) kalbant apie augalus, augalinius produktus arba kitus objektus, įvežamus į konkrečią teritoriją, jis siejamas su tais augalais, augaliniais produktais ir kitais objektais jų kilmės teritorijoje arba vietoje, iš kurios jie įvežami į konkrečią teritoriją;
- ii) jis išgyvena vežamas arba sandėliuojamas;
- iii) jis gali būti perduotas tinkamam augalui šeimininkui, augaliniam produktui arba kitam objektui konkrečioje teritorijoje.

b) Gebėjimas įsitvirtinti

Laikoma, kad kenkėjas geba įsitvirtinti konkrečioje teritorijoje, arba, jeigu jis aptinkamas, tačiau nėra plačiai išplitęs, toje teritorijos dalyje, kurioje jo nėra, jeigu įvykdomos visos toliau nurodytos sąlygos:

- i) yra kenkėjo šeimininkų ir, kai tinkama, kenkėjo pernešėjų;
- ii) lemiami aplinkos veiksniai yra palankūs atitinkamam kenkėjui ir, kai taikoma, jo pernešėjui, dėl kurių kenkėjas gali ištvirti nepalankaus klimato laikotarpius ir išgyventi visą gyvenimo ciklą;

- iii) toje teritorijoje taikomi palankūs auginimo būdai ir kontrolės priemonės;
 - iv) kenkėjo išgyvenimo metodai, reprodukcinė strategija, genetinis prisitaikumas ir jo mažiausias būtinas gyvybingos populiacijos dydis palankūs jo įsitvirtinimui.
- c) Gebėjimas išplisti
- Laikoma, kad kenkėjas geba išplisti konkrečioje teritorijoje arba, jeigu jis aptinkamas, tačiau nėra plačiai išplitęs, toje teritorijos dalyje, kurioje jo nėra, jei tenkinama viena arba daugiau iš šių sąlygų:
- i) aplinka yra tinkama natūraliam kenkėjo plitimui;
 - ii) kliūtys kenkėjui natūraliai plisti yra nepakankamos;
 - iii) kenkėjas gali būti pervežamas prekėse arba transporto priemonėse;
 - iv) yra kenkėjo šeiminių ir, kai taikoma, pernešėjų;
 - v) toje teritorijoje taikomi palankūs auginimo būdai ir kontrolės priemonės;
 - vi) nėra natūralių kenkėjo priešų ir antagonistų arba jų gebėjimai suvaldyti kenkėją nepakankami.
- 4) Galimas ekonominis bei socialinis poveikis ir poveikis aplinkai

Kenkėjo patekimas, įsitvirtinimas ir išplitimas konkrečioje teritorijoje arba, jeigu jis aptinkamas, tačiau nėra plačiai išplitęs, toje teritorijos dalyje, kurioje jo nėra, daro nepriimtina ekonominį bei socialinį poveikį ir (arba) poveikį aplinkai toje teritorijoje arba jos dalyje, kurioje jis nėra plačiai išplitęs, susijusį su vienu ar keliais iš toliau nurodytų aspektų:

- a) prarastu derliumi kiekio ir kokybės atžvilgiu;
- b) kontrolės priemonių sąnaudomis;
- c) atsodinimo sąnaudomis ir (arba) dėl būtinybės išauginti pakaitinius augalus atsirandančiais nuostoliais;
- d) poveikiu esamai auginimo (gamybos) praktikai;
- e) poveikiu medžiams gatvėse, parkams ir natūralioms gamtinėms augvietėms ir apsodintiems plotams;
- f) poveikiu vietos augalams, biologinei įvairovei ir ekosistemos paslaugoms;
- g) poveikiu kitų kenkėjų įsitvirtinimui, išplitimui ir daromam poveikiui, pavyzdžiui, kuris atsiranda dėl atitinkamo kenkėjo gebėjimo būti kitų kenkėjų pernešėju;
- h) gamintojo išlaidų arba sąnaudų, įskaitant kontrolės sąnaudas ir naikinimo bei izoliavimo sąnaudas, pokyčiu;
- i) poveikiu gamintojo pelnui, kuris atsiranda dėl kokybės, auginimo (gamybos) sąnaudų, produktyvumo arba kainų pokyčio;
- j) vietos ar užsienio vartotojų paklausos pokyčiu, kurį lemia produkto kokybės pokytis;
- k) poveikiu vidaus ir eksporto rinkoms ir mokamoms kainoms, įskaitant poveikį galimybei patekti į eksporto rinką ir tikimybę, kad prekybos partneriai nustatys fitosanitarinius apribojimus;
- l) papildomiems moksliniams tyrimams ir konsultacijoms reikalingais ištekliais;
- m) kontrolės priemonių poveikiu aplinkai ir kitu nepageidaujamu poveikiu;
- n) poveikiu tinklui „Natura 2000“ arba kitoms saugomoms teritorijoms;
- o) ekologinių procesų ir ekosistemos struktūros, stabilumo arba procesų pokyčiais, įskaitant tolesnį poveikį augalų rūšims, eroziją, gruntinio vandens lygio pokyčius, gaisro pavojų, maisto medžiagų apykaitą;

- p) aplinkos atkūrimo sąnaudomis ir prevencijos priemonėmis;
- q) poveikiu aprūpinimo maistu saugumui ir maisto saugai;
- r) poveikiu užimtumui;
- s) poveikiu vandens kokybei, rekreacijai, turizmui, kraštovaizdžio paveldui, gyvūnų ganymui, medžioklei, žvejybai.

2 SKIRSNIS

Sąjungos karantininių kenkėjų, kurie priskiriami prioritetiniams kenkėjams, kaip nurodyta 6 straipsnio 1 ir 2 dalyse, identifikavimo kriterijai

Laikoma, kad Sąjungos karantininiai kenkėjai turi didžiausią ekonominį, socialinį poveikį ar poveikį aplinkai Sąjungos teritorijoje, jeigu jų patekimas, ištvirtinimas ir išplitimas atitinka vieną ar kelis iš toliau nurodytų punktų:

- a) Ekonominis poveikis: kenkėjas gali sukelti didelių nuostolių, kalbant apie 1 skirsnio 4 punkte nurodytą tiesioginį ir netiesioginį poveikį Sąjungos teritorijoje augantiems didelės ekonominės vertės augalams.

Pirmoje pastraipoje nurodyti augalai gali būti medžiai, kurie nenaudojami gamybai.

- b) Socialinis poveikis: kenkėjas gali sukelti vieną ar kelis iš nurodytų padarinių:
 - i) labai sumažinti užimtumą atitinkamame žemės ūkio, sodininkystės arba miškininkystės sektoriuje arba su tais sektoriais susijusiose pramonės šakose, įskaitant turizmą ir rekreaciją;
 - ii) kelti reikšmingą riziką aprūpinimo maistu saugumui arba maisto saugai;
 - iii) lemti svarbių Sąjungos teritorijoje augančių arba auginamų medžių rūšių arba Sąjungos kraštovaizdžiui svarbių, taip pat kultūrinio ar istorinio paveldo medžių rūšių išnykimą arba daryti jiems ilgalaikę didelę žalą.
- c) Poveikis aplinkai: kenkėjas gali sukelti vieną ar kelis iš nurodytų padarinių:
 - i) reikšmingą poveikį biologinei įvairovei ir ekosistemų paslaugoms, įskaitant poveikį augalų bei gyvūnų rūšims ir jų buveinėms, kurie įtraukti į sąrašą pagal Tarybos direktyvos 92/43/EEB ⁽¹⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/147/EB ⁽²⁾ nuostatas;
 - ii) būtinybę ilgą laiką ženkliai didinti naudojamų atitinkamų augalų apsaugos produktų kieki;
 - iii) svarbių Sąjungos teritorijoje augančių arba auginamų medžių rūšių, arba Sąjungos kraštovaizdžiui svarbių, taip pat kultūrinio ar istorinio paveldo medžių rūšių išnykimą arba ilgalaikę didelę žalą jiems.

3 SKIRSNIS

Preliminarus vertinimo, siekiant identifikuoti laikinai Sąjungos karantininiams kenkėjams priskirtinus kenkėjus, kuriems taikytinos laikinos priemonės, kaip nurodyta 29 straipsnio 1 dalyje ir 30 straipsnio 1 dalyje, kriterijai

1 poskirsnis

Preliminarus vertinimo, siekiant identifikuoti laikinai Sąjungos karantininiams kenkėjams priskirtinus kenkėjus, kuriems taikytinos laikinos priemonės, kaip nurodyta 29 straipsnio 1 dalyje, kriterijai

1) Kenkėjo tapatybė

Kenkėjas atitinka 1 skirsnio 1 dalyje apibrėžtą kriterijų.

⁽¹⁾ 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos (OL L 206, 1992 7 22, p. 7).

⁽²⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/147/EB dėl laukinių paukščių apsaugos (OL L 20, 2010 1 26, p. 7).

2) Kenkėjo buvimas valstybės narės teritorijoje

Remiantis turima informacija, anksčiau kenkėjo valstybės narės teritorijoje nebuvo. Pagal tos valstybės narės turimą informaciją taip pat galima spręsti, kad kenkėjo anksčiau nebuvo Sąjungos teritorijoje, arba laikoma, kad jis atitinka 1 skirsnio 2 dalies b arba c punktuose nustatytas sąlygas, susijusias su Sąjungos teritorija.

3) Kenkėjo išvirtinimo ir išplitimo Sąjungos teritorijoje arba konkrečioje (-se) Sąjungos teritorijos dalyje (-se), kurioje (-se) jo nėra, tikimybė

Remiantis valstybės narės turima informacija, kenkėjas atitinka 1 skirsnio 3 dalies b ir c punktuose apibrėžtus kriterijus, kalbant apie jos teritoriją ir, kiek ta valstybė narė gali tai įvertinti, Sąjungos teritoriją.

4) Galimas ekonominis ir socialinis poveikis ir poveikis aplinkai

Remiantis valstybės narės turima informacija, kenkėjas darytų nepriimtina ekonominių, socialinių poveikį ir (arba) poveikį aplinkai jos teritorijoje ir, kiek valstybė narė gali tai įvertinti, Sąjungos teritorijoje, jeigu jis išvirtintų ir išplistų toje teritorijoje.

Tas poveikis apima bent vieną ar kelis iš tiesioginių padarinių, nurodytų 1 skirsnio 4 dalies a–g punktuose.

2 poskirsnis

Preliminarus vertinimo, siekiant identifikuoti laikinai Sąjungos karantininiams kenkėjams priskirtinus kenkėjus, kuriems taikytinos laikinos priemonės, kaip nurodyta 30 straipsnio 1 dalyje, kriterijai

1) Kenkėjo tapatybė

Kenkėjas atitinka 1 skirsnio 1 dalyje apibrėžtą kriterijų.

2) Kenkėjo buvimas Sąjungos teritorijoje

Remiantis turima informacija, anksčiau kenkėjo Sąjungos teritorijoje nebuvo arba laikoma, kad jis atitinka 1 skirsnio 2 dalies b arba c punktuose nustatytas sąlygas, susijusias su Sąjungos teritorija.

3) Kenkėjo išvirtinimo ir išplitimo Sąjungos teritorijoje arba konkrečioje (-se) Sąjungos teritorijos dalyje (-se), kurioje (-se) jo nėra, tikimybė

Remiantis Sąjungos turima informacija, kenkėjas atitinka 1 skirsnio 3 dalies b ir c punktuose apibrėžtus kriterijus, susijusias su Sąjungos teritorija.

4) Galimas ekonominis ir socialinis poveikis ir poveikis aplinkai

Remiantis Sąjungos turima informacija, kenkėjas darytų nepriimtina ekonominių, socialinių poveikį ir (arba) poveikį aplinkai Sąjungos teritorijoje, jeigu jis išvirtintų ir išplistų toje teritorijoje.

Tas poveikis apima bent vieną ar kelis iš tiesioginių padarinių, nurodytų 1 skirsnio 4 dalies punkto a–g punktuose.

4 SKIRSNIS

Kenkėjų, priskirtinų Sąjungos reguliuojamiems nekarantininiams kenkėjams, kaip nurodyta 36 ir 38 straipsniuose, identifikavimo kriterijai

1) Kenkėjo tapatybė

Kenkėjas atitinka 1 skirsnio 1 dalyje apibrėžtą kriterijų.

2) Kenkėjo išplitimo Sąjungos teritorijoje tikimybė

Vertinant nustatoma, kad kenkėjo perdavimas vyksta pirmiausia per konkrečius sodinti skirtus augalus, o ne natūraliais jo plitimo būdais ar vežant augalinius produktus arba kitus objektus.

Atliekant vertinimą atsižvelgiama atitinkamai į šiuos aspektus:

- a) kenkėjo gyvenimo ciklą ant atitinkamų šeiminių skaičių;
- b) kenkėjo biologines savybes, epidemiologiją ir gajumą;
- c) galimus kenkėjo perdavimo atitinkamam šeiminiui būdus (natūralūs, įsikišant žmogui ar kiti) ir tų patekimo kelių efektyvumą, įskaitant plitimo aplinkybes ir greitį;
- d) paskesnę užsikrėtimą kenkėju ir jo perdavimą nuo atitinkamo šeiminių kitiems augalams ir atvirkščiai;
- e) klimato veiksnius;
- f) kultivavimo praktiką prieš nuimant derlių ir jų nuėmus;
- g) dirvožemio tipus;
- h) atitinkamo šeiminių imlumą ir susijusius augalų šeiminių gyvenimo etapus;
- i) kenkėjo pernešėjų buvimą;
- j) kenkėjo natūralių priešų ir antagonistų buvimą;
- k) kitų šeiminių, imlių kenkėjui, buvimą;
- l) kenkėjo paplitimą Sąjungos teritorijoje;
- m) numatomą augalų naudojimo tikslą.

3) Galimas ekonominis ir socialinis poveikis ir poveikis aplinkai

Sodinti skirtų augalų, nurodytų 2 dalyje, užsikrėtimas kenkėjais daro nepriimtina ekonominę poveikį numatomam tų augalų naudojimui, susijusį su vienu ar keliais iš šių dalykų:

- a) prarastu derliumi kiekio ir kokybės atžvilgiu;
- b) papildomomis kontrolės priemonių sąnaudomis;
- c) papildomomis derliaus nuėmimo ir rūšiavimo sąnaudomis;
- d) atsodinimo sąnaudomis;
- e) nuostoliais, patirtais dėl būtinybės auginti pakaitinius augalus;
- f) poveikiu esamai auginimo (gamybos) praktikai;
- g) poveikiu kitiems augalams šeiminiams auginimo (gamybos) vietovėje;
- h) poveikiu kitų kenkėjų įsitvirtinimui, išplitimui ir daromam poveikiui, kuris atsiranda dėl atitinkamo kenkėjo gebėjimo būti tų kitų kenkėjų pernešėju;
- i) poveikiu gamintojo išlaidų arba sąnaudų, įskaitant kontrolės sąnaudas ir naikinimo bei izoliavimo sąnaudas, poreikiams;
- j) poveikiu gamintojo pelnui, kuris atsiranda dėl auginimo (gamybos) sąnaudų, produktyvumo arba kainų pokyčio;
- k) vietos ar užsienio vartotojų paklausos pokyčiu, kurį lemia produkto kokybės pokytis;
- l) poveikiu vidaus ir eksporto rinkoms ir mokamoms kainoms;
- m) poveikiu užimtumui.

II PRIEDAS

KENKĖJŲ RIZIKOS VALDYMO PRIEMONĖS IR PRINCIPAI

1 SKIRSNIS

Karantininių kenkėjų rizikos valdymo priemonės kaip nurodyta 17 straipsnio 1 dalyje, 21 straipsnyje 25 straipsnio 2 dalyje, 28 straipsnio 4 ir 6 dalyse, 29 straipsnio 1 dalyje, 30 straipsnio 5 ir 7 dalyse, 40 straipsnio 3 dalyje, 41 straipsnio 3 dalyje, 42 straipsnio 4 dalyje, 46 straipsnio 3 dalyje, 53 straipsnio 3 dalyje, 54 straipsnio 3 dalyje ir 75 straipsnio 2 dalyje

Karantininių kenkėjų rizika valdoma atitinkamai taikant vieną ar kelias iš toliau nurodytų priemonių.

- 1) Priemonės, skirtos kultūrinių ir laukinių augalų užsikrėtimo prevencijai ir sunaikinimui
 - a) Apribojimai, taikomi kultūrinių augalų tapatybei, pobūdžiui, kilmei, genealogijai, kilmės vietai ir auginimo etapams.
 - b) Apribojimai, taikomi augalų kultivavimui, derliaus nuėmimui ir augalų naudojimui.
 - c) Apribojimai, taikomi augalinių produktų, valdų, žemės, vandens, dirvožemio, auginimo terpių, infrastruktūros, įrenginių, įrangos ir kitų objektų naudojimui.
 - d) Augalų, augalinių produktų, valdų, žemės, vandens, dirvožemio, auginimo terpių, infrastruktūros, įrenginių, įrangos ir kitų objektų priežiūra, vizualinė apžiūra, mėginių ėmimas ir laboratoriniai tyrimai, siekiant nustatyti, ar esama karantininių kenkėjų.
 - e) Atsparios augalų rūšies arba augalų veislės efektyvumo mažėjimo arba pokyčių, susijusių su karantininio kenkėjo sandaros arba jo biotipo, patotipo, porūšio ar virulentiškumo grupės pokyčiais, priežiūra.
 - f) Augalų, augalinių produktų, valdų, žemės, vandens, dirvožemio, auginimo terpių, infrastruktūros, įrenginių, įrangos ir kitų objektų, užkrėstų arba galimai užkrėstų karantininiais kenkėjais, fizinis, cheminis ir biologinis apdorojimas.
 - g) Augalų, augalinių produktų ir kitų objektų, užkrėstų arba galimai užkrėstų karantininiais kenkėjais, sunaikinimas arba jų prevencinis sunaikinimas.
 - h) Informacijos teikimo, duomenų registravimo, pranešimų ir ataskaitų teikimo prievolės.
 - i) Atitinkamų profesionalių veiklos vykdytojų registravimas.

Kalbant apie b punktą, tos priemonės gali apimti reikalavimus, susijusius su augalų rūšių bei augalų veislių tyrimais dėl jų atsparumo atitinkamam karantininiam kenkėjui ir augalų rūšių bei augalų veislių, kaip nustatyta, atsparių atitinkamam karantininiam kenkėjui, sąrašo sudarymo.

Kalbant apie f punktą, tos priemonės gali apimti reikalavimus, susijusius su:

- i) profesionalių veiklos vykdytojų, vykdančių atitinkamą apdorojimą, registravimu, įgaliojimu ir oficialia priežiūra;
 - ii) fitosanitarinio sertifikato, augalo paso, etiketės arba kito oficialaus patvirtinimo išdavimu apdorotiems augalams, augaliniams produktams arba kitiems objektams ir ženkliniu 96 straipsnio 1 dalyje nurodytu ženklu po atitinkamo apdorojimo.
- 2) Priemonės, taikomos augalų, augalinių produktų ir kitų objektų siuntoms
 - a) Apribojimai, taikomi augalų, augalinių produktų ir kitų objektų tapatybei, pobūdžiui, kilmei, kilmės vietai, genealogijai, auginimo (gamybos) metodui, auginimo (gamybos) etapams ir atsekamumui.
 - b) Apribojimai, taikomi augalų, augalinių produktų ir kitų objektų įvežimui, vežimui, naudojimui, tvarkymui, perdirbimui, pakavimui, sandėliavimui, paskirstymui ir paskirties vietai.

- c) Augalų, augalinių produktų ir kitų objektų stebėjimas, vizualinė apžiūra, mėginių ėmimas ir laboratoriniai tyrimai, siekiant nustatyti, ar esama karantininių kenkėjų, įskaitant karantino priemonių taikymą ir prieš eksportą atliekamas patikras trečiose valstybėse.
- d) Augalų, augalinių produktų ir kitų objektų, užkrėstų arba galimai užkrėstų karantininiais kenkėjais, fizinis, cheminis ir biologinis apdorojimas ir, kai tinkama, sunaikinimas.
- e) Informacijos teikimo, duomenų registravimo, pranešimų ir ataskaitų teikimo prievolės.
- f) Atitinkamų profesionalių veiklos vykdytojų registravimas.

Kalbant apie a–d punktus, tos priemonės gali apimti reikalavimus, susijusius su:

- i) fitosanitarinio sertifikato, augalo paso, etiketės arba kito oficialaus patvirtinimo išdavimu, įskaitant ženklavinį 96 straipsnio 1 dalyje nurodytu ženklu, siekiant patvirtinti atitiktį a–d punktam;
 - ii) profesionalių veiklos vykdytojų, vykdančių d punkte nurodytą apdorojimą, registravimu, įgaliojimu ir oficialia priežiūra;
- 3) Priemonės, taikomos karantininių kenkėjų patekimo keliams, išskyrus augalų, augalinių produktų arba kitų objektų siuntas
- a) Apribojimai įvežti ir vežti karantinius kenkėjus kaip prekę.
 - b) Karantininių kenkėjų kaip prekės priežiūra, vizualinė apžiūra, mėginių ėmimas bei laboratoriniai tyrimai ir, atitinkamais atvejais, kenkėjų kaip prekių sunaikinimas.
 - c) Apribojimai, taikomi keleivių vežamiems augalams, augaliniams produktams ir kitiems objektams.
 - d) Keleivių vežamų augalų, augalinių produktų ir kitų objektų priežiūra, vizualinė apžiūra, mėginių ėmimas bei laboratoriniai tyrimai ir, atitinkamais atvejais, jų apdorojimas arba sunaikinimas.
 - e) Apribojimai, taikomi transporto priemonėms, pakuotėms ir kitiems objektams, kurie naudojami prekėms vežti.
 - f) Transporto priemonių, pakuočių ir kitų objektų, naudojamų prekėms vežti, priežiūra, vizualinė apžiūra, mėginių ėmimas bei laboratoriniai tyrimai ir, atitinkamais atvejais, jų apdorojimas arba sunaikinimas.
 - g) Informacijos teikimo, duomenų registravimo, pranešimų ir ataskaitų teikimo prievolės.
 - h) Atitinkamų profesionalių veiklos vykdytojų registravimas.

2 SKIRSNIS

Kenkėjų rizikos valdymo principai, kaip nurodyta 17 straipsnio 1 dalyje, 18 straipsnio 3 dalyje, 21 straipsnyje, 28 straipsnio 4 ir 6 dalyse, 29 straipsnio 1 dalyje, 30 straipsnio 5 ir 7 dalyje, 31 straipsnio 1 dalyje, 37 straipsnio 4 ir 8 dalyse, 40 straipsnio 3 dalyje, 41 straipsnio 3 dalyje, 46 straipsnio 3 dalyje, 49 straipsnio 2 ir 4 dalyse, 53 straipsnio 3 dalyje, 54 straipsnio 3 dalyje, 72 straipsnio 3 dalyje, 74 straipsnio 3 dalyje, 75 straipsnio 2 dalyje, 79 straipsnio 3 dalyje ir 80 straipsnio 3 dalyje

Sąjungos karantininių kenkėjų, saugomų zonų karantininių kenkėjų ir Sąjungos reguliuojamų nekarantininių kenkėjų rizikos valdymas grindžiamas šiais principais:

1) Būtinumas

Kenkėjo rizikos valdymo priemonės taikomos tik tuo atveju, kai tokios priemonės būtinos, siekiant užkirsti kelią tam kenkėjui patekti, įsitvirtinti ir išplisti.

2) Proporcingumas

Priemonės, kurių imamasi kenkėjo rizikai valdyti, yra proporcingos to kenkėjo keliamai rizikai ir reikiamam apsaugos lygiui.

3) Minimalus poveikis

Priemonės, kurių imamasi kenkėjo rizikai valdyti, turi būti kuo įmanoma mažiau ribojančios ir kuo mažiau kliudančios tarptautiniam žmonių, prekių ir transporto priemonių judėjimui.

4) Nediskriminavimas

Priemonės, kurių imamasi kenkėjo rizikai valdyti, netaikomos taip, kad būtų savavališkos ar nepagrįstos diskriminacijos priemonės arba užslėptas, visų pirma tarptautinės prekybos, apribojimas. Trečiosioms valstybėms taikomos priemonės neturi būti griežtesnės nei priemonės, kurios dėl to paties kenkėjo, kai jis aptinkamas, taikomos Sąjungos teritorijoje, jeigu trečiosios valstybės gali įrodyti tokį patį fitosanitarinį statusą ir tai, kad jos taiko tokias pačias arba lygiavertes fitosanitarijos priemones.

5) Techninis pagrindimas

Priemonės, kurių imamasi kenkėjo rizikai valdyti, turi būti techniškai pagrįstos, remiantis išvadomis, padarytomis atlikus tinkamą rizikos analizę, arba, kai taikytina, kitą palyginamą patikrinimą ir įvertinus turimą mokslinę informaciją. Tos priemonės turėtų atitikti naujos arba atnaujintos rizikos analizės išvadas arba susijusią mokslinę informaciją ir, atitinkamais atvejais, turėtų būti patikslintos arba panaikintos.

6) Įgyvendinamumas

Priemonės, kurių imamasi kenkėjo rizikai valdyti, turėtų būti tokios, kad būtų galima įgyvendinti jomis siekiamą tikslą.

III PRIEDAS

**DIDELĖS RIZIKOS AUGALŲ, AUGALINIŲ PRODUKTŲ AR KITŲ OBJEKTŲ, KAIP NURODYTA
42 STRAIPSNYJE, VERTINIMO KRITERIJAI**

42 straipsnyje nurodyto vertinimo kriterijai, į kuriuos reikia atsižvelgti, yra šie:

1) Sodinti skirtų augalų, išskyrus sėklas, atveju:

- a) jie į Sąjungą paprastai įvežami kaip krūmai ar medžiai arba jie yra Sąjungos teritorijoje kaip krūmai ar medžiai, arba yra taksonomiškai susijęs su tokiais augalais;
- b) jie yra surinkti laukinėje gamtoje arba užauginti iš laukinėje gamtoje surinktų augalų;
- c) jie auginami lauke arba auginami iš lauke užaugintų augalų trečiosiose valstybėse, trečiųjų valstybių grupėje arba atitinkamų trečiųjų valstybių konkrečiose zonose;
- d) žinoma, kad jie yra šeimininkai, imlūs dažniausiai pasitaikantiems kenkėjams, kurie, kaip žinoma, daro didelį poveikį augalų rūšims, kurios Sąjungos teritorijai yra labai svarbios ekonominiu, socialiniu arba aplinkos atžvilgiu;
- e) žinoma, kad jie paprastai būna kenkėjų šeimininkai, ir ant jų nematyti jokių tų kenkėjų buvimo požymių ir simptomų arba jie turi latentinį laikotarpį iki tų požymių ar simptomų pasirodymo; tai reiškia, kad kenkėjų buvimas atliekant patikras įvežimo į Sąjungos teritoriją metu gali likti nepastebėtas;
- f) jie yra daugiamečiai augalai, kuriais įprastai prekiaujama kaip senais augalais;

2) Augalų, augalinių produktų ar kitų objektų atveju:

- a) žinoma, kad jie yra šeimininkai, imlūs dažniausiai pasitaikantiems kenkėjams, kurie, kaip žinoma, daro didelį poveikį augalų rūšims, kurios Sąjungos teritorijai yra labai svarbios ekonominiu, socialiniu arba aplinkos atžvilgiu, ir suteikia jiems svarbų patekimo kelią;
- b) žinoma, kad jie paprastai būna kenkėjų šeimininkai ir suteikia kenkėjams svarbų patekimo kelią, ir ant jų nematyti jokių tų kenkėjų buvimo požymių ir simptomų arba jie turi latentinį laikotarpį iki tų požymių ar simptomų pasirodymo; tai reiškia, kad kenkėjų buvimas atliekant patikras įvežimo į Sąjungos teritoriją metu gali likti nepastebėtas.

—

IV PRIEDAS

AUGALŲ ARBA AUGALINIŲ PRODUKTŲ, KURIE GALI KELTI NUSTATYTĄ NAUJĄ KENKĖJO RIZIKĄ AR KITĄ ĮTARIAMĄ FITOSANITARINĘ RIZIKĄ SAJUNGOS TERITORIJAI, IDENTIFIKAVIMO ELEMENTAI, KAIP NURODYTA 49 STRAIPSNYJE

Augalai arba augaliniai produktai iš trečiųjų valstybių laikomi galinčiais kelti kenkėjo riziką Sąjungos teritorijai, kaip nurodyta 49 straipsnio 1 dalyje, jeigu tie augalai arba augaliniai produktai atitinka bent tris iš toliau nurodytų sąlygų, įskaitant bent vieną iš 1 punkto a, b ir c papunkčiuose nurodytų sąlygų:

1) Augalų arba augalinių produktų savybės:

- a) jie priklauso genčiai arba šeimai augalų, kurie, kaip žinoma, paprastai yra kenkėjų, kurie Sąjungos teritorijoje arba trečiojoje valstybėje reguliuojami kaip karantininiai kenkėjai, šeimnininkai arba yra pagaminti iš tų augalų;
- b) jie priklauso genčiai arba šeimai augalų, kurie, kaip žinoma, yra dažniausiai pasitaikančių kenkėjų, kaip žinoma, darančių didelį poveikį Sąjungos teritorijoje auginamų augalų rūšims, kurios Sąjungos teritorijai yra labai svarbios ekonominiu, socialiniu arba aplinkos atžvilgiu, šeimnininkai arba yra pagaminti iš tų augalų;
- c) jie priklauso augalų, kurie, kaip žinoma, paprastai yra kenkėjų šeimnininkai ir ant kurių nematyti jokių tų kenkėjų buvimo požymių ir simptomų arba kurių latentinis laikotarpis iki tų požymių ar simptomų pasirodymo yra ne trumpesnis nei trys mėnesiai, genčiai arba šeimai arba yra pagaminti iš tų augalų; tai reiškia, kad kenkėjų buvimas ant tų augalų arba augalinių produktų atliekant oficialią kontrolę įvežimo į Sąjungos teritoriją metu gali likti nepastebėtas, jeigu nebus imami mėginiai ir atliekami tyrimai arba taikomos karantino priemonės;
- d) trečiojoje kilmės valstybėje jie auginami lauke arba auginami iš lauke užaugintų augalų;
- e) Jie vežami ne uždaruose konteneriuose ar pakuotėse arba, jeigu jie vežami uždaruose konteneriuose ar pakuotėse, siekiant atlikti oficialią kontrolę dėl krovinio dydžio tų kontenerių ar pakuočių negalima atidaryti uždaroje valdose, kai jie įvežami į Sąjungos teritoriją.

2) Augalų arba augalinių produktų kilmė:

- a) jie yra kilę arba įvežami iš trečiojo valstybės, dėl kurios ne kartą teikti pranešimai apie nustatytus karantinius kenkėjus, kurie neįtraukti į pagal 5 straipsnio 2 dalį sudarytą sąrašą;
- b) jie yra kilę arba įvežami iš trečiojo valstybės, kuri nėra Tarptautinės augalų apsaugos konvencijos susitariančioji šalis.

V PRIEDAS

FITOSANITARINIŲ ĮVEŽIMO Į SAJUNGOS TERITORIJĄ SERTIFIKATŲ TURINYS

A DALIS

Fitosanitariniai eksporto sertifikatai, kaip nurodyta 76 straipsnio 1 dalyje

Fitosanitarinio sertifikato pavyzdys

Nr. _____

Augalų apsaugos organizacija _____

Gavėjas: augalų apsaugos organizacija (-os) _____

I. Siuntos aprašas

Eksportuotojo vardas, pavardė (pavadinimas) ir adresas _____

Deklaruotas gavėjo vardas, pavardė (pavadinimas) ir adresas _____

Pakuočių skaičius ir aprašas _____

Skiriamosios žymos _____

Kilmės vieta _____

Deklaruota transporto rūšis _____

Deklaruotas įvežimo punktas _____

Gaminio pavadinimas ir deklaruotas kiekis _____

Botaniniai augalų pavadinimai _____

Patvirtinama, kad šiame dokumente aprašyti augalai, augaliniai produktai arba kitos reguliuojamos prekės buvo patikrinti ir (arba) ištirti laikantis tinkamų oficialių procedūrų ir laikoma, kad jie neužkrėsti importuojančios susitariančiosios šalies nurodytais karantiniais kenkėjais bei atitinka dabartinius importuojančios susitariančiosios šalies fitosanitarinius reikalavimus, įskaitant reguliuojamiems nekarantininiams kenkėjams taikomus reikalavimus.

Laikoma, kad jie faktiškai neužkrėsti kitais kenkėjais (*).

II. Papildoma deklaracija

[[Irašyti tekstą]

III. Dezinfestacija ir (arba) dezinfekavimas

Data _____ Apdorojimo būdas _____ Cheminė medžiaga (veiklioji medžiaga) _____

Trukmė ir temperatūra _____

Koncentracija _____

Papildoma informacija _____

Išdavimo vieta _____

(Organizacijos antspaudas) _____ Įgaliotojo pareigūno vardas ir pavardė _____

Data _____

(Parašas)

arba jos pareigūnai ar atstovai neprisiima finansinės atsakomybės dėl šio sertifikato (*). (augalų apsaugos organizacijos pavadinimas)_____
(*) Neprivaloma nuostata

B DALIS

*Fitosanitariniai reeksporto sertifikatai, kaip nurodyta 76 straipsnio 1 dalyje***Fitosanitarinio reeksporto sertifikato pavyzdys**

Nr. _____

_____ augalų apsaugos organizacija (reeksporto susitariančioji šalis)

Gavėjas: _____ augalų apsaugos organizacija (-os) (importo susitariančioji (-sios) šalis (-ys))

I. Siuntos aprašas

Eksportuotojo vardas, pavardė (pavadinimas) ir adresas _____

Deklaruotas gavėjo vardas, pavardė (pavadinimas) ir adresas _____

Pakuočių skaičius ir aprašas _____

Skiriamosios žymos _____

Kilmės vieta _____

Deklaruota transporto rūšis _____

Deklaruotas įvežimo punktas _____

Gaminio pavadinimas ir deklaruotas kiekis _____

Botaniniai augalų pavadinimai _____

Patvirtinama, kad pirmiau aprašyti augalai, augaliniai produktai ar kitos reguliuojamos prekės buvo importuoti į _____ (valstybė / reeksporto susitariančioji šalis) iš _____ (susitariančioji kilmės šalis), fitosanitarinio sertifikato Nr. _____ ,

(*) originalas (*) patvirtinta kopija

pridedama prie šio sertifikato; produkcija

(*) supakuota (*) perpakuota

į

(*) originalias (*) naujas

pakuotes, remiantis

(*) pirmojo fitosanitarinio sertifikato duomenimis

ir

(*) papildomai patikrinus

nustatyta, kad jie atitinka dabartinius fitosanitarinius importuojančios susitariančiosios šalies reikalavimus ir kad jos sandėliavimo _____ (reeksporto susitariančioji šalis) metu siuntai nebuvo kilusi užsikrėtimo arba infekcijos rizika.

II. Papildoma deklaracija

[[rašyti tekstą]

III. Dezinfestacija ir (arba) dezinfekavimas

Data _____ Apdorojimo būdas _____ Cheminė medžiaga (veiklioji medžiaga) _____

Trukmė ir temperatūra _____

Koncentracija _____

Papildoma informacija _____

Išdavimo vieta _____

(Organizacijos antspaudas) _____ Įgaliotojo pareigūno vardas ir pavardė _____

Data _____

(Parašas)

_____ (augalų apsaugos organizacijos pavadinimas)
arba jos pareigūnai ar atstovai neprisiima finansinės atsakomybės dėl šio sertifikato (**).

_____ langelius
(*) pažymėti tinkamus
(**) Neprivaloma nuostata

VI PRIEDAS

73 STRAIPSNYJE NURODYTŲ AUGALŲ, KURIŲ ATVEJU FITOSANTARINIS SERTIFIKATAS NEREIKALINGAS, IDENTIFIKAVIMO KRITERIJAI

73 straipsnyje nurodytame vertinime atsižvelgiama į šiuos kriterijus:

- 1) augalai nėra Sąjungos karantinių kenkėjų arba kenkėjų, kuriems taikomos pagal 30 straipsnį patvirtintos priemonės, arba dažniausiai pasitaikančių kenkėjų, kurie gali daryti poveikį Sąjungoje auginamoms augalų rūšims, augalai šeiminkai;
- 2) augalai praityje atitkdamo įvežimo į Sąjungos teritoriją reikalavimus, susijusius su trečiąja (-osiomis) kilmės valstybe (-ėmis);
- 3) nėra duomenų apie protrūkį (-ius), susijusį (-ius) su atitinkamų augalų įvežimu iš vienos ar kelių trečiųjų valstybių, o tuose augaluose įvežimo į Sąjungos teritoriją metu nebuvo pakartotinai nustatyti Sąjungos karantininiai kenkėjai arba kenkėjai, kuriems taikomos pagal 30 straipsnį patvirtintos priemonės.

—

VII PRIEDAS

AUGALŲ PASAI

A DALIS

Augalų pasai, skirti vežimui Sąjungos teritorijoje, kaip nurodyta 83 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje

- 1) Augalo pase, skirtame vežimui Sąjungos teritorijoje, turi būti šie elementai:
 - a) viršutiniame dešiniajame kampe turi būti žodžiai „Augalo pasas“, pateikti viena iš oficialiųjų Sąjungos kalbų ir anglų kalba, jei skiriasi, atskirti pasviruoju brūkšniu;
 - b) jo viršutiniame kairiajame kampe turi būti Sąjungos vėliava, atspausdinta spalvotai arba nespaltvotai;
 - c) raidė „A“, po kurios, kai kalbama apie augalus ir augalinius produktus, nurodomas botaninis atitinkamos augalo rūšies arba taksono pavadinimas, arba, kai taikoma, atitinkamo objekto pavadinimas ir (neprivaloma) veislės pavadinimas;
 - d) raidė „B“, po kurios pateikiamas 67 straipsnio a punkte nurodytas dviraidis valstybės narės, kurioje registruotas augalo pasą išduodantis profesionalus veiklos vykdytojas, kodas, brūkšnelis ir atitinkamo profesionalaus veiklos vykdytojo, kuris išduoda augalo pasą arba kuriam augalo pasą išduoda kompetentinga institucija, registracijos numeris;
 - e) raidė „C“, po kurios nurodomas atitinkamo augalo, augalinio produkto arba kito objekto atsekamumo kodas;
 - f) raidė „D“, po kurios, kai taikytina, nurodoma:
 - i) trečiosios kilmės valstybės pavadinimas arba
 - ii) 67 straipsnio a punkte nurodytas dviraidis kilmės valstybės narės kodas.
- 2) 1 dalies e punkte nurodytą atsekamumo kodą galima taip pat papildyti nurodant unikalų atsekamumo brūkšninį kodą, hologramą, lustą arba kitokį duomenų nešlį, esantį ant to prekybos vieneto.

B DALIS

Augalų pasai, skirti įvežimui į Saugomas zonas ir vežimui jose, kaip nurodyta 83 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje

- 1) Augalo pase, skirtame įvežimui į saugomas zonas ir vežimui jose, turi būti šie elementai:
 - a) viršutiniame dešiniajame kampe turi būti žodžiai „Augalo pasas – PZ“, pateikti viena iš oficialiųjų Sąjungos kalbų ir anglų kalba, jei skiriasi, atskirti pasviruoju brūkšniu;
 - b) iš karto po taisy žodžiais – atitinkamo (-ų) saugomos zonos karantininio (-ių) kenkėjo (-ų) mokslinis (-iai) pavadinimas (-ai) arba kodas (-ai), kaip nurodyta 32 straipsnio 3 dalyje;
 - c) jo viršutiniame kairiajame kampe turi būti Sąjungos vėliava, atspausdinta spalvotai arba nespaltvotai;
 - d) raidė „A“, po kurios, kai kalbama apie augalus ir augalinius produktus, nurodomas botaninis atitinkamos augalo rūšies arba taksono pavadinimas, arba, kai taikoma, atitinkamo objekto pavadinimas ir (neprivaloma) veislės pavadinimas;
 - e) raidė „B“, po kurios pateikiamas 67 straipsnio a punkte nurodytas dviraidis valstybės narės, kurioje registruotas augalo pasą išduodantis profesionalus veiklos vykdytojas, kodas, brūkšnelis ir atitinkamo profesionalaus veiklos vykdytojo, kuris išduoda augalo pasą arba kuriam augalo pasą išduoda kompetentinga institucija, registracijos numeris;

- f) raidė „C“, po kurios nurodomas atitinkamo augalo, augalinio produkto arba kito objekto atsekamumo kodas;
 - g) raidė „D“, po kurios atitinkamais atvejais nurodoma:
 - i) trečiosios kilmės valstybės pavadinimas arba
 - ii) 67 straipsnio a punkte nurodytas dviraidis kilmės valstybės narės kodas ir, augalo paso pakeitimo atveju, atitinkamo profesionalaus veiklos vykdytojo, kuris išdavė pirminį augalo pasą arba kuriam pirminį augalo pasą išdavė kompetentinga institucija, kaip nurodyta 93 straipsnio 1 ir 2 dalyse, registracijos numeris.
- 2) 1 dalies f punkte nurodytą atsekamumo kodą galima taip pat papildyti nurodant unikalų atsekamumo brūkšninį kodą, hologramą, lustą arba kitokį duomenų nešį, esantį ant to prekybos vieneto.

C DALIS

Augalų pasai, skirti vežimui Sąjungos teritorijoje, pateikiami bendrai su sertifikavimo etikete, kaip nurodyta 83 straipsnio 5 dalies antroje pastraipoje

- 1) Augalo pase, skirtame vežimui Sąjungos teritorijoje, kuris įklijuotas bendroje etiketėje su oficialia etikete, skirta sėkloms ar kitai dauginamajai medžiagai, nurodytai atitinkamai Direktyvos 66/401/EEB 10 straipsnio 1 dalyje, Direktyvos 66/402/EEB 10 straipsnio 1 dalyje, Direktyvos 68/193/EEB 10 straipsnio 1 dalyje, Direktyvos 2002/54/EB 12 straipsnyje, Direktyvos 2002/55/EB 28 straipsnio 1 dalyje, Direktyvos 2002/56/EB 13 straipsnio 1 dalyje, Direktyvos 2002/57/EB 12 straipsnio 1 dalyje ir su superelitinės, elitinės arba sertifikuotos medžiagos etikete, nurodyta Direktyvos 2008/90/EB 9 straipsnio 1 dalies b punkte, turi būti šie elementai:
- a) viršutiniame dešiniajame bendros etiketės kampe turi būti žodžiai „Augalo pasas“, pateikti viena iš oficialiųjų Sąjungos kalbų ir anglų kalba, jei skiriasi, atskirti pasviruoju brūkšniu;
 - b) viršutiniame kairiajame bendros etiketės kampe turi būti Sąjungos vėliava, atspausdinta spalvotai arba nespalvotai;
- Bendroje etiketėje augalo pasas įklijuojamas iš karto virš oficialios etiketės ir yra tokio pat pločio kaip ta oficiali etiketė.
- 2) Atitinkamai taikomas A dalies 2 punktas.

D DALIS

Augalų pasai, skirti įvežimui į saugomas zonas ir vežimui jose, pateikiami bendrai su sertifikavimo etikete, kaip nurodyta 83 straipsnio 5 dalies trečioje pastraipoje

- 1) Augalo pase, skirtame įvežimui į saugomas zonas ir vežimui jose, kuris įklijuotas bendroje etiketėje su oficialia etikete, skirta sėkloms ar kitai dauginamajai medžiagai, nurodytai atitinkamai Direktyvos 66/401/EEB 10 straipsnio 1 dalyje, Direktyvos 66/402/EEB 10 straipsnio 1 dalyje, Direktyvos 68/193/EEB 10 straipsnio 1 dalyje, Direktyvos 2002/54/EB 12 straipsnyje, Direktyvos 2002/55/EB 28 straipsnio 1 dalyje, Direktyvos 2002/56/EB 13 straipsnio 1 dalyje, Direktyvos 2002/57/EB 12 straipsnio 1 dalyje ir su superelitinės, elitinės arba sertifikuotos medžiagos etikete, nurodyta Direktyvos 2008/90/EB 9 straipsnio 1 dalies b punkte, turi būti šie elementai:
- a) viršutiniame dešiniajame bendros etiketės kampe turi būti žodžiai „Augalo pasas – PZ“, pateikti viena iš oficialiųjų Sąjungos kalbų ir anglų kalba, jei skiriasi, atskirti pasviruoju brūkšniu;
 - b) iš karto po tais žodžiais – atitinkamo (-ų) saugomos zonos karantininio (-ių) kenkėjo (-ų) mokslinis (-iai) pavadinimas (-ai) arba kodas (-ai);
 - c) viršutiniame kairiajame bendros etiketės kampe turi būti Sąjungos vėliava, atspausdinta spalvotai arba nespalvotai.
- Bendroje etiketėje augalo pasas įklijuojamas iš karto virš oficialios etiketės arba, kai taikytina, virš pagrindinio sertifikato ir yra tokio pat pločio kaip tie ženklai.
- 2) Atitinkamai taikomas B dalies 2 punktas.

VIII PRIEDAS

FITOSANITARINIŲ EKSPORTO, REEKSPORTO IR IŠANKSTINIO EKSPORTO SERTIFIKATŲ TURINYS, KAIP NURODYTA 100 STRAIPSNIO 3 DALYJE, 101 STRAIPSNIO 4 DALYJE IR 102 STRAIPSNIO 6 DALYJE

A DALIS

Fitosanitarinis eksporto sertifikatas, kaip nurodyta 100 straipsnio 3 dalyje

1. Fitosanitariniame išvežimo iš Sąjungos teritorijos sertifikate, skirtame eksportavimui į trečiąją valstybę, turi būti šie elementai:
 - a) žodžiai „Fitosanitarinis sertifikatas“, po kurių iš eilės įrašoma:
 - i) raidės „ES“;
 - ii) 67 straipsnio a punkte nurodytas dviraideis valstybės narės, kurioje registruotas profesionalus veiklos vykdytojas, teikiantis prašymą išduoti fitosanitarinį eksporto sertifikatą, kodas;
 - iii) pasvirasis brūkšnys;
 - iv) sertifikato unikalus identifikacinis kodas, kurį sudaro skaičiai arba skaičių ir raidžių, kurios, kai taikytina, žymi konkrečios valstybės narės provinciją ir rajoną, kur buvo išduotas sertifikatas, derinys;
 - b) žodžiai „Eksportuotojo vardas, pavardė (pavadinimas) ir adresas“, po kurių nurodomas registruotojo veiklos vykdytojo arba privataus asmens, teikiančio prašymą išduoti fitosanitarinį eksporto sertifikatą, vardas, pavardė (pavadinimas) ir adresas;
 - c) žodžiai „Deklaruotas gavėjo vardas, pavardė (pavadinimas) ir adresas“, po kurių nurodomas deklaruotas gavėjo vardas, pavardė (pavadinimas) ir adresas;
 - d) žodžiai „Augalų apsaugos organizacija“, po kurių nurodomas valstybės narės, kurios augalų apsaugos organizacija išduoda sertifikatą, pavadinimas ir žodžiai „skirta augalų apsaugos organizacijai (-oms)“, po kurių nurodomas paskirties valstybės pavadinimas arba, kai taikytina, valstybių pavadinimai;
 - e) žodžiai „Kilmės vieta“, po kurių įrašoma augalų, augalinių produktų arba kitų objektų, sudarančių siuntą, kuriai išduodamas sertifikatas, kilmės vieta arba vietos. Visais atvejais turėtų būti nurodytas kilmės valstybės arba valstybių pavadinimas (-ai);
 - f) nenumeruotas langelis, skirtas ES logotipui. Gali būti pridėti kiti logotipai (neprivaloma);
 - g) žodžiai „Deklaruota transporto rūšis“, po kurių įrašoma deklaruota transporto rūšis, kuria gabenama ta siunta;
 - h) žodžiai „Deklaruotas įvežimo punktas“, po kurių nurodomas deklaruotas tos siuntos įvežimo į paskirties valstybę punktas;
 - i) žodžiai „Skiriamosios žymos; pakuočių skaičius ir aprašas; produkcijos pavadinimas; botaniniai augalų pavadinimai“, po kurių pateikiamas siuntos aprašas, įskaitant botaninius augalų pavadinimus arba produkcijos pavadinimą, skiriamosios žymos bei siuntą sudarančių pakuočių skaičius ir tipai;
 - j) žodžiai „Deklaruotas kiekis“, po kurių nurodomas siuntą sudarančių augalų, augalinių produktų arba kitų objektų kiekis, nurodant skaičių arba svorį;
 - k) žodžiai „Patvirtinama, kad pirmiau aprašyti augalai, augaliniai produktai ar kitos reguliuojamos prekės buvo patikrinti ir (arba) ištirti laikantis tinkamų oficialių procedūrų ir laikoma, kad jie neužkrėsti importuojančios susitariančiosios šalies nurodytais karantininiais kenkėjais bei atitinka dabartinius importuojančios susitariančiosios šalies fitosanitarinius reikalavimus, įskaitant reguliuojamiems nekarantininiams kenkėjams taikomus reikalavimus“. Gali būti pridėdama ši nuostata (neprivaloma): „Laikoma, kad jie faktiškai neužkrėsti kitais kenkėjais.“;

- l) žodžiai „Papildoma deklaracija“, po kurių įrašoma 71 straipsnio 2 dalyje nurodyta papildoma deklaracija ir 71 straipsnio 3 dalyje nurodytas pareiškimas ir, pasirinktinai, bet kuri kita su siunta susijusi fitosanitarinė informacija. Jeigu neužtenka vietos visai papildomai deklaracijai surašyti, gali būti pridėtas priedas. Priede pateikiamoje informacijoje turėtų būti nurodoma tik tai, ką privaloma nurodyti fitosanitariniame sertifikate. Visuose priedo puslapiuose turėtų būti nurodytas fitosanitarinio sertifikato numeris ir juose turėtų būti pateikta data, parašas ir antspaudas taip, kaip to reikalaujama fitosanitarinio sertifikato atveju. Atitinkamame fitosanitarinio sertifikato skirsnyje reikėtų nurodyti visus priedus;
 - m) žodžiai „Dezinfestacija ir (arba) dezinfekavimas“;
 - n) žodžiai „Aporojimo būdas“, po kurio nurodomas siuntai taikytas aporojimo būdas;
 - o) žodžiai „Cheminė medžiaga (veikloji medžiaga)“, po kurių nurodoma cheminės medžiagos veikloji medžiaga, naudota n punkte nurodytam aporojimui atlikti;
 - p) žodžiai „Trukmė ir temperatūra“, po kurių nurodoma aporojimo trukmė ir, kai taikoma, temperatūra;
 - q) žodis „Koncentracija“, po kurio nurodoma cheminės medžiagos koncentracija, buvusi aporojimo metu;
 - r) žodis „Data“, po kurio nurodoma aporojimo atlikimo data;
 - s) žodžiai „Papildoma informacija“, po kurių įrašoma bet kuri papildoma informacija, kurią kompetentinga institucija nori nurodyti sertifikate;
 - t) žodžiai „Išdavimo vieta“, po kurių nurodoma fitosanitarinio sertifikato išdavimo vieta;
 - u) žodis „Data“, po kurio nurodoma fitosanitarinio sertifikato išdavimo data;
 - v) žodžiai „Įgaliotojo pareigūno vardas, pavardė ir parašas“, po kurių nurodomi fitosanitarinį sertifikatą išduodančio ir jį pasirašančio pareigūno vardas bei pavardė ir dedamas jo parašas;
 - w) žodžiai „Organizacijos antspaudas“, po kurių dedamas oficialus fitosanitarinį sertifikatą išduodančios kompetentingos institucijos antspaudas, ir
 - x) į sertifikatą po pagrindiniu tekstu gali būti įtrauktas sakiny (neprivalomas) „(augalų apsaugos organizacijos pavadinimas) arba jo(-s) pareigūnai ar atstovai neprisiima finansinės atsakomybės dėl šio sertifikato“.
2. Kai fitosanitarinis sertifikatas išduodamas ne elektroniniu būdu, naudojamame popieriuje yra vandens ženklas, išpaustas spaudas arba išpaustas logotipas, nustatyti sertifikatą pasirašančios kompetentingos institucijos. Iš anksto atspausdintas tekstas yra žalios spalvos, išskyrus sertifikato originalo numerį, kaip nurodyta 1 dalies a punkto iv papunktyje – jis gali būti kitos spalvos.

Fitosanitarinio eksporto sertifikato pavyzdys

1. Eksportuotojo vardas, pavardė (pavadinimas) ir adresas	2. FITOSANITARINIS SERTIFIKATAS Nr. EU XX /00000000	
3. Deklaruotas gavėjo vardas, pavardė (pavadinimas) ir adresas	4. Augalų apsaugos organizacija skirta augalų apsaugos organizacijai (-oms)	5. Kilmės vieta
	6. Deklaruota transporto rūšis 	
7. Deklaruotas įvežimo punktas	8. Skiriamosios žymos: pakuočių skaičius ir aprašas; produkcijos pavadinimas; botaniniai augalų pavadinimai	
		9. Deklaruotas kiekis

10. Patvirtinama, kad šiame dokumente aprašyti augalai, augaliniai produktai arba kitos reguliuojamos prekės buvo patikrinti ir (arba) ištirti laikantis tinkamų oficialių procedūrų ir laikoma, kad jie neužkrėsti importuojančios susitariančiosios šalies nurodytais karantiniais kenkėjais bei atitinka dabartinius importuojančios susitariančiosios šalies fitosanitarinius reikalavimus, įskaitant reguliuojamiems nekarantininiams kenkėjams taikomus reikalavimus.

Laikoma, kad jie faktiškai neužkrėsti kitais kenkėjais (*).

11. Papildoma deklaracija

DEZINFESTACIJA IR (ARBA) DEZINFEKAVIMAS

18. Išdavimo vieta

12. Apdorojimo būdas

Data

13. Cheminė medžiaga (veiklioji medžiaga)

14. Trukmė ir temperatūra

Įgaliotojo pareigūno vardas, pavardė ir parašas

15. Koncentracija

16. Data

Organizacijos antspaudas

17. Papildoma informacija

(*) neprivaloma nuostata

B DALIS

Fitosanitarinis reeksporto sertifikatas, kaip nurodyta 101 straipsnio 4 dalyje

1. Fitosanitariniame išvežimo iš Sąjungos teritorijos sertifikate, skirtame reeksportavimui į trečiąją valstybę, turi būti šie elementai:

- a) žodžiai „Fitosanitarinis reeksporto sertifikatas“, po kurių iš eilės nurodoma:
 - i) raidės „ES“;
 - ii) 67 straipsnio a punkte nurodytas dviraidsis valstybės narės, kurioje registruotas profesionalus veiklos vykdytojas, teikiantis prašymą išduoti fitosanitarinį reeksporto sertifikatą, kodas;
 - iii) pasvirasis brūkšnys ir
 - iv) sertifikato unikalus identifikacinis kodas, kurį sudaro skaičiai arba skaičių ir raidžių, kurios, kai taikytina, žymi konkrečios valstybės narės provinciją ir rajoną, kur buvo išduotas sertifikatas, derinys;
- b) žodžiai „Eksportuotojo vardas, pavardė (pavadinimas) ir adresas“, po kurių nurodomas registruotojo veiklos vykdytojo, teikiančio prašymą išduoti fitosanitarinį eksporto sertifikatą, vardas, pavardė (pavadinimas) ir adresas;
- c) žodžiai „Deklaruotas gavėjo vardas, pavardė (pavadinimas) ir adresas“, po kurių nurodomas deklaruotas gavėjo vardas, pavardė (pavadinimas) ir adresas;
- d) žodžiai „Augalų apsaugos organizacija“, po kurių nurodomas valstybės narės, kurios augalų apsaugos organizacija išduoda sertifikatą, pavadinimas ir žodžiai „skirta augalų apsaugos organizacijai (-oms)“, po kurių nurodomas paskirties valstybės pavadinimas arba, kai taikytina, valstybių pavadinimai;
- e) žodžiai „Kilmės vieta“, po kurių įrašoma augalų, augalinių produktų arba kitų objektų, sudarančių siuntą, kuriai išduodamas sertifikatas, kilmės vieta arba vietos. Visais atvejais turėtų būti nurodytas kilmės valstybės arba valstybių pavadinimas (-ai);
- f) nenumeruotas langelis, skirtas ES logotipui. Gali būti pridėti kiti logotipai (neprivaloma);
- g) žodžiai „Deklaruota transporto rūšis“, po kurių įrašoma deklaruota transporto rūšis, kuria gabenama ta siunta;
- h) žodžiai „Deklaruotas įvežimo punktas“, po kurių nurodomas deklaruotas tos siuntos įvežimo į paskirties valstybę punktas;
- i) žodžiai „Skiriamosios žymos; pakuočių skaičius ir aprašas; produkcijos pavadinimas; botaniniai augalų pavadinimai“, po kurių pateikiamas siuntos aprašas, įskaitant botaninius augalų pavadinimus arba produkcijos pavadinimą, skiriamosios žymos, siuntą sudarančių pakuočių skaičius ir tipai;
- j) žodžiai „Deklaruotas kiekis“, po kurių nurodomas siuntą sudarančių augalų, augalinių produktų arba kitų objektų kiekis, nurodant skaičių arba svorį;
- k) šis tekstas:

„Patvirtinama,

— kad pirmiau aprašyti augalai, augaliniai produktai ar kitos reguliuojamos prekės buvo importuoti į (valstybė / reeksporto susitariančioji šalis) iš (valstybė / susitariančioji kilmės šalis), fitosanitarinio sertifikato Nr.

originalas patvirtinta kopija, pridedama prie šio sertifikato,

— produkcija yra

supakuota perpakuota

į

originalias naujas pakuotes,

— remiantis

pirmojo fitosanitarinio sertifikato duomenimis ir

papildomai patikrinus

nustatyta, kad ji atitinka dabartinius fitosanitarinius importuojančios valstybės / susitariančiosios šalies reikalavimus ir

— kad jos sandėliavimo .. (reeksporto susitariančioji šalis) metu siuntai nebuvo kilusi užsikrėtimo arba infekcijos rizika.“,

kuriame įrašoma reikalinga informacija ir pažymimi tinkami langeliai;

- l) žodžiai „Papildoma deklaracija“, po kurių įrašoma 71 straipsnio 2 dalyje nurodyta papildoma deklaracija ir 71 straipsnio 3 dalyje nurodytas pareiškimas ir, pasirinktinai, bet kuri kita su siunta susijusi fitosanitarinė informacija. Jeigu neužtenka vietos visai papildomai deklaracijai surašyti, gali būti pridėtas priedas. Priede pateikiamoje informacijoje turėtų būti nurodoma tik tai, ką privaloma nurodyti fitosanitariniame sertifikate. Visuose priedo puslapiuose turėtų būti nurodytas fitosanitarinio sertifikato numeris ir juose turėtų būti pateikta data, parašas ir antspaudas taip, kaip to reikalaujama fitosanitarinio sertifikato atveju. Atitinkamame fitosanitarinio sertifikato skirsnyje reikėtų nurodyti visus priedus;
 - m) žodžiai „Dezinfestacija ir (arba) dezinfekavimas“;
 - n) žodžiai „Apdorojimo būdas“, po kurio nurodomas siuntai taikytas apdorojimo būdas;
 - o) žodžiai „Cheminė medžiaga (veiklioji medžiaga)“, po kurių nurodoma cheminės medžiagos veiklioji medžiaga, naudota n punkte nurodytam apdorojimui atlikti;
 - p) žodžiai „Trukmė ir temperatūra“, po kurių nurodoma apdorojimo trukmė ir, kai taikoma, temperatūra;
 - q) žodis „Koncentracija“, po kurio nurodoma cheminės medžiagos koncentracija, buvusi apdorojimo metu;
 - r) žodis „Data“, po kurio nurodoma apdorojimo atlikimo data;
 - s) žodžiai „Papildoma informacija“, po kurių įrašoma bet kuri papildoma informacija, kurią kompetentinga institucija nori nurodyti sertifikate;
 - t) žodžiai „Išdavimo vieta“, po kurių nurodoma fitosanitarinio sertifikato išdavimo vieta;
 - u) žodis „Data“, po kurio nurodoma fitosanitarinio sertifikato išdavimo data;
 - v) žodžiai „Įgaliotojo pareigūno vardas, pavardė ir parašas“, po kurių nurodomi fitosanitarinį sertifikatą išduodančio ir jį pasirašančio pareigūno vardas bei pavardė ir dedamas jo parašas;
 - w) žodžiai „Organizacijos antspaudas“, po kurių dedamas oficialus fitosanitarinį sertifikatą išduodančios kompetentingos institucijos antspaudas, ir
 - x) į sertifikatą po pagrindiniu tekstu gali būti įtrauktas sakiny (neprivalomas) „(augalų apsaugos organizacijos pavadinimas) arba jo(-s) pareigūnai ar atstovai neprisiima finansinės atsakomybės dėl šio sertifikato“.
2. Kai fitosanitarinis sertifikatas išduodamas ne elektroniniu būdu, naudojamame popieriuje yra vandens ženklas, išspausstas spaudas arba išspausstas logotipas, nustatyti sertifikatą pasirašančios kompetentingos institucijos. Iš anksto atspausdintas tekstas yra rudos spalvos, išskyrus sertifikato originalo numerį, kaip nurodyta 1 dalies a punkto iv papunktyje – jis gali būti kitos spalvos.

Fitosanitarinio reeksporto sertifikato pavyzdys

1. Eksportuotojo vardas, pavardė (pavadinimas) ir adresas	2. FITOSANITARINIS REEKSPORTO SERTIFIKATAS Nr. EU XX /00000000
3. Deklaruotas gavėjo vardas, pavardė (pavadinimas) ir adresas	4. Augalų apsaugos organizacija skirta augalų apsaugos organizacijai (-oms)
	5. Kilmės vieta
6. Deklaruota transporto rūšis	
7. Deklaruotas įvežimo punktas	
8. Skiriamosios žymos: pakuočių skaičius ir aprašas; produkcijos pavadinimas; botaniniai augalų pavadinimai	9. Deklaruotas kiekis

10. Patvirtinama,

— kad pirmiau aprašyti augalai, augaliniai produktai ar kitos reguliuojamos prekės buvo importuoti į (valstybė / reeksporto susitariančioji šalis)

iš (valstybė / susitariančioji kilmės šalis), fitosanitarinio sertifikato Nr.

(*) originalas patvirtinta kopija, pridedama prie šio sertifikato;

— kad produkcija

(*) supakuota perpakuota į originalias naujas pakuotes,

— remiantis

(*) pirmojo fitosanitarinio sertifikato duomenimis ir papildomai patikrinus

nustatyta, kad jie atitinka dabartinius fitosanitarinius importuojančios valstybės / susitariančiosios šalies reikalavimus, ir

— kad jos sandėliavimo (valstybė / reeksporto susitariančioji šalis) metu siuntai nebuvo kilusi užsikrėtimo arba infekcijos rizika.

(*) Pažymėti tinkamus langelius

11. Papildoma deklaracija

DEZINFESTACIJA IR (ARBA) DEZINFEKAVIMAS

12. Apdorojimo būdas

13. Cheminė medžiaga (veiklioji medžiaga)

14. Trukmė ir temperatūra

15. Koncentracija

16. Data

17. Papildoma informacija

18. Išdavimo vieta

Data

Įgaliotojo pareigūno pavardė ir parašas

Organizacijos antspaudas

C DALIS

Išankstiniai eksporto sertifikatai, kaip nurodyta 102 straipsnio 6 dalyje**Išankstinio eksporto sertifikato pavyzdys**

<p>1. IŠANKSTINIS EKSPORTO SERTIFIKATAS</p> <p>[Nr. EU / Kodas Valstybė narė / Vidinis individualus identifikavimo numeris]</p> <p>Šį dokumentą profesionalaus veiklos vykdytojo prašymu išdavė ES valstybės narės kompetentinga institucija pagal [Reglamentą dėl apsaugos nuo augalų kenkėjų priemonių], siekiant ES valstybių narių kompetentingoms institucijoms pranešti, kad buvo taikytos tam tikros fitosanitarinės procedūros</p>		
<p>2. Kilmės valstybės narės pavadinimas ir deklaruojančios kompetentingos institucijos pavadinimas [ir, jei pageidaujama, kilmės kompetentingos institucijos logotipas]</p>		
<p>3. Profesionalus veiklos vykdytojas</p>		
<p>4. Siuntos apibūdinimas</p>		<p>5. Deklaruotas kiekis</p>
<p>6. Pirmiau aprašyta siunta:</p> <p>[Taikytinų variantų langeliai (A–G) turi būti pažymėti kartu su informacija, pateikta skiltyje „Kenkėjų specifikacijos“]</p> <p>☐ Atitinka specialius ES reglamento dėl apsaugos nuo augalų kenkėjų priemonių reikalavimus: [(Konkrečios siuntos atžvilgiu) įrašykite atitinkamo pagal 41 straipsnį priimto įgyvendinimo akto paskelbimo numerį ir taikytiną specialių reikalavimų alternatyvą, kurios, kaip patvirtinta, laikytasi.]</p> <p>☐ buvo patikrinta laikantis tinkamos oficialios procedūros: [jei būtina, įrašykite procedūrą], ir nustatyta, kad joje nėra (A)</p> <p>☐ buvo iširta laikantis tinkamos oficialios procedūros: [jei būtina, įrašykite procedūrą], ir nustatyta, kad joje nėra (B)</p> <p>☐ yra suformuota auginimo lauke, kuris oficialiai pripažintas neužkrėstu (C)</p> <p>☐ yra suformuota gamybos vietoje, kuri oficialiai pripažinta neužkrėsta (D)</p> <p>☐ yra suformuota auginimo (gamybos) vietovėje, kuri oficialiai pripažinta neužkrėsta (E)</p> <p>☐ yra suformuota vietovėje, kuri oficialiai pripažinta neužkrėsta (F)</p> <p>☐ yra suformuota valstybėje, kuri oficialiai pripažinta neužkrėsta (G)</p> <p>Kenkėjų specifikacijos ir auginimo lauko / gamybos vietos / vietovės identifikavimas (atitinkamai nurodant A–G):</p>		

7. Kita oficiali informacija

[pvz. susijusi su fitosanitariniais importo reikalavimais, siuntos apdorojimu ir kt.]

8. Išdavimo vieta:

Kontaktiniai duomenys (telefonas / e. paštas / faksas):

Data:

9. Įgaliotojo pareigūno vardas, pavardė ir parašas

(Kompetentingos institucijos antspaudas)

IX PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Tarybos direktyva 69/464/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	28 straipsnio 1 dalis
2 straipsnis	28 straipsnio 1 dalies e punktas
3, 4 ir 5 straipsniai	28 straipsnio 1 dalies d punktas
6 straipsnis	28 straipsnio 1 dalies f punktas
7 straipsnis	—
8 straipsnis	8 straipsnis
9 straipsnis	31 straipsnio 1 dalis
10 ir 11 straipsniai	28 straipsnio 1 dalies d punktas
12 ir 13 straipsniai	—
Tarybos direktyva 93/85/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	28 straipsnio 1 dalis
2 straipsnis	28 straipsnio 1 dalies g punktas
3 straipsnis	14 straipsnio 1 dalis ir 15 straipsnio 1 dalis
4–8 straipsniai	28 straipsnio 1 dalies a–d punktai
9 straipsnis	—
10 straipsnis	8 straipsnis
11 straipsnis	31 straipsnis
12 straipsnis	28 straipsnio 1 dalis
13–15 straipsniai	—
I–V priedai	28 straipsnio 1 dalis
Tarybos direktyva 98/57/EB	Šis reglamentas
1 straipsnis	28 straipsnio 1 dalis
2 straipsnis	28 straipsnio 1 dalies g punktas
3 straipsnis	14 straipsnio 1 dalis ir 15 straipsnio 1 dalis
4–7 straipsniai	28 straipsnio 1 dalies a–c punktai
8 straipsnis	—
9 straipsnis	8 straipsnis
10 straipsnis	31 straipsnis
11 straipsnis	28 straipsnio 1 dalis

Tarybos direktyva 98/57/EB	Šis reglamentas
12–14 straipsniai	—
I–VII priedai	28 straipsnio 1 dalis
<hr/>	
Tarybos direktyva 2007/33/EB	Šis reglamentas
1 straipsnis	28 straipsnio 1 dalis
2 ir 3 straipsniai	28 straipsnio 1 ir 2 dalys
4–8 straipsniai	28 straipsnio 1 dalies g punktas
9–13 straipsniai	28 straipsnio 1 ir 2 dalys
14 straipsnis	8 straipsnis
15 straipsnis	31 straipsnis
16 straipsnis	28 straipsnio 1 dalis
17 straipsnis	107 straipsnis
18–20 straipsniai	—
I–IV priedai	28 straipsnio 1 dalis
<hr/>	
Tarybos direktyva 2000/29/EB	Šis reglamentas
1 straipsnio 1 dalis	1 straipsnio 1 ir 2 dalys
1 straipsnio 2 dalis	—
1 straipsnio 3 dalis	1 straipsnio 3 dalis
1 straipsnio 4 dalis	— (*)
1 straipsnio 5 ir 6 dalys	—
2 straipsnio 1 dalies a punktas	2 straipsnio 1 punktas
2 straipsnio 1 dalies b punktas	2 straipsnio 2 punkto pirma pastraipa
2 straipsnio 1 dalies c punktas	2 straipsnio 3 punktas
2 straipsnio 1 dalies d punktas	2 straipsnio 4 punktas
2 straipsnio 1 dalies e punktas	1 straipsnio 1 ir 2 dalys
2 straipsnio 1 dalies f punktas	78 straipsnis
2 straipsnio 1 dalies g punktas	— (*)
2 straipsnio 1 dalies h punktas	32–35 straipsniai
2 straipsnio 1 dalies i punkto pirma pastraipa	76 straipsnis (*)
2 straipsnio 1 dalies i punkto antra ir trečia pastraipos	— (*)
2 straipsnio 1 dalies j–n punktais	— (*)
2 straipsnio 1 dalies o punktas	2 straipsnio 7 punktas
2 straipsnio 1 dalies p, q ir r punktai	— (*)

Tarybos direktyva 2000/29/EB	Šis reglamentas
2 straipsnio 2 dalis	2 straipsnio 2 punkto antra pastraipa
3 straipsnio 1 dalis	5 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio 2 ir 3 dalys	5 straipsnio 1 dalis, 37 straipsnio 1 dalis ir 41 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio 4 dalis	5 straipsnio 1 dalis ir 37 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio 5 dalis	32 straipsnio 2 dalis ir 54 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio 6 dalis	5 straipsnio 2 dalis ir 32 straipsnio 3 dalis
3 straipsnio 7 dalis	5 straipsnio 2 ir 3 dalys, 28 straipsnio 1 dalis ir 37 straipsnio 2 dalis
3 straipsnio 8 ir 9 dalys	8, 39, 48 ir 58 straipsniai
4 straipsnio 1 dalis	40 straipsnio 1 dalis
4 straipsnio 2 dalis	53 straipsnio 1 dalis
4 straipsnio 3 dalis	—
4 straipsnio 4 dalis	—
4 straipsnio 5 dalis	8, 48 ir 58 straipsniai
4 straipsnio 6 dalis	46 straipsnis
5 straipsnio 1 dalis	40 straipsnio 1 dalis ir 41 straipsnio 1 dalis
5 straipsnio 2 dalis	53 straipsnio 1 dalis
5 straipsnio 3 dalis	40 straipsnio 3 dalis ir 53 straipsnio 3 dalis
5 straipsnio 4 dalis	41 straipsnio 1 dalis ir 75 straipsnis
5 straipsnio 5 dalis	8, 48 ir 58 straipsniai
5 straipsnio 6 dalis	46 straipsnis
6 straipsnio 1–4 dalys	87 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
6 straipsnio 5 dalies pirmą ir antrą pastraipą	87 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
6 straipsnio 5 dalies trečia pastraipa	65 ir 68 straipsniai
6 straipsnio 5 dalies ketvirtą pastraipą	9 straipsnio 3 dalis
6 straipsnio 5 dalies penktą pastraipą	81 straipsnis
6 straipsnio 6 dalis	65 ir 69 straipsniai
6 straipsnio 7 dalis	81 straipsnis
6 straipsnio 8 dalies pirmą įtrauką	—
6 straipsnio 8 dalies antrą įtrauką	57 straipsnis
6 straipsnio 8 dalies trečią įtrauką	87 straipsnio 4 dalis
6 straipsnio 8 dalies ketvirtą įtrauką	66, 69 ir 90 straipsniai
6 straipsnio 8 dalies penktą įtrauką	—
6 straipsnio 8 dalies šeštą įtrauką	81 straipsnis
6 straipsnio 9 dalis	66 straipsnis

Tarybos direktyva 2000/29/EB	Šis reglamentas
10 straipsnio 1 dalis	78 straipsnis, 83 straipsnio 5 dalis, 85, 86 ir 87 straipsniai
10 straipsnio 2 dalis	79, 80 ir 81 straipsniai
10 straipsnio 3 dalis	93 straipsnis
10 straipsnio 4 dalies pirma įtrauka	83 straipsnio 7 ir 8 dalys
10 straipsnio 4 dalies antra, trečia ir ketvirta įtraukos	—
11 straipsnio 1 dalis	87 straipsnio 1 dalis
11 straipsnio 2 dalis	—
11 straipsnio 3 dalis	— (*)
11 straipsnio 4 dalis	92 straipsnio 2 ir 3 dalys
11 straipsnio 5 dalis	92 straipsnio 2 ir 3 dalys
12 straipsnio 1 dalis	— (*)
12 straipsnio 2 dalis	69 straipsnio 4 dalis, 93 straipsnio 5 dalis ir 95 straipsnio 3 dalis (*)
12 straipsnio 3 dalis	— (*)
12 straipsnio 4 dalis	41 straipsnio 4 dalis bei 95 straipsnio 5 dalis (*)
13 straipsnio 1 ir 2 dalys	76 straipsnio 5 dalis (*)
13 straipsnio 3 ir 4 dalys	— (*)
13a straipsnio 1 ir 2 dalys	— (*)
13a straipsnio 3 dalis	76 straipsnis (*)
13a straipsnio 4 dalis	76 straipsnis (*)
13a straipsnio 5 dalis	— (*)
13b straipsnis	— (*)
13c straipsnio 1 dalies a punktas	— (*)
13c straipsnio 1 dalies b punktas	65 straipsnis (*)
13c straipsnio 1 dalies c punktas	— (*)
13c straipsnio 2–4 dalys	— (*)
13c straipsnio 6 dalis	94 straipsnis (*)
13c straipsnio 7 dalis	77 straipsnis (*)
13c straipsnio 8 dalis	40 straipsnio 4 dalis, 41 straipsnio 4 dalis, 53 straipsnio 4 dalis, 54 straipsnio 4 dalis ir 103 straipsnis (*)
13d straipsnis	— (*)
13e straipsnis	100 ir 101 straipsniai
14 straipsnis	5 straipsnio 3 ir 4 dalys, 32 straipsnio 3 dalis, 37 straipsnio 2 ir 3 dalys, 40 straipsnio 2 dalis, 41 straipsnio 2 dalis, 53 straipsnio 3 dalis, 54 straipsnio 3 dalis, 72 straipsnio 2 ir 3 dalys, 74 straipsnio 2 ir 3 dalys, 79 straipsnio 2 ir 3 dalys ir 80 straipsnio 2 ir 3 dalys
15 straipsnio 1 dalis	41 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa
15 straipsnio 2 dalis	41 straipsnio 3 dalies antra pastraipa

Tarybos direktyva 2000/29/EB	Šis reglamentas
15 straipsnio 3 dalis	71 straipsnio 3 dalis
15 straipsnio 4 dalis	—
16 straipsnio 1 dalis	9 straipsnio 1 ir 2 dalys ir 17 straipsnis
16 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa	29 straipsnis
16 straipsnio 2 dalies antra ir trečia pastraipos	13 straipsnis
16 straipsnio 2 dalies ketvirta pastraipa	—
16 straipsnio 3 dalis	30 straipsnis
16 straipsnio 4 dalis	28 straipsnio 1 dalis, 30 straipsnio 1 dalis ir 49 straipsnio 1 dalis
16 straipsnio 5 dalis	28 straipsnio 6 dalis, 30 straipsnio 7 dalis ir 49 straipsnio 4 dalis
18 straipsnis	107 straipsnis
20 straipsnis	—
21 straipsnio 1–5 dalys	— (*)
21 straipsnio 6 dalis	103 straipsnis
21 straipsnio 7 ir 8 dalys	—
27 straipsnis	—
27a straipsnis	— (*)
28 ir 29 straipsniai	—
I priedo A dalis	5 straipsnio 2 dalis
I priedo B dalis	32 straipsnio 3 dalis
II priedo A dalies I skirsnis	5 straipsnio 2 dalis
II priedo A dalies II skirsnis	37 straipsnio 2 dalis
II priedo B dalis	32 straipsnio 3 dalis
III priedo A dalis	40 straipsnio 2 dalis
III priedo B dalis	53 straipsnio 2 dalis
IV priedo A dalis	41 straipsnio 2 dalis
IV priedo B dalis	54 straipsnio 2 dalis
V priedo A dalies I punktas	79 straipsnio 1 dalis
V priedo A dalies II punktas	80 straipsnio 1 dalis
V priedo B dalies I punktas	72 straipsnis
V priedo B dalies II punktas	74 straipsnis
VI priedas	—
VII priedas	VIII priedas
VIII priedas	—
VIIIa priedas	— (*)
IX priedas	—

(*) Žr. 109 straipsnio 1 dalį.

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2016/2032**2016 m. spalio 26 d.****kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento (EB) Nr. 91/2003 dėl geležinkelių transporto statistikos nuostatos, susijusios su krovinių, keleivių ir eismo įvykių duomenų rinkimu**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 338 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 91/2003 ⁽²⁾ nustatoma bendra palyginamos geležinkelių transporto statistikos rengimo, perdavimo, vertinimo ir sklaidos Sąjungoje sistema;
- (2) kad Komisija galėtų stebėti ir plėtoti bendrą transporto politiką, taip pat su transportu susijusius regioninių ir transeuropinių tinklų politikos elementus, jai reikia krovinių ir keleivių vežimo geležinkeliais statistikos;
- (3) geležinkelių saugos statistika taip pat būtina, kad Komisija galėtų rengti ir stebėti Sąjungos transporto saugos veiksmus. Europos Sąjungos geležinkelių agentūra pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/49/EB ⁽³⁾ I priedą renka eismo įvykių duomenis, susijusius su bendraisiais saugos rodikliais ir bendraisiais eismo įvykių nuostolių skaičiavimo metodais;
- (4) svarbu išvengti darbo dubliavimo ir optimizuoti esamos informacijos, kuri gali būti naudojama statistiniais tikslais, panaudojimą. Tuo tikslu ir siekiant užtikrinti, kad Sąjungos piliečiams ir kitiems suinteresuotiesiems subjektams būtų teikiama lengvai prieinama ir naudinga informacija apie geležinkelių transporto saugą ir geležinkelių sistemos, įskaitant geležinkelių infrastruktūrą, sąveikumą, turėtų būti sudaryti tinkami Komisijos tarnybų ir atitinkamų subjektų, be kita ko, tarptautiniu lygmeniu, bendradarbiavimo statistinės veiklos srityje susitarimai;
- (5) dauguma valstybių narių, kurios perduoda keleivių duomenis Komisijai (Eurostatui) pagal Reglamentą (EB) Nr. 91/2003, nuolat teikia tuos pačius duomenis tiek laikinų duomenų rinkiniuose, tiek galutinių duomenų rinkiniuose;
- (6) naudotojų poreikiai ir respondentų našta rengiant Europos statistiką turėtų būti subalansuoti;
- (7) Eurostatas geležinkelių transporto statistikos darbo grupėje ir specialios paskirties grupėje išnagrinėjo esamų pagal Sąjungos teisės aktus surinktų geležinkelių statistinių duomenų ir sklaidos politikos aspektus, kad būtų galima kuo labiau supaprastinti įvairių statistikos rengimo veiklą, o galutinis rezultatas atitiktų esamus ir būsimus naudotojų poreikius;

⁽¹⁾ 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2016 m. liepos 18 d. Tarybos pozicija, priimta per pirmąjį svarstymą (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2016 m. spalio 26 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 91/2003 dėl geležinkelių transporto statistikos (OL L 14, 2003 1 21, p. 1).

⁽³⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/49/EB dėl saugos Bendrijos geležinkeliuose ir iš dalies pakeičianti Tarybos direktyvą 95/18/EB dėl geležinkelio įmonių licencijavimo bei Direktyvą 2001/14/EB dėl geležinkelių infrastruktūros pajėgumų paskirstymo, mokesčių už naudojimąsi geležinkelių infrastruktūra ėmimo ir saugos sertifikavimo (Saugos geležinkeliuose direktyva) (OL L 164, 2004 4 30, p. 44).

- (8) Europos Parlamentui ir Tarybai skirtose ataskaitoje dėl taikant Reglamentą (EB) Nr. 91/2003 įgytos patirties Komisija nurodo, kad dėl ilgalaikių pokyčių greičiausiai reikės sumažinti šiuo metu pagal tą reglamentą renkamų duomenų kiekį arba juos supaprastinti ir kad ketinama sutrumpinti geležinkelių keleivių metinių duomenų perdavimo laikotarpį. Komisija turėtų toliau reguliariai teikti ataskaitas, susijusias su tuo, kaip įgyvendinamas tas reglamentas;
- (9) Reglamentu (EB) Nr. 91/2003 Komisija įgaliojama įgyvendinti kai kurias jo nuostatas. Įsigaliojus Sutarčiai dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – Sutartis) Komisijai tuo reglamentu suteiktus įgaliojimus reikėtų suderinti su Sutarties 290 ir 291 straipsniais;
- (10) siekiant neatsilikti nuo pokyčių valstybėse narėse, tuo pačiu metu ir toliau suderintai rinkti geležinkelių transporto ir geležinkelių saugos duomenis visoje Sąjungoje siekiant išlaikyti aukštą valstybių narių perduodamų duomenų kokybę, pagal Sutarties 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 91/2003 siekiant pritaikyti technines apibrėžtis ir pateikti papildomų techninių apibrėžčių. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros ⁽¹⁾ nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;
- (11) Komisija turėtų užtikrinti, kad tais deleguotaisiais aktais valstybėms narėms ar respondentams nebūtų nustatoma didelė papildoma našta;
- (12) norint užtikrinti vienodas Reglamento (EB) Nr. 91/2003 įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai dėl nurodymo, kokia informacija turi būti pateikiama tų rezultatų kokybės ir palyginamumo ataskaitose, ir dėl Komisijos (Eurostato) rezultatų platinimo tvarkos. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojama pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁾;
- (13) konsultuotasi su Europos statistikos sistemos komitetu;
- (14) todėl Reglamentas (EB) Nr. 91/2003 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 91/2003 iš dalies keičiamas taip:

1) 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) 1 dalies 24–30 punktai išbraukiami;
- b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 10 straipsnį priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamas šis straipsnis, siekiant pritaikyti 1 dalies 8–10 ir 21–23 punktuose išdėstytas technines apibrėžtis ir nustatyti papildomas technines apibrėžtis, kai reikia atsižvelgti į naujus pokyčius, dėl kurių reikia apibrėžti tam tikro lygmens techninius aspektus siekiant užtikrinti statistikos suderinimą.

⁽¹⁾ OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

⁽²⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

Naudodamasi tais įgaliojimais, Komisija užtikrina, kad deleguotaisiais aktais nebūtų sukuriama didelės papildomos naštos valstybėms narėms ar respondentams. Be to, Komisija tinkamai pagrindžia tuose deleguotuose aktuose numatytus statistinius veiksmus, prireikus naudodamasi ekonominio veiksmingumo analize, įskaitant respondentams tenkančios naštos ir statistikos rengimo išlaidų vertinimą, kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 223/2009 (*) 14 straipsnio 3 dalies c punkte.

(*) 2009 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 223/2009 dėl Europos statistikos, panaikinančias Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1101/2008 dėl konfidencialių statistinių duomenų perdavimo Europos Bendrijų statistikos tarnybai, Tarybos reglamentą (EB) Nr. 322/97 dėl Bendrijos statistikos ir Tarybos sprendimą 89/382/EEB, Euratomas, įsteigiantį Europos Bendrijų statistikos programų komitetą (OL L 87, 2009 3 31, p. 164).“;

2) 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies b, d ir h punktai išbraukiami;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Pagal A ir C priedus valstybės narės teikia duomenis dėl įmonių, kurių:

a) bendras pervežtų krovinių kiekis yra bent 200 000 000 tonkilometrų arba bent 500 000 tonų;

b) bendras pervežtų keleivių skaičius yra bent 100 000 000 keleivio / kilometrų.

Teikti duomenis pagal A priedą ir C priedą nėra privaloma, jei vertės yra mažesnės nei nurodytosios a ir b punktuose.“;

c) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Valstybės narės teikia ataskaitas pagal L priedą apie bendruosius 2 dalyje nustatytų ribų nesiekiančių įmonių duomenis, jei tie duomenys nepateikti pagal A ir C priedus, kaip nurodyta L priede.“;

3) 5 straipsnio 2 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) administraciniai duomenys, įskaitant reguliavimo institucijų surinktus duomenis, visų pirma geležinkelių važtaraščių, jei yra, duomenys“;

4) 7 straipsnis pakeičiamas taip:

„7 straipsnis

Platinimas

Komisija (Eurostatas) platina A, C, E, F, G ir L prieduose nurodytais duomenimis grindžiamą statistiką.

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriuose nustatoma rezultatų platinimo tvarka. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 11 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

5) 8 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įterpiama ši dalis:

„1a. Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių, kad būtų užtikrinta perduodamų duomenų kokybė.“;

b) papildomas šia dalimi:

„3. Taikant šį reglamentą, perduotiniams duomenims taikomi Reglamento (EB) Nr. 223/2009 12 straipsnio 1 dalyje nurodyti kokybės kriterijai.

4. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi standartinių kokybės ataskaitų teikimo sąlygas, struktūrą, periodiškumą ir palyginamumo aspektus. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 11 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

6) 9 straipsnis pakeičiamas taip:

„9 straipsnis

Įgyvendinimo ataskaitos

Komisija, pasikonsultavusi su Europos statistikos sistemos komitetu, Europos Parlamentui ir Tarybai ne vėliau kaip iki 2020 m. gruodžio 31 d., o po to kas ketverius metus teikia ataskaitą apie šio reglamento įgyvendinimą ir būsimus pokyčius.

Toje ataskaitoje Komisija atsižvelgia į atitinkamą valstybių narių pateiktą informaciją, susijusią su perduodamų duomenų kokybe, naudojamus duomenų rinkimo metodus ir informaciją apie galimus patobulinimus bei naudotojų poreikius.

Toje ataskaitoje pirmiausia:

- a) įvertinama parengtos statistikos nauda Sąjungai, valstybėms narėms ir statistinės informacijos teikėjams bei naudotojams, lyginant su jos kaina;
- b) įvertinama perduodamų duomenų kokybė, naudojami duomenų rinkimo metodai ir parengtos statistikos kokybė.“;

7) 10 straipsnis pakeičiamas taip:

„10 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 3 straipsnio 2 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2016 m. gruodžio 13 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudoti deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 3 straipsnio 2 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jam nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros (*) nustatytais principais.

5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

6. Pagal 3 straipsnio 2 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

(*) OL L 123, 2016 5 12, p. 1.“;

8) 11 straipsnis pakeičiamas taip:

„11 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 223/2009 įsteigtas Europos statistikos sistemos komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011 (*).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

(*) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).“;

9) 12 straipsnis išbraukiamas;

10) B, D, H ir I priedai išbraukiami;

11) C priedas pakeičiamas tekstu, esančiu šio reglamento I priede;

12) papildoma L priedu, kaip nustatyta šio reglamento II priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2016 m. spalio 26 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

I. LESAY

I PRIEDAS

„C PRIEDAS

STATISTINIAI METINIAI KELEIVIŲ VEŽIMO DUOMENYS. IŠSAMI ATASKAITA

Kintamųjų dydžių sąrašas ir matavimo vienetai	Vežta keleivių: — keleivių skaičius — keleivio / kilometrų Keleivinių traukinių judėjimas: — traukinio / kilometrų
Ataskaitinis laikotarpis	Vieni metai
Periodiškumas	Kasmet
Lentelių sąrašas ir kiekvienos lentelės duomenų klasifikacija	C3 lentelė: vežta keleivių pagal vežimo rūšį C4 lentelė: tarptautinis keleivių vežimas pagal įlaipinimo ir išlaipinimo šalis C5 lentelė: keleivinių traukinių judėjimas
Galutinis duomenų perdavimo terminas	Aštuoni mėnesiai po ataskaitinio laikotarpio pabaigos
Pirmasis ataskaitinis laikotarpis	2016 m.
Pastabos	1. Vežimo rūšys klasifikuojamos taip: — vidaus — tarptautinis 2. C3 ir C4 lentelėse valstybės narės pateikia tokius duomenis, kurie apima informaciją apie bilietų pardavimą kitoje nei duomenis teikiančioje šalyje. Ši informacija gali būti gauta tiesiogiai iš kitų šalių nacionalinių institucijų arba pagal tarptautinių mokėjimų už bilietus duomenis.“

II PRIEDAS

„L PRIEDAS

L.1 lentelė

KROVINIŲ VEŽIMO VEIKLOS LYGIS	
Kintamųjų dydžių sąrašas ir matavimo vienetai	Vežta krovinių: — tonų iš viso — tonkilometrų iš viso Krovinių traukinių judėjimas: — traukinio / kilometrų iš viso
Ataskaitinis laikotarpis	Vieni metai
Periodiškumas	Kasmet
Galutinis duomenų perdavimo terminas	Penki mėnesiai po kiekvieno ataskaitinio laikotarpio pabaigos
Pirmasis ataskaitinis laikotarpis	2017 m.
Pastabos	Tik įmonėms, kurių bendrasis vežtų krovinių kiekis yra mažesnis nei 200 mln. tonkilometrų ir 500 000 tonų ir kurios neteikia ataskaitų pagal A priedą (išsamios ataskaitos).

L.2 lentelė

KELEIVIŲ VEŽIMO VEIKLOS LYGIS	
Kintamųjų dydžių sąrašas ir matavimo vienetai	Vežta keleivių: — keleivių iš viso — keleivio / kilometrų iš viso Keleivinių traukinių judėjimas: — traukinio / kilometrų iš viso
Ataskaitinis laikotarpis	Vieni metai
Periodiškumas	Kasmet
Galutinis duomenų perdavimo terminas	Aštuoni mėnesiai po ataskaitinio laikotarpio pabaigos
Pirmasis ataskaitinis laikotarpis	2017 m.
Pastabos	Tik įmonėms, kurių bendrasis vežtų keleivių skaičius mažesnis nei 100 mln. keleivio / kilometrų ir kurios neteikia ataskaitų pagal C priedą (išsamios ataskaitos).“

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT